

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดย
นางสาวรัตน์วิสาณ งามสม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดย
นางสาวรัตน์วิสาณ งามสม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A STUDY OF LEARNING MANAGEMENT USING BRAIN-BASED LEARNING TO
DEVELOP ENGLISH SPEAKING SKILL FOR PRATHOMSUKSA THREE STUDENTS

By
MISS Rutwisan NGARMSOM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดย	รัตน์วิสาณ งามสม
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ดร. สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. พนอ สงวนแก้ว)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ พลเรือตรีหญิง ดร. วิภาดา พูลศักดิ์วารสาร)

56254402 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้, การใช้สมองเป็นฐาน, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นางสาว รัตน์วิสาณ งามสม: การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. สุนีดา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน(BBL) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน(BBL) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 38 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากการจับสลาก (Simple Random Sampling) ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 คาบเรียน รวม 16 คาบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ 3) แบบวัดทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษทางตรง 1 ข้อ 4) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีระดับสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง(ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อยู่ในระดับมาก

56254402 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : LEARNING MANAGEMENT, BRAIN-BASED LEARNING, ENGLISH SPEAKING SKILLS

MISS RUTWISAN NGARMSOM : A STUDY OF LEARNING MANAGEMENT USING BRAIN-BASED LEARNING TO DEVELOP ENGLISH SPEAKING SKILL FOR PRATHOMSUKSA THREE STUDENTS THESIS ADVISOR : PROFESSOR SUNEETA KOSITCHAIVAT

The purposes of this research were 1) to compare the students' speaking skills before and after using Brain-Based Learning Approach 2) to compare the students' achievement in English speaking skills before and after using Brain-Based Learning Approach and 3) to study the students' satisfaction toward Brain-Based Learning Approach.

The sample of this research were 38 Prathomsuksa 3/2 students, Watrasbamrung School, Krathumban, Samutsakhon during the second semester of academic year 2017, using simple random sampling method. The research took sixteen periods, one period a day, two hours per week. The instruments used for gathering data consisted of 1) Eight Brain-Based Learning lesson plans 2) Indirect English speaking skills achievement test used both in pretest and posttest 3) Direct English Speaking skills test , and 4) The satisfaction assessment toward Brain-Based Learning Approach. The data analysis and statistical information were calculated including mean, standard deviation and t-test dependent.

The results of this research were as follows:

1. The students' English speaking skills after using Brain-Based Learning Approach was higher than before at .05 level.
2. The students' English speaking skills achievement in English speaking skills after using Brain-Based Learning Approach was significantly higher than before at .05 level.
3. The students' satisfaction toward Brain-Based Learning Approach were at the high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีโดยได้รับความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร.สุณีตา โฆษิตชัยวัฒน์ อาจารย์ ดร. พนอ สงวนแก้ว และรองศาสตราจารย์ ดร. ไชยศ ไพวิทยศิริธรรม ที่สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษาตลอดจนแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทำให้ผล งานนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ ที่สละเวลาให้คำแนะนำทางด้านการวัดและประเมินผลและการทำเครื่องมือวิจัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าท่านจะสุขภาพไม่ค่อยดี ก็ยังให้ คำปรึกษาด้วยความเต็มใจจนถึงวาระสุดท้าย ถึงแม้ว่าอาจารย์จะล่องลับไปแล้วแต่อาจารย์ยังคงอยู่ในหัวใจของศิษย์เสมอ ขอให้ดวงวิญญาณของอาจารย์ไปสู่สัมปรายภพที่ดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธาน กรรมการและอาจารย์ พลเรือตรี หญิง ดร.วิภาดา พูลศักดิ์วรสาร ที่ให้เกียรติมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สรเสริญ เลาสถิตย์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อาจารย์ตรีสุข สุนทรวิภาต ประธานภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และคุณครูพรวิไล จันทร์สุข ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดดอนไก่เตี้ย จังหวัดเพชรบุรี ตลอดจน Mr.Micheal Holdscorf และ Mr.Ryan Lilisan ที่กรุณาให้ ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำและความช่วยเหลืออันเป็นประโยชน์ ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณนายเจนณรงค์ สงศิริ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง (ใสวราษฎร์อุถัมภ์) และคณะครูในโรงเรียนที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและคอยให้กำลังใจอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2560 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันของผู้วิจัยที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ ผู้วิจัย

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อประสาน งามสมและคุณแม่รักษา งามสม คุณครูสองท่านแรก ของผู้วิจัยและผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการในการศึกษาระดับปริญญาโทและให้กำลังใจอยู่เคียงข้างเสมอมา ขอขอบคุณครอบครัวที่อบอุ่น เพื่อน ๆ น้อง ๆ พี่ ๆ ที่น่ารัก ที่คอยให้กำลังใจอยู่เบื้องหลังเสมอมา และขอขอบคุณ คุณธวัชชัย สิริฉัตรวิชรพล ที่คอยให้กำลังใจและอยู่เคียงข้างมาโดยตลอด หากวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีคุณประโยชน์ใด ๆ ผู้วิจัยขอมอบความดี คุณประโยชน์นั้น ๆ ให้แก่บุคคลที่กล่าวมาแล้วทุก ๆ ท่าน ขอให้ท่านจงประสบแต่ความสุขและมีความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	8
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	14
1.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	14
1.2 วิสัยทัศน์การเรียนรู้.....	14
1.3 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	14
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	20
2.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ.....	20

2.2	องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ.....	22
2.3	ขั้นตอนการพูดภาษาอังกฤษ.....	26
2.4	กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	29
2.5	การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	34
3.	เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้.....	40
3.1	ความหมายของการจัดการเรียนรู้.....	40
3.2	การพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้	41
3.3	แนวทางในการจัดการเรียนรู้.....	43
4.	หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning).....	44
4.1	ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน	44
4.2	หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน	45
4.3	ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน	52
4.4	แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning).....	56
4.5	สื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน.....	58
4.6	การวัดและประเมินผลการจัดเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน.....	59
5.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
5.1	งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	61
5.1.1	งานวิจัยในประเทศ.....	61
5.1.2	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	62
5.2	งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน	63
5.2.1	งานวิจัยในประเทศ.....	63
5.2.2	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	65
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
	การดำเนินการวิจัย	67

ระเบียบวิธีวิจัย	68
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	68
ตัวแปรที่ศึกษา.....	68
รูปแบบการวิจัย	69
ระยะเวลาในการทดลอง	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	85
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	87
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรณบุรี (สวรราชบุรณอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ก่อน และหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	90
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรณบุรี (สวรราชบุรณอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครก่อน และหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	90
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	91
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
สรุปผลการวิจัย.....	94
อภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะ	99
ข้อเสนอแนะทั่วไป	99
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	99
รายการอ้างอิง	100

.....	104
ภาคผนวก.....	105
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	106
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	108
ภาคผนวก ค การตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	114
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	124
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	127
ภาคผนวก ฉ ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	152
ประวัติผู้เขียน.....	156

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560.....	16
ตารางที่ 2 วิเคราะห์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	40
ตารางที่ 3 แนวเรื่องตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สภายุโรปและหนังสือเรียน	71
ตารางที่ 4 แสดงเกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษ	77
ตารางที่ 5 ตารางกำหนดเนื้อหาและน้ำหนักข้อสอบ (Table of Test specification)	81
ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	90
ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	91
ตารางที่ 8 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	92
ตารางที่ 9 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	115
ตารางที่ 10 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ(แบบทางตรง).....	118
ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ.....	119
ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ.....	120
ตารางที่ 13 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ	121
ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	123

ตารางที่ 15 แสดงผลคะแนนวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	125
ตารางที่ 16 แสดงผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	126

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	75
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	79
ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ	83
ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL).....	85

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 การศึกษาเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนามนุษย์ ดังนั้นจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาทางด้านการจัดการศึกษาอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาเนื้อหาสาระ เทคนิควิธีการสอน สื่อการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 ได้กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยให้เนื้อหาสาระและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ที่กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และมีความรู้อย่างเท่าทัน มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าว ได้มุ่งเตรียมเยาวชนโดยเน้นให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) ส่วนในด้านผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนจะต้องพัฒนาทางด้านจิตใจ สมรรถนะและทักษะความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิต สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้นเพื่อให้กา

จัดการศึกษามีความทันสมัยเหมาะสมกับสังคมในยุคศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักสูตรขึ้นเพื่อจัดการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ในยุคปัจจุบัน โดยหลักสูตรเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ควบคู่ไปกับคุณธรรม เน้นทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี ทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิด วิเคราะห์และทักษะการสื่อสาร ทักษะเหล่านี้เป็นทักษะพื้นฐานในการต่อยอดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งทักษะการสื่อสารเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งในการสื่อสารนั้น ภาษาที่สองมีความสำคัญที่เราใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน คือ ภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและเป็นเครื่องมือสื่อสารที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกอีกทั้งยังใช้ในการสื่อสารกันในกลุ่มประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน และยังสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (เสาวภาคย์ ศรีโยธา, 2555) สอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2544) ที่กล่าวว่า บุคคลจะสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษา ผู้ที่จะใช้ภาษาได้ดีจะต้องฝึกทักษะการใช้ภาษาอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาเนื่องจากการพูดเป็นกระบวนการสร้างและการสื่อความหมายผ่านการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษา (Chaney & Burk, 1998) เป็นวิธีการหนึ่งที่คนเราใช้สื่อสารหรือแสดงความรู้สึกและความต้องการในการเป็นผู้ฟังโดยใช้คำพูด ไม่เพียงแต่เป็นการพูดออกเสียงเท่านั้นแต่เป็นผู้ฟังที่เข้าใจผู้พูดอีกด้วย (Valete, 1977) และการพูดภาษาอังกฤษเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมของการใช้ภาษา ให้เหมาะสมกับบริบทและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา (สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์, 2555) นอกจากนี้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่แสดงถึงความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเป็นตัวบ่งชี้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ (Richards 2008) จะเห็นได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เน้นความสำคัญของทักษะการฟังและการพูด โดยคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำเป็นจะต้องพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ

เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย ฟัง พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทักษะการพูดมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

ถึงแม้ว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญ แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากอดีตถึงปัจจุบันพบว่าการศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เด็กไทยยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ (กรมวิชาการ, 2542) และพบปัญหาทางการเรียนภาษาอังกฤษมากมาย ดังนี้ สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เกิดจากปัจจัยหลายด้าน ด้านผู้เรียน เกิดจากผลการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ มีคะแนนต่ำ ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สภาพพื้นฐานทางครอบครัวมีปัญหา และขาดความพร้อม จำนวนผู้เรียนต่อห้องมีจำนวนมากเกินเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ปัญหาด้านครู คือครูผู้สอนไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ปัญหาจากการจ้างครูชาวต่างชาติมาสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ครูขาดขวัญกำลังใจ ครูมีภาระงานมาก ปัญหาด้านหลักสูตร คือ สาระการเรียนรู้ในหลักสูตรมีมาก แต่เวลาเรียนมีน้อย ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน คือ ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แต่ไม่ค่อยนำแผนมาใช้สอน ครูบางส่วนยังสอนแบบเดิม ไม่ปรับเปลี่ยนวิธีสอน รวมถึงสภาพปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน กล่าวคือ สถานศึกษาขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านสื่อการเรียนการสอนค่อนข้างมาก ขณะที่สถานศึกษาขนาดเล็กส่วนใหญ่ไม่มีความพร้อม สื่อและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งครูขาดทักษะในการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) อย่างไรก็ตามปัญหาดังกล่าวข้างต้นถ้าเน้นไปในประเด็นของการจัดการเรียนการสอนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จากการสำรวจงานวิจัยของเสาวภาคย์ ศรีโยธา (2555) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 4.23 เป็นเพราะนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย ผู้เรียนไม่กล้า พูดไม่กล้าแสดงออก ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษน้อย จึงทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ครูผู้สอนจึงควรมีแนวทางในการพัฒนาทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยตั้งแต่เริ่มแรกเป็นการสอนที่เน้นความสำคัญของโครงสร้าง ภาษาหรือไวยากรณ์เพราะมีความเชื่อว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้

เรื่องกฎเกณฑ์ภาษาดีแล้ว จะสามารถนำไปใช้ได้ แต่ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบไวยากรณ์ และการแปลหรือการสอนแบบฟัง-พูดต่างก็ไม่ได้ผล เพราะผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ กุศยา แสงเดช (2545) กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษว่า ครูผู้สอนการจัดกิจกรรมการสอนพูดนักเรียนควรได้ฝึกแบบ “Automatic Speaking” โดยใช้กิจกรรมและสถานการณ์เป็นสื่อซึ่งมีแนวปฏิบัติ ดังนี้ จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษา ครูผู้สอนต้องใช้ภาษาอังกฤษและคำพูดในห้องเรียน (Classroom English Expression) ให้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างในการฝึกปฏิบัติ ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะขั้นนำเสนอความรู้ (Presentation) ที่ต้องการเน้นความถูกต้องเท่านั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ การจัดกิจกรรมฝึกควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรม (Pair work) ให้มากเพราะการทำกิจกรรม จะช่วยฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี ควรชมเชยและให้กำลังใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่ สร้างความเชื่อมั่น ให้กับผู้เรียน การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปยากและให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้ฝึกฝน ดังนั้นในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและบทเรียนที่เรียน เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ครูผู้สอนควรมีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีสีสันและรูปภาพที่เร้าความสนใจของผู้เรียน ในด้านการออกแบบกิจกรรมควรมีกิจกรรมที่เสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากง่ายไปยากเพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียนและควรมีรางวัลเพื่อเป็นการเสริมแรงทางบวกให้กับผู้เรียน จากแนวทางแก้ปัญหาของนักวิชาการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) หรือ BBL เป็นแนวทางที่น่าสนใจในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งแนวคิดในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) คือการนำองค์ความรู้เรื่องสมอง ธรรมชาติการเรียนรู้ของสมองมาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ทั้งในรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียน สื่อการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ เข้าใจ สามารถเรียนรู้และรับไว้ในความทรงจำระยะยาวทั้งยังสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม เป็นการสร้างศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของมนุษย์ (สถาบันวิทยากรเรียนรู้, 2550) สอดคล้องกับ Jensen (2000) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานคือการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของสมอง เป็นการเรียนรู้ที่ต้องตอบคำถามที่ว่า

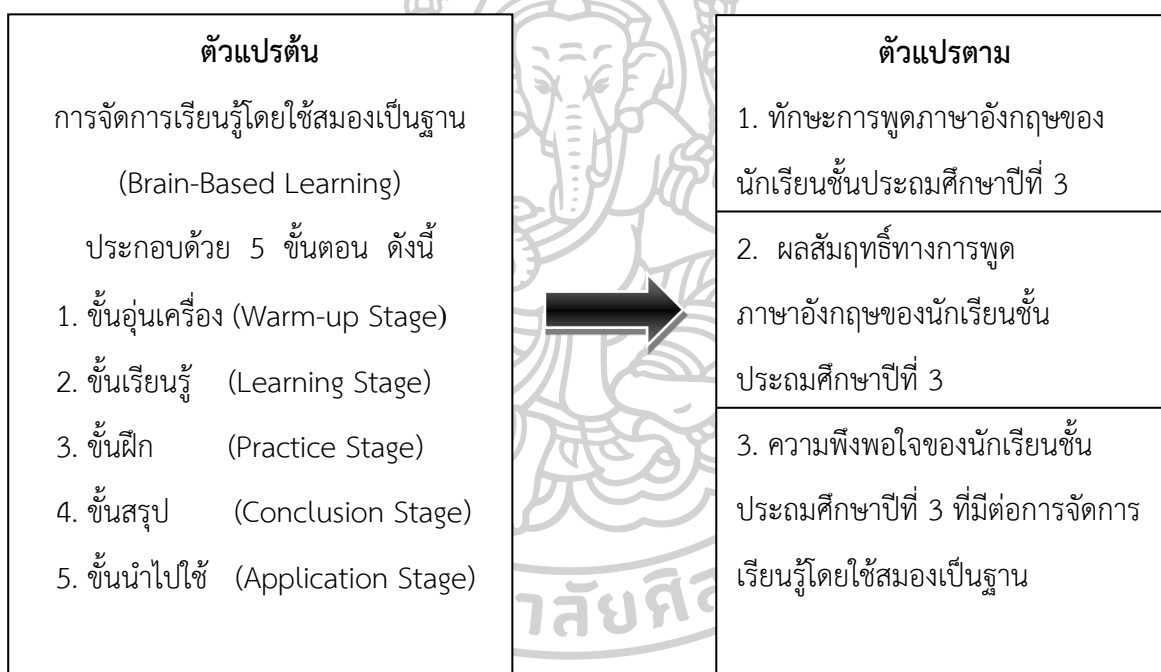
อะไรบ้างที่ดีต่อสมอง ดังนั้นความหมายจึงเป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานหรือรวบรวมหลากหลายทักษะ ความรู้เพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมการทำงานของสมอง เช่น ความรู้ทางเคมีศาสตร์ ประสาทวิทยา จิตวิทยา สังคมศาสตร์ พันธุศาสตร์ ชีววิทยา และชีวประสาทวิทยา ซึ่งเป็นการนำความรู้การทำงานหรือธรรมชาติการเรียนรู้ของสมองมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของสมองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่ง Myrah and L. Erlauer. (1999) ได้ค้นพบหลักในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ประกอบด้วย 8 กลยุทธ์ ดังต่อไปนี้ 1) ผู้สอนต้องสำรวจความสนใจและพัฒนาการของผู้เรียน 2) การเรียนรู้ต้องมีการเคลื่อนไหวที่ 3) การใช้ดนตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน 4) การใช้อุปมา อุปมัย การเล่านิทาน การใช้คำพวน 5) การใช้สี 6) การจัดเวลาในการสอนให้เหมาะสม 7) ใช้ KWL-U (Using Know, Want to Learn) ในการระดมสมองการเรียนรู้ 8) สนับสนุนให้ผู้เรียนโดยมีการจัดทำโครงงานหรือฝึกงานโดยปฏิบัติจริง ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบการใช้สมองเป็นฐานเป็นกระบวนการเรียนรู้ของเด็ก โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สมองของเด็กตื่นตัว สนใจ ทำทาย การคิด ค้นหา ลองผิด ลองถูก เรียนรู้ และจดจำ (พรพิไล เลิศวิชา, 2558) โดยขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือขั้นตอนแรกเริ่มจากการอุ่นเครื่อง (Warm-up Stage) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้สมองตื่นตัว การใช้กิจกรรมบริหารสมอง (Brain gym) ทำให้สมองแข็งแรงและทำงานได้อย่างสมดุล ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage) ขั้นนี้เป็นอีกขั้นตอนที่สำคัญที่ครูจะต้องใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นสมอง เช่น ภาพ เสียง หรือสื่อการจัดการเรียนรู้ต่างๆ ผ่านประสาทสัมผัส การใช้วัตถุสิ่งของที่หลากหลาย สีสันสดใส กระตุ้นความสนใจมาให้นักเรียนได้สัมผัส จับต้องและใช้ในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้การใช้รูปภาพที่มีสีสันสดใส กระตุ้นความสนใจมาเทียบเคียงให้เกิดการเรียนรู้จากของจริงขึ้นเป็นกึ่งสัญลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์เข้าด้วยกัน การใช้สัญลักษณ์เป็นการเชื่อมโยงการใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์เข้าด้วยกัน ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) คือขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซ้ำ ๆ จนเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีสื่อการจัดการเรียนรู้และกิจกรรม เช่น เกมต่าง ๆ กิจกรรมกลุ่มที่ลดความตึงเครียด นักเรียนจะช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่มและสร้างผลงานคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ทำให้เกิดความหลากหลายและมีทักษะทางสังคม ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) เป็นขั้นสรุปความรู้ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ และขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage) เป็นขั้นที่ประยุกต์เรื่องที่เรียนนำไปใช้ปฏิบัติจริงเป็นขั้นที่ประยุกต์เรื่องที่เรียนนำไปใช้ปฏิบัติจริง การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ทำให้ผ่อนคลาย รวมถึงการเคลื่อนไหวร่างกาย และการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เตรียมพร้อมที่จะเรียนวิชาต่อไปที่ค่อนข้างยาก ซึ่งวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนไทยไม่ค่อยให้ความสนใจ การใช้วิธีนี้จึงมีผลต่ออย่างยิ่งที่ช่วยดึงดูดความสนใจให้กับ

ผู้เรียน การเคลื่อนไหวร่างกายในท่วงท่าต่าง ๆ ทำให้สมองน้อยพัฒนา ร่างกายแข็งแรง และมีพัฒนาการดีขึ้น นำไปสู่การเรียนรู้ในบทเรียนที่ยากได้เร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมที่ใช้พัฒนาการพูดภาษาอังกฤษและยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ คือ ผู้เรียน (Learner) มีระบบประสาทสัมผัสและระบบประสาทในการรับรู้ สิ่งเร้า (Stimulus) คือ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และการตอบสนอง (Response) คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้คือสิ่งเร้า ซึ่งในที่นี้หมายถึงการจัดการเรียนรู้ ซึ่งรวมถึงสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

ปัจจุบันการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ครูผู้สอนให้ความสนใจอยู่ในขณะนี้ เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมีการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เรียนรู้โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย สื่อการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนไม่ตึงเครียดและผ่อนคลายในการเรียน นำไปสู่การเรียนรู้ที่ดี สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่นิยมกันในปัจจุบันคือการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมและใช้กระบวนการคิดและเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการสื่อสารและสถานการณ์จำลอง จากงานวิจัยทดลองเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน พบว่ามีงานวิจัยหลายงานที่ใช้การทดลองโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะและผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน ดังเช่น สมทรง สวัสดิ์ (2549) พบว่านักเรียนมีความสามารถทางด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับกับ นาดศจี สงค์อินทร์ (2550) พบว่าผลการศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ชุดกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) ช่วยพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กระดับปฐมวัย ส่วนในด้านการพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนพบว่าทั้ง สิริกมล หมดมลทิน (2549) พบจากการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้และวิเคราะห์คุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน พบว่าในด้านผู้เรียน มี 2 องค์ประกอบและ 40 ตัวชี้วัด คือคุณลักษณะของผู้เรียนและประสิทธิผลจากการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน และอังศนา ศรีสวนแดง (2555) พบว่าผลการเรียนรู้เรื่องโจทย์ปัญหาของคนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการศึกษาวิจัยของทั้งสองท่านมีความสอดคล้องกัน ซึ่งทั้งสองท่านใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานช่วยพัฒนาผลการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน จากงานวิจัยข้างต้นผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ช่วยพัฒนาทักษะและผลการจัดการ

เรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบสอดแทรกความสนุกสนานเข้าไปในบทเรียน บรรยากาศไม่ตึงเครียดและเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ มีกิจกรรมเกม เพลง ดนตรี และสื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีภาพและสีสันสวยงาม ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการเรียนการสอนโดยการใช้สมองเป็นฐานเข้ามาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อมุ่งเน้นในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) มีกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการทำงานของสมอง ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายต่อบทเรียน สร้างบรรยากาศทางการเรียนรู้ที่กระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและนำไปสู่การพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชฎ์บำรุง (ใสวราชฎ์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชฎ์บำรุง(ใสวราชฎ์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชฎ์บำรุง(ใสวราชฎ์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชฎ์บำรุง (ใสวราชฎ์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ก่อนและหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชฎ์บำรุง (ใสวราชฎ์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ก่อนและหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชฎ์บำรุง (ใสวราชฎ์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชฎ์บำรุง (ใสวราชฎ์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีระดับสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชฎ์บำรุง (ใสวราชฎ์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1-3/3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง(ใสวราษฎร์อุปลัมภ์) อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 114 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (ใสวราษฎร์อุปลัมภ์) อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ซึ่งมีนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 38 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

3. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก โดยผู้วิจัยได้สร้างหน่วยการเรียนรู้โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับหัวเรื่องสภายุโรปและมีตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วย ได้แก่ 1.Myself 2.Lovely Animals 3.Fruit 4.Beautiful Clothes 5.Season and Weather 6. Special Food and Drink 7. Occupation 8. Wonderful city

4. ระยะเวลา

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สื่อการจัดการเรียนรู้ บรรยากาศสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้และการทำงานของสมอง ที่ส่งเสริมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 8 หน่วย โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับหัวเรื่องสภาวะยุโรป และมีตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาพุทธศักราช 2551

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง (ใสวราชบุรุษอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่เรียนภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ประเมินการพูดของ Harris (1990) และ Oller (1979) โดยเกณฑ์การประเมินมี 5 ด้าน คือ การออกเสียง (Pronunciation) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และความเข้าใจ (Comprehension)

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง (ใสวราชบุรุษอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่เรียนภาษาอังกฤษ (อ13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) หมายถึง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง (ใสวราชบุรุษอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่เรียนภาษาอังกฤษ (อ 13101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งแบบวัดโดยแบบสอบถามความพึงพอใจแบบสัญลักษณ์ ตามมาตราส่วน 3 ระดับของ Likert (1961) ซึ่งสอบถามใน 3 ประเด็น คือ บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ และประเมินค่าความคิดเห็นตามเกณฑ์ประเมินของ Best and Kahn (2003)

5. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรุษ บำรุง(ไสวราชบุรุษอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 114 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายจากการจับสลาก มีห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นและได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการที่ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)
2. มีกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่หลากหลายและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้กล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ในระดับชั้นอื่น ๆ และนำไปบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

- 1.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 1.2 วิสัยทัศน์การเรียนรู้
- 1.3 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

- 2.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.2 องค์ประกอบในการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.3 ขั้นตอนการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.4 กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.5 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้

- 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้
- 3.2 การพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้
- 3.3 แนวทางในการจัดการเรียนรู้

4. หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning)

- 4.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
- 4.2 หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
- 4.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
- 4.4 แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
- 4.5 สื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน
- 4.6 การวัดการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

5.1.1 งานวิจัยในประเทศ

5.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

1.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

มีความสำคัญคือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

1.2 วิสัยทัศน์การเรียนรู้

มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 สาระ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ซึ่งผู้วิจัยนำสาระที่ใช้กับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3 สาระ คือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ขาวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

สาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยสาระที่นำมาใช้ประกอบการวิจัยในครั้งนี้เป็นสาระที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ รวมทั้งสิ้น 3 สาระ 5 มาตรฐานการเรียนรู้ และ 9 ตัวชี้วัด ดังนี้ต่อไป

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 3 บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

ตัวชี้วัดที่ 5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม / วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดที่ 1 ฟัง/ พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

จากการวิเคราะห์โครงสร้างและมาตรฐานตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้จัดทำหน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

หน่วยการจัดการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด
1	Myself	<p>มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>
2	Lovely animals	<p>มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>

หน่วยการจัดการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด
3	Fruit	<p>มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>
4	Beautiful Clothes	<p>มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเองเพื่อนและครอบครัว</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว</p>

หน่วยการจัดการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด
		<p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>
5	Season and Weather	<p>มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน</p>

หน่วยการจัดการ เรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด
6	Special Food and Drink	<p>มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3 บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 5 บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง</p> <p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>
7	Occupation	<p>มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 3 บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 4 พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 : นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว</p>

หน่วยการเรียนรู้ที่	เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด
		<p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>มาตรฐาน ต 4.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน</p> <p>มาตรฐาน ต 4.2 : ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว</p>
8	Wonderful city	<p>มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ตัวชี้วัดที่ 1 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ใน</p>

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งต่อมนุษย์ เพราะการพูดเป็นการแสดงอารมณ์และความรู้สึกโดยใช้ภาษา เสียงและท่าทางเพื่อเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการใช้สื่อสารทางภาษา

2.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะในการสื่อสารทางภาษาโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและท่าทางเพื่อถ่ายทอด ความคิด อารมณ์ ความรู้สึกและประสบการณ์ของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ในแง่ของศาสตร์การพูดต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ มี

การถ่ายทอด ปฏิบัติ ฝึกฝน ส่วนในแง่ของศิลป์ก็คือ ศิลปะในการพูด ลีลาการพูด การแสดงสีหน้า ท่าทางประกอบการพูด ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงค่านิยมของการพูด ดังเช่น

Valete (1977) กล่าวว่า การพูดคือวิธีการหนึ่งที่เราใช้สื่อสารหรือแสดงความรู้สึกและความต้องการในการเป็นผู้ฟังโดยใช้คำพูด ไม่เพียงแต่เป็นการพูดออกเสียงเท่านั้น แต่เป็นผู้ฟังที่เข้าใจผู้พูดอีกด้วย

Scott (1981) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายว่ามีรูปแบบภาษาใดและมีความหมายอย่างไรรวมถึงการตอบโต้ด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์ทางวาจา

Brown (1994) ได้ให้ค่านิยมของการพูดว่าการพูดเป็นกระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการสร้างและรับข้อมูลโดยขึ้นอยู่กับบริบทการมีส่วนร่วมหรือประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่นของผู้พูด ซึ่งสอดคล้องกับ Cohen (1994) ที่กล่าวว่า การพูดมีความเกี่ยวข้องกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

Chaney and Burk (1998) ได้กล่าวถึง ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นกระบวนการสร้างและการสื่อความหมายผ่านการใช้วจนภาษาและอวัจนภาษา

นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต (2544) ได้ให้ค่านิยมของการพูดว่า การพูดคือกระบวนการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง โดยอาศัยถ้อยคำ น้ำเสียงและอากัปกิริยาในการสื่อความหมาย

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ (2548) กล่าวว่า การพูดคือการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดเพื่อสื่อความหมายไปยังผู้ฟัง โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยาท่าทางจนเป็นที่เข้าใจกันได้

สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์ (2555) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางวาจาระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมของการใช้ภาษา ให้เหมาะสมกับบริบทและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวถึงความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ของผู้พูด โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ลีลาท่าทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดและสื่อสารข้อมูลจากผู้พูดสู่ผู้ฟังซึ่งภาษาที่ใช้อาจเป็นวจนภาษาหรืออวัจนภาษาก็ได้

2.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

การที่เราจะพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนนั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาหลายท่านได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษดังนี้

Bartz (1979) แบ่งองค์ประกอบการพูดไว้ 5 ด้าน คือ

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ หมายถึง ปริมาณข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องทางภาษาที่พูดออกไป
4. ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร หมายถึง ปริมาณข้อความทางภาษาที่พูดออกไป
5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดโดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อการสื่อสาร

Harris (1988) กล่าวว่า องค์ประกอบในการพูดเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยความสามารถดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) ผู้พูดต้องออกเสียงพยัญชนะ สระ การเน้นหนักในคำ ประโยค และคำควบกล้ำต่าง ๆ ให้ถูกต้อง
2. ไวยากรณ์ (Grammar) ใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์
3. คำศัพท์ (Vocabulary) ใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง
4. ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว
5. ความสามารถในการจับใจความ (Comprehensibility) สามารถจับใจความของข้อมูลแล้ว ผู้ใดตอบให้การสื่อสารต่อไปอย่างราบรื่น

Underhill (2000) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) หมายถึง บุคคลซึ่งผู้ส่งสารหรือผู้ส่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ไปยังผู้ฟัง
2. ข้อความ (Message) หมายถึง สารหรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง
3. ผู้ฟัง (Listener) หมายถึง บุคคลที่รับสารหรือข้อมูลที่ส่งมาจากผู้พูดถึงผู้ฟัง

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้าระหว่าง บุคคล (Face - To - Face Communication) ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมี องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอด ความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ได้มากที่สุดเท่าที่ทำได้โดย การรู้จักใช้ ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์และรวบรวม การเตรียม ความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังก็จะเข้าใจได้ง่าย แจ่มแจ้ง และรวดเร็ว 2. สาร หรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรู้สึกใน ด้านนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง 3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อ ความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรง เป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง 4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่ช่วยถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึง โสตทัศนอุปกรณ์อื่น ๆ 5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุก ชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือ ผลที่เกิดขึ้นกล่าวโดยสรุป องค์ประกอบเหล่านี้เป็นแนวคิดพื้นฐาน เกี่ยวกับความสามารถด้านการพูดที่ใช้เป็นเกณฑ์การวัดประเมินทักษะการพูด

พรสวรรค์ สีสื่อ (2550) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างมี ประสิทธิภาพนั้น ทั้งผู้สอนและผู้เรียนต้องตระหนักว่า การพูดเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ของการพูด การพูดให้เข้าใจ และปฏิสัมพันธ์ในการพูด

1. จุดประสงค์ของการพูด เพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Interaction) และพูดเพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูล (Translation) ในการพูดคู่สนทนาต้องสามารถใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ นั้น คือ เมื่อพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ภาษาต้องมีความถูกต้องชัดเจน แต่ถ้าวการพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ ทางสังคม ภาษาอาจไม่จำเป็นต้องถูกต้องมากนัก เพราะจุดประสงค์ของการพูด คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด

ตัวอย่างการพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

Diana : Hi, Kate. I haven't seen you in ages. How have you been?

Kate : Pretty good. Thanks.

Diana : Are you still in school?

Kate : No, not anymore. I graduated last year. And I got a job at Bangkok Bank.

Diana : That's great news. You know, you look different. Have you changed your hair?

Kate : Yeah, it's shorter. And I wear contacts now. Oh, and I've lost

weight.

Diana : Well, you look fantastic!

ตัวอย่างการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล

David : Have you ever been to Thailand?

Susan : Yes, I have. I was there a few months ago.

David : Really? Can you tell me a little about it?

Susan : Yes, sure. What would you like to know?

David : What's the weather like?

Maharakham University

Susan : Oh, it's pretty hot most of the time.

David : Really? And does it have much rain there?

Susan : Yes. Quite a lot in August. It's the rainy season.

David : But it never gets cold, does it?

Susan : No, it doesn't.

2. การพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ผู้พูดต้องใช้คำที่เหมาะสม นำคำมาเรียงลำดับให้ถูกต้องและออกเสียงได้ถูกต้อง นั่นคือผู้เรียนต้องรู้คำศัพท์ไวยากรณ์ และการออกเสียง นอกจากนี้ความรู้ด้านภาษาผู้พูดยังต้องใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งแบบใช้คำพูด (Verbal) เช่น การพูดซ้ำ การอธิบายใหม่ การถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และไม่ใช่คำพูด (Non - verbal) เช่น การแสดงท่าทาง การมองตา เป็นต้น วิธีการที่สามารถทำให้เกิดความเข้าใจได้อีกวิธีหนึ่งก็คือ การเจรจาต่อรองเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายที่ตรงกัน (Negotiate of meaning) ดังตัวอย่าง

A : Meet me under the dandelion at four.

B : Sorry, where?

A : Under the dandelion.

B : But what is that?

A : Oh, it's what we call the sculpture behind the cafeteria.

B : I see. At four, you said.

A : Yes.

3. ปฏิสัมพันธ์ในการพูด การพูดเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังและสิ่งที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการพูด ประกอบด้วย การเริ่มสนทนา การดำเนินการสนทนา การจบการสนทนา การผลัดกันพูด และการโต้ตอบที่เหมาะสม

3.1 การเริ่มสนทนา เป็นการพูดเพื่อดึงคู่สนทนาให้หันมาสนใจผู้พูด เพื่อให้ผู้พูดดำเนินการเริ่มสนทนาได้ ข้อความที่ใช้เริ่มสนทนามักจะเป็น Tag question เช่น It's a nice day, isn't it? Busy here today, isn't it? A nice party, isn't it? คำถามแบบนี้เป็นคำถามที่ผู้ฟังต้องตอบ

3.2 การดำเนินการสนทนา การสนทนา คู่สนทนาต้องมีปฏิสัมพันธ์เพื่อให้การสนทนาสามารถดำเนินไปได้ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการต่อไปนี้

- การเริ่มสนทนา (Initiate)
- การตอบ (Respond)
- การติดตามผล (Follow – up) ดังตัวอย่าง

A : What did you do last night? (Initiate)

B : Went to the cinema. (Respond)

A : Oh really? (Follow – up)

What did you see? (Initiate)

B : Lord of the Rings. (Respond)

Have you seen it yet? (Initiate)

A : No, it's difficult with the kids. (Respond)

B : Yeah, of course. (Follow-up)

3.3 การจบการสนทนา ก่อนจบการสนทนา ผู้พูดต้องแสดงให้คู่สนทนาทราบว่า จะจบการสนทนา ดังตัวอย่าง

A : Well, I must think about going now because I must go back to work.

B : Oh, it's too bad. Listen. Why don't we meet for lunch next Saturday?

A : OK. See you soon.

3.4 การผลัดกันพูด (Taking Turns) เป็นอีกสิ่งหนึ่งทำให้การสนทนาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง แต่มักเป็นปัญหาต่อผู้พูด ปัญหาแรกเกิดขึ้น คือ เมื่อต้องการเข้าร่วมสนทนา เนื่องจากไม่ทราบว่าเมื่อใดคู่สนทนาจะพูดจบ ตนเองจะได้พูด สิ่งที่สามารถสังเกตได้ก็คือ เมื่อผู้พูดลงเสียงต่ำ แสดงว่าจะหยุดพูด นอกจากฟังจากระดับเสียงลงแล้ว อาจแสดงท่าทางเพื่อให้คู่สนทนาทราบว่า ต้องการพูด เช่น เลิกคิ้ว กระแอมกระไอ หรือจ้องคู่สนทนา เป็นต้น อีกปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือการเชิญให้ผู้อื่นร่วมสนทนา วิธีการที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าร่วมในสนทนา คือใช้ Tag questions หรือถาม What do you think? Would you agree? เป็นต้น

3.5 การโต้ตอบที่เหมาะสม ในภาษาอังกฤษมีการโต้ตอบที่เป็นแบบแผนที่ผู้เรียน ต้องเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ได้ เช่น การทักทาย การเชิญ การชมเชย การถามเกี่ยวกับสุขภาพ และการร้องทุกข์ เช่น เมื่อคู่สนทนาพูด How do you do? คำตอบก็คือ How do you do? ไม่ใช่ Fine, thank you. หรือ Not too bad, thanks. เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบที่สำคัญของการพูด ได้แก่ ผู้พูด ผู้ฟัง และสารหรือข้อความที่ใช้ในการพูดการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผู้พูดจะต้องมีความสามารถหลายด้านซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการออกเสียง ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง ตลอดจนใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว เพื่อให้การสื่อสารดียิ่งขึ้น ผู้พูดจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการพูด การเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ท่าทาง น้ำเสียง และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

2.3 ขั้นตอนการพูดภาษาอังกฤษ

เพื่อให้การพูดสื่อสารประสบความสำเร็จ จำเป็นจะต้องพูดให้เป็นไปตามขั้นตอนการพูดที่ ซึ่งแนวทางขั้นตอนการสอนพูดของนักการศึกษาหลายท่าน ดังนี้

Scott (1981) และ Byrne (1986) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ในลักษณะที่สอดคล้องกันประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์และนำเสนอเนื้อหา (Stating Objective and Presentation) เป็นขั้นที่ครูต้องบอกให้นักเรียนทราบถึงสิ่งที่จะต้องเรียนและนำเสนอเนื้อหาทางภาษาซึ่งผู้เรียนต้องใช้การนำเสนอเนื้อหาไม่ควรอยู่ในรูปของปริบทการใช้ภาษาต่าง ๆ โดยครูต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด แล้วสรุปกฎเกณฑ์ของการใช้ภาษาจากเนื้อเรื่องหรือบทสนทนานั้น เช่น ผู้พูดเป็นใคร สิ่งที่จะพูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง ครูไม่ควรใช้เวลาขั้นตอนนี้มากนัก เพราะเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ทักษะในการใช้ภาษา แต่ครูก็ควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดีเพราะผู้เรียนต้องนำความรู้ไปใช้ในการฝึกในขั้นตอนต่อไป

2. ขั้นการฝึก (Practice) หลังจากนำเสนอเนื้อหาในรูปปริบทแล้วครูควรให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา การฝึกในขั้นนี้จัดเป็นการฝึกแบบควบคุม โดยครูอาจให้นักเรียนฝึกออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น ฝึกเป็นคู่ เพื่อให้ผู้เรียนจำกฎเกณฑ์ได้ รวมทั้งควรฝึกให้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย เช่น ใช้เกมรูปภาพมาเป็นสื่อประกอบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา โดยเป็นการใช้ภาษาที่เกิดจากความเข้าใจ ซึ่งจุดประสงค์สำคัญอยู่ที่ความถูกต้องในการใช้ภาษา

3. ขั้นการใช้ภาษา (Production) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษามาใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างเสรีกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เช่น การแสดงบทบาทสมมติและการแสดงสถานการณ์จำลอง โดยข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดกับผู้เรียนอันเนื่องมาจากการใช้ภาษานั้นไม่

ถือเป็นเรื่องสำคัญถ้าไม่ก่อให้เกิดการเข้าใจผิดในการสื่อสารเพราะมีจุดประสงค์เพื่อฝึกความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความสามารถในการสื่อความหมายเป็นสำคัญ

Littlewood (1998) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ควร มีขั้นตอนของกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมก่อนการสื่อสาร (Pre - Communicative Activities) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมย่อย 2 ประเภท ได้แก่

1.1 กิจกรรมที่ฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Structural Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนจะนำเสนอความรู้ทางด้านภาษาหรือทักษะที่จำเป็นต่อความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารและให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้รับการฝึกหัดในความรู้ทางภาษานั้น ๆ

1.2 กิจกรรมกึ่งการสื่อสาร (Quasi Communicative Activities) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้สื่อสารโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมาโดยเน้นที่วัตถุประสงค์ของการใช้โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายและมีบริบททางสังคมประกอบ ครูผู้สอนอาจทำโดยการฝึกหัดออกเสียงตามและฝึกพูดบทสนทนาสถานการณ์ต่างๆ

2. กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) โดยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับในขั้นกิจกรรมก่อนการสื่อสารมาฝึกให้เกิดเป็นทักษะ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา (Functional Communication Activities) มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสนองความต้องการในการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทันที มักเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแก้ไขปัญหาและเติมข้อมูลที่ขาดหาย

2.2 กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) มักจะใช้สถานการณ์จำลองและการแสดงบทบาทสมมติ หรือให้สถานการณ์ในการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องฝึกใช้ภาษาเพื่อจะได้ปฏิสัมพันธ์ในสังคม ความสำเร็จของกิจกรรมนี้วัดได้จากประสิทธิภาพของการใช้ภาษาตามหน้าที่และรูปแบบของภาษาที่เป็นที่ยอมรับในสังคมด้วย

กุศยา แสงเดช (2545) ได้แบ่งขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนพูดจะแบ่งเป็นขั้นตอน ตามระดับจากง่ายไปหายาก เช่น

1. การฝึกให้ตั้งคำถามและตอบคำถาม ในการฝึกสนทนาในลักษณะนี้ควรฝึกประเภทของคำถามลักษณะต่อไปนี้

- คำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ
- คำถามเรื่องบุคคล / ส่วนตัว เป็นต้น

2. การฝึกบทสนทนา วิธีสอนในปัจจุบันใช้การฝึกบทสนทนา มาก เพราะฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ สื่อสารความหมายกันจริง ๆ ในการสร้างบทสนทนาภาษาอังกฤษ ควรใช้ภาษาง่าย ๆ ครูต้องอธิบาย ความหมายของคำศัพท์และสำนวนที่ผู้เรียนไม่รู้จัก ก่อนที่จะฝึกพูดบทสนทนา

3. การฝึกพูดการเล่าเรื่อง การฝึกแบบนี้ควรใช้สถานการณ์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ ถูกต้องตามสถานการณ์และเกิดความสนุกสนาน พยายามใช้คำศัพท์และโครงสร้างที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

พรสวรรค์ สิปอ (2550) ได้กำหนดทักษะการพูดเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นก่อนพูด ขั้นพูดโดย กำหนดโครงสร้าง และขั้นพูดโดยเสรี

1. ขั้นก่อนพูด กิจกรรมในขั้นนี้เป็นการสร้างความสนใจแก่ผู้เรียน เตรียมผู้เรียนก่อนการพูด ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ มีดังนี้

1.1 ให้ความรู้คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่ต้องนำมาใช้ในการพูดในบริบทที่คล้ายกับ บทสนทนาที่จะต้องพูด

1.2 ให้ความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทสนทนา เช่น ระดับความเป็นทางการของบทสนทนา

1.3 ฝึกออกเสียงคำ ระดับเสียงสูงต่ำ และการเชื่อมเสียง

1.4 ให้ฟังบทสนทนาที่เป็นตัวอย่าง

2. ขั้นการพูดโดยกำหนดโครงสร้าง กิจกรรมการสอนพูดที่ใช้เป็นประจำมี 2 แบบ คือ กิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป (Information Gap) และกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กิจกรรมทั้ง 2 แบบนี้ ผู้เรียนจะพูดได้ต่อเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองไม่มี ลักษณะของกิจกรรมจะเหมือนการสื่อสารจริง แต่ ผู้สอนจะกำหนดภาษาที่จะฝึกไว้แล้ว ดังนั้น การฝึกพูดแบบนี้จึงเหมือนการฝึกมากกว่าการสื่อสารจริง

3. ขั้นการพูดโดยเสรี เป็นการฝึกแบบสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เรียนใน สถานการณ์ที่เหมือนจริงในการทำกิจกรรมผู้เรียนต้องทำงานร่วมกัน เพื่อวางแผนแก้ปัญหาหรือทำ กิจกรรมให้สำเร็จ กิจกรรมที่ใช้ทั่วไปในการฝึก คือ บทบาทสมมติ (Role Playing) และการอภิปราย (Discussions)

จากขั้นตอนการพูดของนักวิชาการหลายท่าน สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร แบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนพูดหรือขั้นการนำเสนอเนื้อหาทางภาษาเพื่อสร้างพื้นฐานความรู้แก่ผู้เรียน

2. ขั้นการฝึกใช้เนื้อหาทางภาษาที่ได้รับผ่านทางกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดให้เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา

3. ขั้นการนำไปใช้ซึ่งผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ทั้งหมดที่ได้จากการเรียนไป

ประมวลใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างอิสระภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดโดยมีครูเป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือตามสมควร

2.4 กิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนจะต้องคำนึงว่านักเรียนจะต้องสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจถึงความหมายที่สื่อออกไปให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้พูด และจะต้องคำนึงถึงกาลเทศะในการพูด อย่างไรก็ตามครูผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญไม่เพียงแต่ยึดการพูดให้ถูกหลักไวยากรณ์เท่านั้น ยังต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้

กุกยา แสงเดช (2545) กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการสอนพูดนักเรียนควรได้ฝึกแบบ “Automatic Speaking” โดยใช้กิจกรรมและสถานการณ์เป็นสื่อซึ่งมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษา ครูผู้สอนต้องใช้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นในห้องเรียน (Classroom English Expression) ให้มากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างในการฝึกปฏิบัติ
2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้ นักเรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะขั้นนำเสนอความรู้ (Presentation) ที่ต้องการเน้นความถูกต้องเท่านั้น
4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ
5. การจัดกิจกรรมฝึกควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอน ทักษะการพูดคู่กับ ทักษะการฟัง เป็นต้น
7. การสอนทักษะการพูดควรจัดคู่กิจกรรม (Pair work) ให้มากเพราะการทำกิจกรรม จะช่วยฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี
8. ควรชมเชยนักเรียนให้กำลังใจบ่อย ๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่น ให้กับผู้เรียน
9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปยากและให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้ฝึก

Littlewood (1998) ได้ให้รูปแบบของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารซึ่งแบ่งออกเป็น กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษาและกิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคมซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) ได้แก่

1.1.1 กิจกรรมการเลือกรูปภาพ (Identifying Pictures) จากชุดรูปภาพที่กำหนดให้ กิจกรรมนี้แบ่งผู้เรียนเป็น A และ B A จะมีชุดรูปภาพ B จะมีเพียง 1 รูปภาพ ซึ่ง A จะต้องค้นหาว่า ภาพที่ B ถือนั้นเป็นภาพใด

1.1.2 กิจกรรมสืบหาคู่เหมือน (Discovering Identical) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5 คน สมาชิก 4 คน ในกลุ่มจะได้รับภาพคนละ 1 ใบ ยกเว้นสมาชิกคนที่ 5 จะมีภาพที่เหมือนกับสมาชิกคนหนึ่งใน 4 คน สมาชิกคนที่ 5 จะต้องพยายามถามเพื่อนคนอื่น จนกระทั่งทราบว่าใครมีภาพที่เหมือนกับภาพของตนทุกประการ

1.1.3 กิจกรรมการหาลำดับที่และตำแหน่งที่ (Discovering Sequences or Locations) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A จะมีรูปภาพที่จัดลำดับไว้แล้วอย่างถูกต้อง ส่วน B มีรูปภาพชุดเดียวกันแต่ไม่ได้ลำดับไว้ B จะต้องถาม A เพื่อให้ A บอกตำแหน่งที่ตั้ง จนกระทั่งสามารถจัดลำดับภาพได้อย่างถูกต้องให้เหมือนภาพของ A

1.1.4 กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ นักเรียน 2 คน ได้ตารางรับข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์คนละ 1 ชุด ต่างฝ่ายต่างถามตอบกันเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไปและเขียนเติมให้ครบลงในตารางของตน

1.1.5 กิจกรรมการค้นหาความลับ (Discovering Secrets) กิจกรรมนี้จัดได้หลายแบบ เช่น เกม 20 คำถาม หรือการทายอาชีพ ซึ่งนักเรียนคนหนึ่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องว่าเป็นความลับและนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนหรือในกลุ่มพยายามถามคำถามเพื่อค้นหาความลับ

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) ได้แก่

1.2.1 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns and Pictures) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A ได้รับวัสดุแล้วนำมาจัดวางให้เป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง B ได้รับวัสดุอีกชุดหนึ่งซึ่งเหมือนกับของ A จากนั้น A และ B จะต้องสื่อสารกันให้เข้าใจจน B สามารถจัดวางวัสดุเหล่านั้นได้ในรูปแบบเดียวกันกับ A

1.2.2 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มก็ได้ A สร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ใช้ของเล่น Lego ส่วน B มีชิ้นส่วนของแบบจำลองนั้นเช่นเดียวกัน B ต้องพยายามใช้ชิ้นส่วนนั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองให้เหมือนกับของ A โดยพยายามทำตามคำแนะนำของ A

1.2.3 กิจกรรมการค้นหาความแตกต่าง (Discovering Differences) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A และ B จะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป ซึ่งรูปของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ทั้ง A และ B จะต้องสนทนากันเพื่อหาจำนวนของความแตกต่างในภาพว่าแตกต่างกันอย่างไร

1.2.4 กิจกรรมการไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A ได้รับแผนที่ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งอาคารสถานที่ส่วน B มีแผนที่ซึ่งไม่ได้ระบุอะไรไว้ A จะต้องสื่อสารกับ B เพื่อบอกทางให้ B ไปยังตำแหน่งที่ตั้งของอาคารสถานที่นั้นได้

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) ได้แก่

1.3.1 กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing Story – Sequence) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะมีรูปภาพคนละ 1 รูป และสมาชิกแต่ละคนจะต้องผลัดกันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยปราศจากการดูรูปภาพของผู้อื่น หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ได้ฟังให้ถูกต้อง

1.3.2 กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to solve a Problem) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ A มีข้อมูลบางส่วนซึ่งอาจเป็นข้อมูลของตารางกำหนดเวลาของขบวนรถไฟสายต่าง ๆ ที่เดินทางจากสถานที่ X ไปยังสถานที่ Y และ B จะมีข้อมูลของตารางรถไฟที่กำหนดเวลาจาก Y ไป Z ทั้ง A และ B ต้องสนทนากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางระหว่าง 2 สถานีนี้ เช่น หาสายรถไฟที่เดินทางจาก X ไป Z โดยใช้เวลาน้อยที่สุด

1.4. กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่

1.4.1 กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่นให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อสร้างแผนการเดินทางในลอนดอนเป็นเวลา 1 วัน โดยคำนึงถึงความสนใจของสมาชิกทุกคนในกลุ่มหรือสนทนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการซื้อของขวัญให้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความชอบและจำนวนเงินที่สมาชิกในกลุ่มมี กิจกรรมประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันดังเช่นกิจกรรมที่ผ่านมา แต่ผู้เรียนจะต้องร่วมกันอภิปรายและประเมินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือหาทางแก้ไขปัญหา

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษาเช่นเดียวกับกิจกรรมประเภทที่ 1 แต่กิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของการใช้ภาษา ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ครูสามารถกระทำดังนี้

2.1 การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการจัดดังนี้

2.1.1 ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศในการจัดการในชั้นเรียน

2.1.2 ครูควรใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการสอน

2.1.3 ครูควรจัดบทเรียนที่มีการสนทนาหรืออภิปรายความคิดเห็นเป็นภาษาต่างประเทศ

2.1.4 ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ โดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน

2.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) สามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.2.1 การแสดงบทบาทสมมติตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนา (Role – Playing Controlled Cues Dialogues) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องผลิตเปลี่ยกันพูดตามตัวชี้แนะที่เป็นบทสนทนาตามบัตรที่กำหนดบทบาทที่ตนได้รับ

2.2.2 การแสดงบทบาทสมมติตามตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูล (Role-Playing Controlled through Cues and Information) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมายและตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูลสั้น ๆ ในสิ่งที่ต้องพูด เช่น ตารางข้อมูลต่าง ๆ จากนั้นผู้เรียนจะแสดงบทบาทสมมติตามที่กำหนดไว้ในบัตรบทบาทนั้น ๆ

2.2.3 การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role -Playing Controlled through Situation and Goals) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์และเป้าหมายในการสนทนา กำหนดอย่างกว้าง ๆ ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ได้มากขึ้น

2.2.4 การแสดงบทบาทสมมติในรูปของการโต้เถียงหรือการอภิปราย (Role -Playing in the Form of Debate or Discussion) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้นั้น ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องโต้เถียงหรืออภิปรายและกำหนดข้อมูลที่เป็นต่อการอภิปราย ผู้เรียนจะต้องตัดสินใจหรือหาข้อสรุปโดยการลงคะแนนเสียง

2.2.5 สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์ที่จำลองขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด และเป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมิใช่แสดงตามบทบาทที่กำหนดเท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์ของตนเอง มีการตัดสินใจและแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ

2.2.6 การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงออกต่อสถานการณ์ที่มีได้คาดคิดมาก่อนแบบทันทีทันใด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาโดยตรงในสถานการณ์นั้น และเป็นภาษาที่ไม่ได้คิดเตรียมตัวมาก่อน

Bygate (1995) ได้ให้รูปแบบของกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ (Littlewood, 1998) ที่มุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการใช้ภาษาในการพูดให้มากที่สุด ดังนี้

1. กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหาย (Information-Gap Activities) กิจกรรมประเภทนี้เป็นกิจกรรมคู่ A และ B จะได้รับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์และทั้งคู่จะต้องมีการสนทนาเพื่อทำข้อมูลที่มีอยู่ให้สมบูรณ์ กิจกรรมประเภทนี้เป็นการสร้างจุดประสงค์และความจำเป็นในการสื่อสารและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการสื่อความหมายให้ตรงกัน อีกทั้งฝึกให้ผู้พูดให้ความสนใจกับการตอบสนองของผู้ฟัง

2. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communication Games) ตัวอย่างเช่น

2.1 เกมบรรยายและวาดภาพ (Describe and Draw) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคนหนึ่งบรรยายภาพและอีกคนหนึ่งวาดภาพ

2.2 เกมบรรยายและจัดเรียงภาพ (Describe and Arrange) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนคนหนึ่งบรรยายโครงร่างของวัตถุและอีกคนหนึ่งจะต้องประกอบวัตถุตามที่ได้ยิน

2.3 เกมหาความแตกต่างของภาพ (Find the difference) ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียน 2 คน มีภาพคนละภาพ แต่ภาพทั้ง 2 มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ผู้เรียนจะต้องพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อหาความแตกต่างของภาพนั้น

2.4 เกมถามคำถามที่ถูกต้อง (Ask the Right Question) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนคนหนึ่งจะได้รับบัตรคำศัพท์ ผู้เรียนคนอื่นจะต้องตั้งคำถามเพื่อให้ตรงกับคำศัพท์ในบัตรคำ

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ ซึ่งผู้ร่วมสนทนาจะต้องสวมบทบาทตามที่กำหนด แต่ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ฟังการสนทนา แต่ทุกคนต้องทำงานร่วมกันภายใต้ขอบเขตของสถานการณ์ที่กำหนด นอกจากนี้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถทำนายประเภทของภาษาที่ผู้เรียนจะใช้ ภาษาที่ผู้เรียนใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานการณ์จำลองนั้น ๆ

4. กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับโครงการ (Project – Based Interaction Activities) ได้แก่กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการโดยการค้นคว้าและปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม มีการอภิปรายเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับรายละเอียดของโครงการและรายงานผลกับสมาชิกคนอื่น ตัวอย่างเช่น การทำหนังสือพิมพ์ของชุมชน

จากแนวคิดของนักวิชาการ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากที่สุด และควรจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอน สอนจากเรื่องที่ยากไปสู่เรื่องที่ยาก ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษควรเน้นกิจกรรมการสื่อสารทาง

ภาษาและกิจกรรมที่ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ควรใช้สถานการณ์จำลองและบทบาทสมมติเพื่อสร้างบรรยากาศให้เหมือนจริงมากที่สุด และควรให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่โดยจับคู่สื่อสารภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ครูควรให้กำลังใจโดยการชมเชยหรือรางวัลเพื่อเป็นการเสริมแรงทางบวกและเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ

2.5 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการใช้หลักเกณฑ์ในการวัดผลการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนจะต้องคำนึงถึงว่าควรจะวัดโดยวิธีใดเพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถทางด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างแท้จริงและในการตั้งเกณฑ์ประเมินจะต้องมีระดับของการให้คะแนนอย่างเป็นมาตรฐาน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดไว้ ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูดตามแบบของ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งเป็นการตัดสินความสามารถด้านการพูดของนักเรียนที่แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 สามารถใช้ภาษาเพื่อการสนทนาในชีวิตประจำวันหรือทำธุรกิจ เช่น การเดินทาง โดยถามและตอบในเรื่องที่มีความคุ้นเคย แต่เนื่องจากนักเรียนมีข้อจำกัดทางด้านประสบการณ์จึงทำให้สามารถเข้าใจภาษาในระดับต่ำกว่าปกติ มีการพูดซ้ำ ๆ คำศัพท์ที่ใช้ในการสนทนาไม่เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็น ถ้าจะพูดก็เป็นเรื่องเบื้องต้นเท่านั้น การออกเสียงและไวยากรณ์ยังผิด แต่สามารถสื่อสารได้กับเจ้าของภาษาที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนภาษา 40 คนของชาวต่างชาติ สามารถสั่งอาหารธรรมดา ๆ ถามหาที่พักหรือบ้านเช่า ถามหรือบอกทิศทาง ชื่อของ และบอกเวลาได้

ระดับที่ 2 สามารถใช้ภาษาได้เพียงพอที่จะอยู่ในสังคม แต่ในวงจำกัดเฉพาะอาชีพ มีความมั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้ เช่น การสนทนาในชีวิตประจำวัน อาชีพ ครอบครัว และเรื่องราวของตนเอง ส่วนการพูดในด้านอาชีพยังต้องการความช่วยเหลือเมื่อพูดเรื่อง ยาก ๆ สามารถจับใจความสำคัญในบทสนทนาทั่ว ๆ ไป รู้ศัพท์พอที่จะแสดงความรู้สึก แต่ภาษายังไม่กะทัดรัด สำเนียงแม้จะยังเพี้ยนอยู่บ้างแต่ก็เข้าใจง่าย สามารถบอกวิธีต่าง ๆ ในขั้นต้นได้ถูกต้องพอสมควร มีการใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง

ระดับที่ 3 สามารถพูดได้ถูกต้องทั้งไวยากรณ์และศัพท์ในการสนทนาอย่างเป็นพิธีการและแบบเป็นกันเองในเรื่องเกี่ยวกับสังคม อาชีพ และวิชาการ สามารถอธิบายในหัวข้อที่สนใจ และเฉพาะสาขาวิชาอย่างมีเหตุผล สามารถเข้าใจภาษาที่มีความเร็วในอัตราปกติ รู้ศัพท์มากพอในการที่จะคุยโดยไม่ต้องคิดหาศัพท์ ในขณะที่พูดสำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้อง แม้มีข้อผิดพลาดก็ไม่ได้ทำให้ผิดใจความหรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่เจ้าของภาษา

ระดับที่ 4 ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง เหมาะกับความต้องการในสายอาชีพ เข้าใจ และสนทนาในเรื่องประสบการณ์ของตนอย่างคล่องแคล่ว โดยใช้ศัพท์ได้ถูกต้องชัดเจน สามารถโต้ตอบได้ถูกต้อง แม้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย มีข้อผิดพลาดน้อย สามารถรับสารและส่งสารได้ดี

ระดับที่ 5 พูดได้เหมือนกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา ใช้ภาษาได้ดีเป็นที่ยอมรับ ของเจ้าของภาษาที่มีความรู้ในทุกรูปแบบ เช่น รูปศัพท์มารวมทั้งสำนวนและภาษาถิ่นและวัฒนธรรม

Heaton (1990) ได้กำหนดเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการประเมินทักษะการพูดโดยกำหนดมาตรฐาน ส่วนในการประเมินค่าทั้งหมด 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 6 หมายถึง การออกเสียงอยู่ในระดับดี มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เพียง 2-3 ประเด็น ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม มีการหยุดชะงักการพูดเพียงเล็กน้อย มีการถามเพื่อความเข้าใจในการพูดน้อยมาก มีการใช้ทักษะการพูดที่เรียนมาได้อย่างเหมาะสมครบถ้วน

ระดับ 5 หมายถึง การออกเสียงค่อนข้างได้รับอิทธิพลจากภาษาที่ 1 อยู่บ้าง มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย ใช้เวลาในการพูดคำศัพท์ที่จะพูดบ้าง มีการพูดตะกุกตะกักบ้าง สื่อความหมายได้ค่อนข้างชัดเจน มีการถามเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่พูดบ้าง การใช้ทักษะการพูดที่เรียนมาได้อย่างเหมาะสมเกือบครบถ้วน

ระดับ 4 หมายถึง การออกเสียงค่อนข้างได้รับอิทธิพลจากภาษาที่ 1 เล็กน้อย มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในประเด็นสำคัญอยู่บ้างทำให้ผู้ฟังสับสน ใช้เวลาในการนึกถึงคำศัพท์ที่จะพูดคำศัพท์จึงมีการหยุดในระหว่างที่พูด ต้องถามเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่พูดบ้าง การใช้ทักษะการพูดที่เรียนมาได้อย่างเหมาะสมเป็นส่วนใหญ่

ระดับ 3 หมายถึง การออกเสียงค่อนข้างได้รับอิทธิพลจากภาษาที่ 1 อย่างมาก มีข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงและด้านไวยากรณ์จนทำให้ผู้ฟังสับสนบ่อยครั้ง มีการหยุดชะงักนานในระหว่างที่พูดอยู่บ้าง รู้คำศัพท์ในวงศัพท์ที่ค่อนข้างจำกัดแต่ยังสามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้ ต้องถามเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่พูดบ้าง การใช้ทักษะการพูดที่เรียนมาได้อย่างเหมาะสมบ้าง

ระดับ 2 หมายถึง การออกเสียงผิดอย่างเห็นได้ชัดอยู่บ้าง มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ระดับพื้นฐานอยู่บ้าง ใช้เวลาในการหยุดคิดคำศัพท์ที่จะพูด จึงมีการหยุดชะงักในการพูดนานหลายครั้ง รู้คำศัพท์ในวงจำกัดทำให้ผู้ฟังเข้าใจค่อนข้างลำบาก ต้องถามเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่พูดบ่อยครั้ง และต้องใช้ความพยายามอย่างมากที่ในการอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจ การใช้ทักษะการพูดที่เรียนมาได้เหมาะสมเพียงเล็กน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการออกเสียงผิดอย่างเห็นได้ชัดหลายจุด มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ระดับพื้นฐานอยู่มาก ใช้เวลานึกถึงคำศัพท์ที่จะใช้พูดนานมาก จึงมีการหยุดชะงักในการพูดนานๆ และบ่อยครั้ง รู้คำศัพท์ในวงที่จำกัดมากจึงทำให้ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้ การใช้ทักษะการพูดที่เรียนมาได้อย่างเหมาะสมน้อยมาก

จากแนวทางการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักวิชาการทั้งสองท่าน พบว่าเป็นการประเมินแบบภาพรวม (Holistic) ซึ่งเป็นการรวมการประเมินในทุก ๆ ด้าน คือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และความเข้าใจ ซึ่งมีครบองค์ประกอบทั่วไปในการประเมินการพูด แต่ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประเมินแบบภาพรวมจะไม่ชี้ชัด รายละเอียดว่าผู้พูดมีข้อบกพร่องในด้านใดบ้าง ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การประเมินแบบองค์ย่อยมีความละเอียดมากกว่าองค์รวม ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางในการประเมิน ดังนี้

Harris (1990) ได้กำหนดเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการประเมินผลทักษะการพูดโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านการออกเสียง ด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และด้านความเข้าใจได้โดยแต่ละด้านใช้เกณฑ์การประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน การออกเสียงมีปัญหามาก ๆ จนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจคำพูดได้เลย
- 2 คะแนน การออกเสียงมีปัญหา ซึ่งยากแก่การเข้าใจ
- 3 คะแนน การออกเสียงมีปัญหาอยู่บ้างและมักจะออกเสียงผิดทำให้เกิดความสับสน
- 4 คะแนน การออกเสียงอยู่ในเกณฑ์ดีแต่ยังมีปัญหาในการออกเสียงบางเสียงอยู่
- 5 คะแนน การออกเสียงเทียบเท่ากับชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา

ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดมากจนไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้
- 2 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ได้แต่มีการเรียงลำดับคำผิดบ่อย ๆ
- 3 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ่อยครั้งและความหมายผิดไปบ้าง
- 4 คะแนน มีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์อยู่บ้าง แต่สื่อความหมายได้
- 5 คะแนน มีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์เพียงเล็กน้อย

ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน ผู้พูดขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ ไม่สามารถสนทนาได้
- 2 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดและมีความรู้ทางด้านคำศัพท์จำกัด
- 3 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคที่ใช้ในการสนทนาอยู่ในวงจำกัด
- 4 คะแนน ผู้พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมในบางครั้ง
- 5 คะแนน ผู้พูดสามารถใช้คำศัพท์และสำนวนได้เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

- 1 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดนานมาก ไม่สามารถสนทนากันได้
- 2 คะแนน ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ หยุดคิดเป็นเวลานานมาก
- 3 คะแนน ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดยังไม่ค่อยมากนัก

- 4 คะแนน ผู้พูดมีความคล่องแคล่วในการพูดดีแต่ยังมีการสะดุด
- 5 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดได้คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

ด้านความเข้าใจได้ (Comprehension)

- 1 คะแนน ผู้พูดไม่สามารถพูดเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้
- 2 คะแนน ผู้พูดมีความยากลำบากในการพูด สังเกตได้จากพูดซ้ำ พูดซ้ำไปซ้ำมา
- 3 คะแนน ผู้พูดมีความเข้าใจในการพูด แต่พูดซ้ำและพูดซ้ำๆ
- 4 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายได้ครบถ้วนแต่ยังพูดซ้ำเป็นบางครั้ง
- 5 คะแนน ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายทั้งหมดได้โดยไม่มีปัญหา

Clark (1972) ได้กำหนดระบบการให้คะแนนวัดความสามารถด้านการพูด ซึ่งแบ่งหัวข้อการให้คะแนนออกเป็น 4 หัวข้อ คือ 1. ด้านการออกเสียง (Pronunciation) 2. คำศัพท์ (Vocabulary) 3. ไวยากรณ์ (Grammar) 4. ความคล่องแคล่ว (Fluency) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

- ระดับ 1 ยังพูดและโต้ตอบไม่ได้
- ระดับ 2 ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง และพูดเข้าใจยาก
- ระดับ 3 ออกเสียงผิดเป็นบางครั้งคราว
- ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

- ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
- ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้
- ระดับ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
- ระดับ 4 ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

- ระดับ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
- ระดับ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง
- ระดับ 3 ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้องแต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- ระดับ 4 ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- ระดับ 1 พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
- ระดับ 2 พูด ๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
- ระดับ 3 สนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่องบางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
- ระดับ 4 บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

Oller (1979) ได้แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูด ไว้ 5 ด้าน และแต่ละด้านแบ่งเป็น 6 ซ้อย่อย ๆ ไว้ดังนี้

ด้านการออกเสียง (Accent)

- ระดับที่ 1 มีการออกเสียงที่ฟังและไม่เข้าใจ
- ระดับที่ 2 มีการออกเสียงผิดมาก ฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ
- ระดับที่ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง ออกเสียงผิด ทำให้เข้าใจผิด
- ระดับที่ 4 ใช้เสียงแปร่งและออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง แต่ยังฟังเข้าใจ
- ระดับที่ 5 ออกเสียงถูกต้องชัดเจน แต่สำเนียงยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
- ระดับที่ 6 สำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา

ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

- ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นสำนวนที่เตรียมไว้
- ระดับ 2 พูดผิดมาก มีความรู้ไวยากรณ์น้อยมาก สื่อสารไม่ได้
- ระดับ 3 พูดผิดบ่อย ไม่รู้หลักไวยากรณ์สำคัญบางอย่างทำให้เข้าใจผิด
- ระดับ 4 ผิดเป็นครั้งคราว ทำให้รู้ว่าไม่มีความรู้ทางไวยากรณ์บางอย่างแต่ไม่ถึงกับพูดแล้วไม่เข้าใจ
- ระดับ 5 ผิดไวยากรณ์น้อยมาก
- ระดับ 6 ผิดเพียง 1 หรือ 2 ในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์ (Vocabulary)

- ระดับ 1 รู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะสนทนาในเรื่องง่าย ๆ ได้
- ระดับ 2 รู้คำศัพท์น้อยมากใช้ได้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเองและใช้ภาษาเพื่อการอยู่รอดเท่านั้น เช่น การบอกหรือถามเกี่ยวกับเวลา สิ่งอาหาร ถามข้อมูลเพื่อการเดินทางและสนทนาภายในครอบครัวได้
- ระดับ 3 เลือกใช้คำศัพท์ไม่ค่อยถูก อภิปรายไม่ได้แม้ในเรื่องสังคมและอาชีพของตนในระดับธรรมดา
- ระดับ 4 รู้คำศัพท์ทางอาชีพมากพอที่จะอภิปรายเรื่องที่สนใจได้ รู้คำศัพท์ทั่ว ๆ ไปพอจะพูดอภิปรายได้ในเรื่องเฉพาะสาขาวิชาที่ตนเกี่ยวข้องด้วย
- ระดับ 5 รู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพของตนมากและถูกต้อง มีวงคำศัพท์ทั่วไปมากพอที่จะพูดเรื่องปัญหาซับซ้อนและเหตุการณ์ในสังคม
- ระดับ 6 คำศัพท์มีมากและถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

ความคล่องในการพูด (Fluency)

- ระดับ 1 การพูดยังตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยคไม่ได้ สนทนาอย่างไม่ได้

- ระดับ 2 พูดซ้ำมากและไม่สม่ำเสมอยกเว้นประโยคที่พูดทุกวัน
- ระดับ 3 ยังพูดได้ไม่สม่ำเสมอ พูดไม่จบประโยค
- ระดับ 4 พูดแล้วหยุดบ้าง ความสม่ำเสมออาจเกิดจากการพูดใหม่หรือมัวคิดหา
คำศัพท์
- ระดับ 5 พูดได้ราบเรียบ ความเร็วและความสม่ำเสมอเท่านั้นที่ไม่เหมือนเจ้าของ
ภาษา
- ระดับ 6 พูดได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทั่วไปหรือในวิชาชีพ พูดได้อย่างราบรื่นเหมือน
เจ้าของภาษา

ความเข้าใจ (Comprehension)

- ระดับ 1 เข้าใจน้อยเกินกว่าจะสนทนาในเรื่องธรรมดาที่สุด
- ระดับ 2 เข้าใจภาษาซ้ำมากในเรื่องง่ายๆที่เกี่ยวกับสังคม การเดินทาง ยังต้องพูดให้
ซ้ำ ๆ และพูดใหม่
- ระดับ 3 เข้าใจเรื่องง่ายๆที่เกี่ยวกับตนเอง ต้องให้พูดซ้ำ ๆ หรือพูดใหม่ในบางครั้ง
- ระดับ 4 เข้าใจดีพอสมควรในคำพูดที่มีอัตราความเร็วปกติที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับ
ตนเองต้องการให้พูดซ้ำหรือพูดใหม่ในบางครั้ง
- ระดับ 5 เข้าใจบทสนทนาในระดับความเร็วปกติ ยกเว้นคำที่เป็นภาษาถิ่นหรือเรื่อง
ที่ไม่คุ้นเคยและคำพูดที่เร็วหรือซ้ำเกินไป

- ระดับ 6 เข้าใจคำพูดที่เป็นพิธีการหรือภาษาถิ่นของเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

จากแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินการทักษะการพูดของนักวิชาการทั้ง 3 ท่านข้างต้น เกณฑ์
การประเมินของ Oller (1979) และ Harris (1990) มีหัวข้อที่เหมือนกัน คือ การออกเสียง
(Pronunciation) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
(Fluency) ความเข้าใจได้ (Comprehension) ส่วน Clark (1972) มีเพียงสี่หัวข้อ คือ
(Pronunciation) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
(Fluency) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าในการประเมินควรมีองค์ประกอบครบทั้ง 5 องค์ประกอบแบบ Oller
(1979) และ Harris (1990) แต่ระดับ rubric ควรจะมีแค่ 4 ระดับ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการ
ประเมินมากยิ่งขึ้น ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 วิเคราะห์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

J.L.D Clark 1972	Oller 1979	Harris 1990	ผู้วิจัย
4 ด้าน	5 ด้าน	5 ด้าน	5 ด้าน
4 ระดับ	6 ระดับ	5 ระดับ	4 ระดับ
การออกเสียง (Pronunciation)	การออกเสียง (Accent)	การออกเสียง (Pronunciation)	การออกเสียง (Pronunciation)
ไวยากรณ์ (Grammar)	ไวยากรณ์ (Grammar)	ไวยากรณ์ (Grammar)	ไวยากรณ์ (Grammar)
คำศัพท์ (Vocabulary)	คำศัพท์ (Vocabulary)	คำศัพท์ (Vocabulary)	คำศัพท์ (Vocabulary)
ความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา (Fluency)	ความคล่องแคล่วใน การใช้ภาษา (Fluency)	ความคล่องแคล่วใน การใช้ภาษา (Fluency)	ความคล่องแคล่วใน การใช้ภาษา (Fluency)
	ความเข้าใจได้ (Comprehension)	ความเข้าใจได้ (Comprehension)	ความเข้าใจได้ (Comprehension)

3. เอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นศาสตร์อย่างหนึ่งในการใช้วิธีการต่างๆในการถ่ายทอดวิชาความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ที่ดียอมทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ นำไปสู่การเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้

Hough and Duncan (1970) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึงกิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเอง อย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และความผาสุก ดังนี้ การจัดการเรียนรู้ จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษาความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชาและการตั้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น

2. ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

3. ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึง การเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสมและสามารถวิเคราะห์ผลได้

4. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluating) หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้

Good (1974) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำอันเป็นการอบรมสั่งสอนผู้เรียนในสถาบันการศึกษา

Hillis (1982) ให้คำจำกัดความของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการให้การศึกษาแก่ผู้เรียน ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

สุนน อมรวิวัฒน์ (2533) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ ไว้ว่าการจัดการเรียนรู้คือ สถานการณ์อย่างหนึ่งที่มีสิ่งต่อไปนี้เป็นเหตุขึ้น ได้แก่

1. มีความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม และผู้สอนกับผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม
2. ความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์นั้นก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่
3. ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไปใช้ได้

วิชัย ประสิทธิ์วิฑูริ์ (2542) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการประเมินผล

สรุปแนวคิดจากทัศนะของนักวิชาการ ที่ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ มีความหมายครอบคลุมทั้งด้านวิธีการ กระบวนการและตัวบุคคล ดังนั้น จึงอาจสรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้ได้ว่า การจัดการเรียนรู้คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

3.2 การพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพต่อการเรียนการสอนและตัวผู้เรียนครูผู้สอน จำเป็นจะต้องคำนึงถึง การพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทาง ดังต่อไปนี้

Kemp (1997) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า การพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้ จะต้องมีการวางแผนในการจัดการเรียนรู้ 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. ครูผู้สอนจะต้องมีการกำหนดปัญหาการเรียนการสอน (Instructional Problems)
2. ครูผู้สอนจะต้องมีการศึกษาลักษณะนิสัยของผู้เรียน (Learners Characteristic)
3. กำหนดหัวข้อเรื่องประเด็นหรือวิเคราะห์ร่วมกัน (Subject Content and Task analysis)
4. กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ (Instruction objectives)
5. การลำดับเนื้อหาขั้นตอนการเรียนรู้ (Sequence content)
6. ครูผู้สอนออกแบบยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies)
7. การวางแผนในการจัดการเรียนรู้ (Instructional delivery)
8. เครื่องมือในการวัดผล (evaluation Instrument)
9. แหล่งทรัพยากรในการจัดการเรียนรู้ (Instructional Resources)

ไพโรจน์ ดั่งวิเศษ (2543) ได้กล่าวถึงการพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน จากบรรยากาศที่ไม่สนุกสนานเป็นบรรยากาศที่มีชีวิตชีวาและเหมาะสมกับการเรียนรู้ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียนรู้และเห็นว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องที่ท้าทายและน่าติดตาม จากเดิมที่ผู้เรียนเป็นแต่ผู้รับเปลี่ยนเป็นผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าค้นหาความรู้ และมีการเรียนรู้ร่วมกันมากขึ้น จากการเรียนรู้แบบจำกัดอยู่แต่ในห้องเรียนสู่การเรียนรู้นอกชั้นเรียนและค้นพบแหล่งการเรียนรู้มากขึ้น จากการใช้สื่อประกอบการบรรยายไปสู่การใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้มากขึ้น จากความสัมพันธ์ที่ห่างเหินระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นการที่ครูผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจกัน เป็นเพื่อนคู่คิดในการเรียนรู้ระหว่างกันได้ จากการสอนที่มีผลเป็นการตีสถานะผู้เรียนไปสู่การสอบเพื่อกระตุ้นเร้าให้เกิดการใฝ่รู้และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากขึ้น อนึ่งการสอนจะต้องมีการเตรียมตัวที่ดี ลักษณะการสอนที่มีคุณภาพจะต้องมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะถูกต้อง ตั้งแต่มีความรู้ในเนื้อหาที่จะถ่ายทอด ความรู้ในหลักและวิธีการถ่ายทอด ตลอดจนครูผู้สอนมีความเข้าใจผู้เรียนอย่างแท้จริง ดังนั้น การพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มี 4 วิธีการ ดังนี้

1. พัฒนาปรับปรุงทักษะการสอนของครูผู้สอน โดยพิจารณาจากจุดอ่อนของครูผู้สอน เช่น สื่อ วิธีสอนใหม่ ๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในห้องเรียน
2. ครูผู้สอนสามารถสร้างความเชื่อมั่นได้ด้วยตนเอง โดยต้องมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อแก่การใช้ยุทธวิธีในการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

3. ผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาควรได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนแนวใหม่ได้ เหมือนกับครูผู้สอน เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานร่วมกัน ช่วยเหลือในการสนับสนุนการเรียนรู้ให้กับ ผู้เรียนจากหลาย ๆ ฝ่าย

4. ให้ความรู้และเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ซึ่งความรู้มี 4 ชนิด คือ 1) ความคิดรวบยอดในเนื้อหาแต่ละวิชา 2) ความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีการสอนและการเสนอหัวข้อที่จะสอน 3) ความรู้ในทางความเข้าใจในเนื้อหาของผู้เรียน (ทฤษฎีการเรียนรู้) 4) ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร/เนื้อหา/กิจกรรมที่สอน

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่า การพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องพัฒนากระบวนการทั้ง 4 ด้าน คือ 1. ด้านการเตรียมการสอนของครูผู้สอน 2. ด้านเทคนิคและวิธีการของครูผู้สอน 3. ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สอน การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอน 4. ด้านการวัดและการประเมินผล ซึ่งปัจจัย 4 ด้านมีผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนและแสดงถึงการวางแผนและการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและมีความสุขในการเรียนรู้

3.3 แนวทางในการจัดการเรียนรู้

แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพดีนั้น ครูผู้สอนเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดทิศทางในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอน ตะหนักและเห็นความสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2542) ได้เสนอแนวคิดว่าการจัดการเรียนรู้ต้องเป็นการจัดประสบการณ์ให้ตรงกับความสนใจกับผู้เรียน ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่างผู้เรียน โดยไม่คาดหวังว่าผู้เรียนเมื่อเรียนจบในวิชาของตนแล้วจะมีความรู้เท่ากันหมด เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดจากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ความเชื่อมโยงของบุคคลากรไม่เท่ากัน แต่ละคนมีแง่มุมในการมอง การคิด ไม่เหมือนกัน ครูผู้สอนจึงต้องเข้าใจในจุดนี้เป็นอย่างมาก จัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนตรงกับความสนใจก็สามารถทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนได้ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนมากที่สุด

Paulo (1998) ได้ให้แนวคิดในการพิจารณากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ดังนี้ ครูผู้สอนต้องเป็นคนช่างสังเกต ใส่ใจในตัวนักเรียนทุกอย่าง แม้กระทั่งตอนไร้เดียงสา เมื่อครูผู้สอนเข้าใจตรงประเด็นนี้ แสดงว่าครูผู้สอนเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับผู้เรียน โดยอาจมีเทคนิคและวิธีการที่ใช้กับผู้เรียนแต่ละคนไม่เหมือนกันแต่อยู่ในพื้นฐานการจัดการเรียนรู้เดียวกัน ซึ่งครูผู้สอนต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยส่งเสริมจินตนาการและกระตุ้นวิธีการคิดวิเคราะห์ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถมีวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

จากความเห็นของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ดี ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความลึกซึ้งจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนและนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเรียนรู้

4. หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning)

4.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain - Based Learning : BBL) เป็นแนวความคิดของนักประสาทวิทยาและนักการศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งสนใจเรื่องของการทำงานของสมอง การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีที่มาจากการศึกษาวิจัยจากศาสตร์หลาย ๆ แขนง เช่น จากศาสตร์แขนงประสาทวิทยา ชีววิทยา จิตวิทยาคลินิก จิตวิทยาด้านการคิด ที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสมองและการเรียนรู้ของมนุษย์ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไว้หลายท่าน ดังนี้

Caine and Caine (1990) กล่าวว่า “การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมอง หากสมองยังปฏิบัติตามกระบวนการทำงานปกติ การเรียนรู้ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ทฤษฎีนี้เป็นสหวิทยาการ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดซึ่งมาจากการวิจัยทางประสาทวิทยา”

Jensen (2000) การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของสมอง เป็นการเรียนรู้ที่ต้องตอบคำถามที่ว่าอะไรบ้างที่ดีต่อสมอง ดังนั้นความหมายจึงเป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานหรือรวบรวมหลากหลายทักษะความรู้เพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมการทำงานของสมอง เช่น ความรู้ทางเคมีศาสตร์ ประสาทวิทยา จิตวิทยา สังคมศาสตร์ พันธุศาสตร์ ชีววิทยา และชีวประสาทวิทยา ซึ่งเป็นการนำความรู้การทำงานหรือธรรมชาติการเรียนรู้ของสมองมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของสมองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิทยากร เชียงกุล (2548) ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานว่าเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เข้ากับการทำงานของสมองซึ่ง หมายถึง การเรียนรู้ที่มีพื้นฐานอยู่บนโครงสร้าง และการทำงานของหน้าที่ของสมอง ซึ่งถ้าหากสมองไม่ได้ถูกปิดกั้น จากการบรรลุกระบวนการตามปกติของมัน การเรียนรู้ก็จะเกิดขึ้น นั่นก็คือ ทุกคนที่มีสมองปกติเรียนรู้อยู่แล้วโดยธรรมชาติ (เพื่อการอยู่รอดของชีวิต) เพราะสมองเป็นเครื่องประมวลผล ที่มีพลังสูงอย่างมหาศาล แต่การจัดการศึกษาแบบเก่ามักขัดขวางการเรียนรู้ของสมอง ทำให้ท้อถอยเพิกเฉย หรือล่องโทษกระบวนการเรียนรู้ทางธรรมชาติของสมอง

อัครภูมิ วงศ์โสธร และพรพิไล เลิศวิชา (2550) การเรียนรู้โดยเข้าใจสมอง คือ การทำความเข้าใจหรือมีมุมมองต่อกระบวนการเรียนรู้ โดยอิงอาศัยความรู้ความเข้าใจจากการทำงานของ

สมอง ทักษะต่อการเรียนรู้เช่นนี้ ทำให้การจัดการเรียนการสอนวางอยู่บนฐานของความสนใจและการใคร่ครวญว่าปัจจัยใดบ้างที่จะทำให้สมองมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีวงจรการทำงานของกลุ่มเซลล์และเครือข่ายเซลล์ภายในสมองที่พัฒนาขึ้น หรือว่าสมองมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการเรียนการสอนแบบใด อย่างไรก็ตาม มีการเปลี่ยนแปลงใดขึ้นในสมองขณะที่เรียนรู้ และความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญของผู้เรียนจะสะท้อนออกมาอย่างไรจากการเปลี่ยนแปลงภายในสมอง การเรียนรู้จะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ควรจะใช้วิธีใดประเมิน

จากแนวคิดของนักการศึกษาการข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง การนำเอาองค์ความรู้เรื่องสมองและธรรมชาติของการทำงานของสมองมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์ โต้ตอบ ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การจัดสิ่งแวดล้อม การออกแบบและการใช้เครื่องมือ สื่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพของสมองบนความคิดพื้นฐาน 3 ด้าน คือ อารมณ์ การฝึกปฏิบัติจริง และความคิดสร้างสรรค์

4.2 หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

Caine and Caine (1990) แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ได้เสนอหลักการ 12 ประการ ในการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน โดยให้เลือกใช้ข้อที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นมากที่สุด และการเรียนการสอนบรรลุผลสูงสุดเท่าใดก็ได้ ดังต่อไปนี้

1. สมองมีระบบการเรียนรู้ที่ซับซ้อนมากเพราะรวมไปถึงร่างกาย ความเคลื่อนไหว ความคิด อารมณ์ สิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นพร้อมกัน (The brain is a parallel processor)
2. สมองจะมีการเรียนรู้ถ้ามีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและในสังคม สิ่งแวดล้อม (The brain/mind is social.)
3. สมองจะมีการแสวงหาความหมาย ความเข้าใจจากประสบการณ์ในชีวิตตลอดเวลา (The search for meaning is innate.)
4. การแสวงหาความหมายและความเข้าใจในประสบการณ์ โดยจัดเป็นหมวด หมู่ แบบแผน (The search for meaning occurs through patterning.)
5. อารมณ์มีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ (Emotions are critical to patterning)
6. การเรียนรู้ของสมอง จะเรียนรู้พร้อม ๆ กัน ทั้งที่เป็นภาพรวมและที่เป็นส่วนย่อย (The brain process parts and wholes simultaneously.)
7. การเรียนรู้ของสมองจะเกิดจากทั้งการตั้งจุดสนใจเรื่องที่จะศึกษา และเกิดจากสิ่งแวดล้อมที่มีได้ตั้งใจศึกษา (Learning involves both focused attention and peripheral perception.)
8. การเรียนรู้จะมีกระบวนการที่รู้โดยรู้ตัว (มีจิตสำนึก) และการรู้โดยไม่รู้ตัว (จากจิตใต้สำนึก) (Learning is both conscious and unconscious.)

9. สมองมีความจำอย่างน้อย 2 แบบ คือความจำแบบเชื่อมโยงมิติ/ระยะ ซึ่งบันทึกประสบการณ์ประจำวันของเรา และความจำแบบท่องจำ ซึ่งเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและทักษะแบบแยกส่วน (There are at least two approaches to memory : spatial memory system , rote learning system)

10. การเรียนรู้ของสมองเป็นไปตามพัฒนาการ (Learning is developmental.)

11. การเรียนรู้แบบซับซ้อนจะเรียนได้ดี ในบรรยากาศที่ยั่วและท้าทายให้เสี่ยง แต่ถ้าบรรยากาศเครียดและกดดันมาก ๆ จะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ (Complex learning is enhanced by challenge and inhibited by threat.)

12. สมองของแต่ละคนมีความเฉพาะของตน (Each brain is unique.)

สุนทร โคตรบรรเทา (2548) กล่าวว่า นักจิตวิทยาการศึกษาสองสามีภรรยา คือ เรอเนต นูมเมลา เคน (Renate Nummela Caine) และเจฟฟี เคน (Geoffrey Caine) ได้ค้นพบหลักการเรียนรู้โดยเน้นสมองเป็นฐาน ซึ่งค้นพบดังต่อไปนี้

1. สมองเป็นตัวประมวลข้อมูลแบบคู่ขนาน

สมองมนุษย์ทำหลายอย่างได้ในเวลาเดียวกันหรือพร้อมกัน ความคิด อารมณ์ จินตนาการ และความรู้สึกต่าง ๆ เกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน หรือขนานกันไป ตัวอย่างเช่น ในขณะที่อ่านหนังสือหน้านี้ อาจคิดถึงเรื่องอื่น ๆ ด้วย หรือเกิดความคิดขึ้นมาในใจทันทีว่าจะตอบคำถามโจทย์การบ้านที่อาจารย์ให้ไว้อย่างไร เป็นต้น

2. การเรียนรู้ใช้ทุกส่วนของร่างกาย

สมองเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย การเรียนรู้เป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับการหายใจ การเรียนรู้ยอมทำให้ช้าลงหรือเร็วขึ้นได้เช่นเดียวกับการหายใจช้าหรือเร็ว หลายสิ่งหลายอย่างมีผลกระทบต่อการทำงานของร่างกาย เช่น การกินอาหารหรือโภชนาการ การเจริญเติบโตของเส้นประสาท การจัดการกับความเครียด การออกกำลังกาย การสอน และการพักผ่อน ล้วนมีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ทั้งสิ้น

3. การค้นพบความหมายที่ส่วนเกี่ยวข้องและเกิดขึ้นอย่างมีแบบแผน

การค้นหาคำหมายของสิ่งต่าง ๆ เป็นพื้นฐานการทำงานของสมองมนุษย์ การเรียนรู้ตามปกติจำเป็นต้องมีความตื่นตัวและมีความหมาย และต้องมีหลายตัวเลือก สมองมนุษย์จึงเป็นทั้งนักศิลปะและนักวิทยาศาสตร์ ซึ่งพยายามค้นหาและทำความเข้าใจกับแบบแผน (Patterns) ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตัวอย่างของการมีรูปแบบ เช่น การฝันกลางวัน การแก้ปัญหา และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น ซึ่งมนุษย์มีอิทธิพลในการชี้้นำให้เกิดขึ้นได้

4. อารมณ์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้

การเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากอารมณ์และมีอารมณ์เป็นตัวจัดการ ผลกระทบทางอารมณ์ของบทเรียนหรือประสบการณ์ชีวิตจะมีผลต่อความรู้สึกหรือเจตคติต่อการเรียนรู้อย่างมหาศาลทีเดียว โดยหลักการพื้นฐานแล้วสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ต้องมีลักษณะของการเคารพและการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน หรือนักเรียนนักศึกษากับครูอาจารย์

5. สมอประมวลข้อมูลทั้งเป็นส่วนย่อยและโดยรวมไปพร้อมกัน ตามหลักความเชื่อเกี่ยวกับสมองซีกซ้ายและสมองซีกขวาแล้ว จะเห็นว่ามีข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสมองซีกซ้าย (Left Hemisphere) กับสมองซีกขวา (Right Hemisphere) สมองซีกซ้ายทำหน้าที่เกี่ยวกับตรรกะ (Logic) การคิดในแนวเส้นตรง (Linearity) การวิเคราะห์และเนื้อเพลง ส่วนสมองซีกขวามุ่งหน้าเกี่ยวกับศิลปะ การจินตนาการ มิติสัมพันธ์ (Dimension) และทำนองเพลง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หน้าที่ของสมองทั้งสองซีกทำหน้าที่เสริมซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา ดนตรี ศิลปะ หรือคณิตศาสตร์

6. การเรียนรู้เกี่ยวข้องกับความตั้งใจจริงกับการมองโดยรอบ และการประมวลข้อมูลโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว สมองมนุษย์รับเอาข้อมูลและสัญญาณต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือความตั้งใจจริงเฉพาะหน้า ซึ่งอยู่ข้างนอกรัศมีสายตาออกไป ข้อมูลที่อยู่โดยรอบ (Peripheral Information) เช่น เสียงระฆัง รอยยิ้มของครู การเคลื่อนไหวของร่างกาย คำขวัญหรือข้อความที่ติดอยู่ข้างฝาห้องเรียน หรือดนตรี และศิลปะ อาจนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกหรือส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีพลังทีเดียว

7. ความจำ มีสองประเภท คือ ความจำแบบมีระยะทางและความจำแบบท่องจำ

ทุกคนมีระบบความจำแบบมีระยะทาง (Spatial Memory) ตามธรรมชาติ ซึ่งช่วยให้มีความจำทันที (Instant Memory) และการระลึกถึงประสบการณ์ในอดีต (Recall of Experience) ส่วนความจำแบบท่องจำ (Rote Memory) เป็นชุดระบบซึ่งออกแบบเป็นพิเศษโดยเฉพาะ สำหรับเก็บข้อมูลที่ค่อนข้างจะไม่มี ความเกี่ยวข้องกันนัก ตัวอย่างทั่ว ๆ ไป เช่น ตารางสูตรคูณ เสียงของคำต่าง ๆ การสะกดคำ ข้อเท็จจริง และวันสำคัญทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น เป็นที่สังเกตว่าสมองเข้าใจและจำข้อเท็จจริงได้ดีที่สุด เมื่อข้อเท็จจริงและทักษะต่าง ๆ ผังลึกอยู่ในระบบการจำแบบมีระยะทาง (Spatial Memory System)

8. สมองของแต่ละคนมีเอกลักษณ์

แม้ว่าทุกคนมีประสาทสัมผัสและอารมณ์พื้นฐานเหมือนกันก็ตาม การบูรณาการของสิ่งเหล่านี้ในแต่ละคนและแต่ละสมองไม่เหมือนกันเลย ดังนั้น การเรียนรู้จึงควรมีหลายด้านเพื่อให้มีการแสดงออก วิธีการเรียนรู้ (Learning Styles) ที่แตกต่างกัน

วิทยากร เชียงกุล (2548) ค้นพบว่าหลักการทำงานของสมองสามารถนำไปใช้ในการจัดการศึกษา รวมทั้งข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษา ดังนี้

1. เสนอเนื้อหาโดยใช้ยุทธวิธีการสอนที่หลากหลาย
2. ตระหนักว่านักเรียนแต่ละคนมีความพร้อมในการเรียนไม่เท่ากันเสมอไป ต้องผนวกเอาความรู้และการปฏิบัติ สุขภาพทั้งกายและใจ (การออกกำลังกาย การผ่อนคลายความเครียด การกินอาหารที่ดี)
3. สมองกับการนอนหลับ ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า ความเครียด ความกังวล หรืออุปสรรคต่างๆ ทำให้เกิดสภาพการเรียนรู้ที่ไม่ดี การนอนหลับสนิทซึ่งเป็นการนอนพักผ่อนโดยไม่ต้องตั้งใจมีความเครียดใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่อให้สมองสามารถใช้ระยะของการเคลื่อนไหวเร็ว (Rapid Eye Movement-REM Stages) ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้สมองได้พักผ่อนและประมวลข้อมูลตามสบาย ไม่ต้องรีบร้อน ทำให้สมองมีเวลาทำความสะอาดจิตใจ (Mental House cleaning) จัดเครื่องข่ายเซลล์สมองใหม่และประมวลเหตุการณ์ทางอารมณ์ ดังนั้นจึงส่งเสริมให้เด็กได้นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอในเวลากลางคืน
4. การตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ เป้าหมายเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งไม่จำเป็นต้องยากเกินไปในการบรรลุหรือง่ายเกินไปในการทำงานให้สำเร็จ เป้าหมายต้องเป็นสิ่งทำนายได้และบรรลุได้ในเวลาเดียวกัน ดังนั้นการตั้งเป้าหมายจำเป็นต้องอยู่ในบริบทของระบบความเชื่อและความสามารถของนักเรียน ภายในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยเท่านั้น เป้าหมายจึงจะบรรลุได้สำเร็จ
5. อุปสรรคต่อการเรียนรู้ เมื่อสมองรับรู้อาการตกใจ หรืออันตราย ร่างกายจะมีปฏิกิริยาตอบโต้ได้โดยอัตโนมัติ ปรากฏการณ์ของสมองเช่นนี้ เรียกว่า การเปลี่ยนต่ำลง (Downshifting) เมื่อสมองเปลี่ยนต่ำลง จะทำให้ความสามารถในการเรียนรู้ การคิด การวางแผน การแก้ปัญหา การหาข้อมูลข่าวสาร การคิดสร้างสรรค์ และทักษะการตัดสินใจลดต่ำลง
6. โภชนาการกับการเรียนรู้ นักเรียนต้องได้รับการส่งเสริมให้เอาใจใส่ในการบริโภคอาหารและโภชนาการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ และความสามารถในการคิด สิ่งที่สมองต้องการมากที่สุด คือ ออกซิเจน ถ้าสมองขาดออกซิเจนแล้วสมองขาดออกซิเจนคือตัวถ่ายทอดเซลล์สมองอื่น ๆ อาจทำให้การเรียนรู้และการคิดช้าลงหรือเร็วขึ้นก็ได้ สารไทโรซีน ซึ่งตามปกติพบในอาหารที่มีโปรตีนสูงช่วยกระตุ้นความตื่นตัวและการทำงานของสมอง อาหารที่อุดมด้วยโปรตีน ได้แก่ ไข่ ปลา หมู ไก่ โยเกิร์ตและเนยแข็ง เป็นต้น
7. ความตั้งใจในการเรียนรู้ การทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและคงความตั้งใจไว้เป็นภารกิจที่ทำทนายสำหรับครูอาจารย์ ระดับความตั้งใจมีขีดจำกัดจากการเปลี่ยนแปลงในด้านอารมณ์ ระดับกรดอะมิโน ฮอโมนและเนื้อหาวิชา ตามปกติช่วงความสนใจของนักเรียนมีช่วงอยู่ระหว่าง 20-25 นาที ระหว่างการเริ่มต้นเสนอเนื้อหากับการจบเสนอเนื้อหา และระหว่างการเสนอแนวคิดสำคัญกับการสั่งงานพิเศษแก่นักเรียน ดังนั้นครูอาจารย์ต้องมีสิ่งกระตุ้นที่แปลกใหม่หรือมีความเข้มข้น

ทางอารมณ์ระดับสูงเพื่อให้ได้ความตั้งใจของผู้เรียน ในระหว่างที่มีการสอนหรือการอภิปรายนานๆ ครูอาจารย์ควรมีกิจกรรมการลดความเครียด เช่น การยืดเส้นแขน ขา

8. ระดับความคงทนในการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับวิธีการได้รับข้อมูลข่าวสารนั้น ซึ่งมีระดับดังต่อไปนี้ การอ่าน 10 % การได้ยิน 20 % การเห็น 30 % การฟัง การเห็น 50 % การฟัง การเห็น การพูด 70 % การฟัง การเห็น การพูด การทำ 90 %

9. การเรียนรู้แบบเน้นและผ่อนคลาย การเรียนรู้จะทำให้ดีที่สุดเมื่อนักเรียนมีการเรียนรู้แบบเน้นหรือมีใจจดจ่อ และการเรียนรู้แบบผ่อนคลายหรือกระจายทั่วไปสลับกันไป เช่น มีความคิดเน้นหนัก 10 นาที และคิดกระจาย 2-5 นาที สลับกันไปตลอดช่วงการเรียนรู้ เวลาสูงสุดสำหรับการเรียนรู้แบบเน้นประมาณ 20-25 นาที แล้วให้เวลาสำหรับการคิดแบบผ่อนคลายหรือคิดทั่วไปอีก 2-5 นาที ในกิจกรรมหรือการประมวลผลข้อมูลทางสมองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

10. การเรียนสามขั้นตอน ในห้องเรียนโดยทั่วไปปกติครูเป็นผู้ถ่ายทอดหรือเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักเรียนหรือให้ปัจจัยป้อน ต่อมาอีกระยะหนึ่งทำการทดสอบหรือให้เด็กทบทวนหรือท่องจำ เพื่อวัดความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้เรียน หรือปัจจัยผลผลิต ส่วนสิ่งที่อยู่ระหว่างปัจจัยป้อนกับปัจจัยผลผลิตคือ การบูรณาการ ซึ่งโยงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยป้อน ชีวิตของผู้เรียน ถ้าปัจจัยป้อนไม่มีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับชีวิตผู้เรียนแล้ว ปัจจัยผลผลิตคงได้น้อยมาก ดังนั้น การเรียนรู้จึงมีสามขั้นตอน คือ ปัจจัยป้อน การบูรณาการและปัจจัยผลผลิต

11. การฝึกตัวในการเรียนรู้ เป็นกระบวนการเพื่อให้แนวคิด ความรู้ และข้อมูลข่าวสาร มีการชะลอตัวหรือการปล่อยทิ้งไว้ชั่วขณะจนกว่าจะมีการรู้แจ้งหรือ “ประสบการณ์ ออ์ไฮเล่ย์” ในสิ่งนั้น

12. คุณสมบัติของข้อมูลข่าวสารที่ทำให้จำได้ดีที่สุด ผู้เรียนจะจำได้ดีที่สุด ถ้าข้อมูลข่าวสารมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- 12.1 มีความสัมพันธ์กับประสาทสัมผัส โดยเฉพาะประสาทสัมผัสการเห็น
 - 12.2 อยู่ในบริบทของอารมณ์ เช่น อารมณ์ความรัก อารมณ์ความสุขหรือ
- อารมณ์โศก
- 12.3 มีคุณสมบัติโดยเด่นหรือแตกต่าง
 - 12.4 มีความสัมพันธ์อย่างหนักแน่น
 - 12.5 มีความจำเป็นต่อการอยู่รอด
 - 12.6 มีความสำคัญในทางส่วนตัว
 - 12.7 มีการทำซ้ำบ่อย
 - 12.8 เป็นสิ่งแรกหรือสิ่งสุดท้ายในเวลาเรียน

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2549) ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไว้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศ
 - 1.1 สอนโดยใช้เรื่องซ้ำชั้น ถ้านักเรียนได้หัวเราะ ออกซิเจนจะเข้าไปในเลือดมากทำให้สมองทำงานได้ดี
 - 1.2 สอนโดยใช้คำพูดทางบวก จะช่วยลดความกังวลใจของผู้เรียน ทำให้สมองทำงานได้ดี
 - 1.3 อย่าใช้คำถากถางหรือคำพูดทางลบ จะทำให้นักเรียนอับอายและอาจขัดแย้งกับเพื่อน ๆ ได้
 - 1.4 ใช้สื่อหลากหลายในการสอน เพื่อดึงดูดความสนใจและมีความพร้อมที่จะเรียน
2. การสร้างความหมายในการเรียนรู้
 - 2.1 ใช้ตัวอย่างการสอนจากชีวิตจริง สิ่งสัมผัสได้ แสดงความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้อย่างชัดเจน
 - 2.2 ใช้เรื่องของนักเรียนมาอธิบาย แล้วให้นักเรียนได้ยกตัวอย่างหรือประสบการณ์ของตนเองประกอบ
 - 2.3 ใช้เทคนิคช่วยจำ เช่น ใช้ตัวย่อรวมกันเป็นคำ ใช้คำคล้องจองช่วยจำ หรือใช้เสียงดนตรีมาช่วยสร้างความหมาย
 - 2.4 ใช้การทบทวนแบบนำเสนอ โดยให้นักเรียนเรียบเรียงการนำเสนอตนเอง และคิดจากประสบการณ์ของตนเอง วางรูปแบบการพูดนำเสนอและขยายความเอง
 - 2.5 ใช้การทำงานร่วมกัน โดยเริ่มต้นจากการทำงานกับครู แล้วทำงานเป็นคู่ แล้วเพิ่มเป็น 3 คน 6 คน และ 9 คน ตามโอกาส เพื่อให้นักเรียนได้รับรู้จากหลาย ๆ ทาง เกิดมุมมองหลายๆด้านจากหลายๆคน
3. การพัฒนาสมองทั้งสองซีก
 - 3.1 ใช้ทั้งคำพูดและภาพพร้อมกัน เพื่อให้เรียนรู้ทั้งเสียงและความหมาย ใช้แผนภาพนำสู่ความหมาย นำเสนอวีดิทัศน์ช่วงสั้น ๆ แล้วหยุดให้ผู้เรียนได้อภิปรายจนได้ความคิดรวบยอด
 - 3.2 เวลาใช้แผนภาพต้องสอดแทรกนัยไว้ด้วย เช่น ตัวใหญ่เป็นหัวข้อใหญ่ ตัวเล็กเป็นส่วนย่อยของตัวใหญ่ การเขียนเรียงแถวบอกถึงลำดับเวลา การเขียนจากบนลงล่างบอกถึงลำดับการลงมือปฏิบัติ
 - 3.3 การแสดงท่าทางต้องสอดคล้องกับเรื่องที่สื่อความ เนื่องจากสมองผู้เรียนจะรับทั้งคำพูดและท่าทาง ถ้าทั้งสองอย่างขัดแย้งกัน ผู้เรียนจะสับสน จับความหมายที่ถูกต้องไม่ได้

3.4 การประเมินควรใช้ทั้งคำพูด ภาพ และการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนใช้สมองทั้งสองด้าน เช่น ให้นักเรียนเขียน อธิบาย วาดภาพ เขียนแผนภาพ แสดงละคร เป็นต้น

4. การพัฒนาสมองซีกซ้าย

4.1 จัดห้องเรียนให้มีพื้นที่ทำงาน กระจายคนพูดเก่งให้อยู่ทั่วห้อง ไม่รวมไว้จุดเดียว ให้เห็นว่ามี การอภิปรายกันทั่วห้อง

4.2 จัดป้ายนิเทศให้ตรงกับเรื่องที่จะเรียนและเป็นปัจจุบัน เข้าใจง่าย มีการนำเสนอประเด็นปัญหาชัดเจน

4.3 ลบกระดานดำหรือไวท์บอร์ดเสมอ เพื่อไม่ให้ข้อมูลเดิมมารบกวนข้อมูลใหม่

4.4 ใช้สื่อการเรียนและกิจกรรมหลายแบบ ทั้งอ่าน เขียน วาดภาพ คิดคำนวณใน
ทุกวิชา

4.5 ใช้การอุปมาอุปไมย เพื่อให้เห็นความหมายและการคิดในระดับสูง

4.6 เน้นการตรงต่อเวลา และการตรงต่อเรื่องสาระที่จะทำ เห็นความเป็นเหตุเป็น
ผลชัดเจน

4.7 ให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ เป้าหมายการทำงาน แล้วใช้เป็นเส้นทางทำให้
บรรลุผล และมีการให้รางวัลเมื่อทำสำเร็จ

4.8 ใช้คำถามให้คิดเป็นเหตุเป็นผล ให้ผู้เรียนได้มองเห็นปัญหาหลายแง่มุม คิดเป็น
เหตุเป็นผล และใช้แผนภาพช่วยคิด

5. การพัฒนาสมองซีกขวา

5.1 ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกการทำงาน การรายงานตามรูปแบบที่ตนเองชอบหรือ
ถนัด

5.2 เน้นการให้ผู้เรียนเสนอเป็นภาพ แผนภาพ การ์ตูน ในเชิงสร้างสรรค์จาก
แนวคิดหลาย ๆ แบบ

5.3 ฝึกให้ผู้เรียนได้โยงข้อมูลในการนำเสนอ ถามให้ผู้เรียนคิดต่อเนื่องโยงสัมพันธ์
ว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไร

5.4 จัดกิจกรรมการเรียนจากของจริง ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีประสบการณ์ตรงหรือ
บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลองที่เสมือนจริง ได้ทำโครงการงาน

5.5 ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน กระตุ้นให้ทุกคนเสนอคำอธิบายหรือสอนคน
อื่นเพื่อตนเองจะได้เรียนรู้มากขึ้น

5.6 ให้ผู้เรียนได้นำแนวคิดที่ได้ไปใช้ในงานอื่น ๆ งานในอนาคต ขยายความรู้
ออกไป

6. การสอนขยายความคิด

6.1 ใช้เกม สถานการณ์จำลอง

6.2 ใช้การคิดทบทวนในสมอง

6.3 ใช้การสอนเป็นลำดับ ให้ผู้เรียนคิดว่าจะทำอะไรต่อไปอีก

6.4 ใช้การอุปมาอุปไมยว่า เรื่องที่เรียนจบแล้วเหมือนกับเรื่องใด จะนำไปใช้ในโอกาสข้างหน้าอย่างไร

6.5 ใช้การเขียนเล่าเรื่อง เช่น ใช้คำถามนำว่า เราได้เรียนอะไร เกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นอย่างไร จะนำไปใช้ในอนาคตได้อย่างไร

ดังนั้นสรุปได้ว่า หลักการสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงสมองเป็นหลัก เพราะสมองมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้สมองเกิดการเรียนรู้ได้ดี ได้แก่ วิธีการสอนที่หลากหลาย สิ่งกระตุ้นที่เร้าความสนใจ แปลกใหม่ ซึ่งหมายถึงสื่อการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศที่ไม่ตึงเครียด สมองจะรู้สึกผ่อนคลาย เกิดการเรียนรู้ได้ดี การนำเสนอการสอนจากสิ่งที่ใกล้ตัวของผู้เรียน การเรียนรู้ควรเริ่มจากบทเรียนที่ง่าย ไปบทเรียนที่ยาก การฝึกให้นักเรียนทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่การเรียนรู้ที่ดีของผู้เรียนที่อยู่บนพื้นฐานการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

4.3 ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

Jensen (2000) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นการเตรียมสมอง (Preparation) เป็นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ผู้สอนอาจจะให้กำลังใจ หรือกระตุ้นผู้เรียนด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมาแล้วและสอบถามความต้องการของผู้เรียนว่าต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอะไรในหัวข้อนั้นอีกบ้าง

2. ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Acquisition) เป็นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมองจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่ สมองจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่ตามความเป็นจริงอย่างสร้างสรรค์

3. ขั้นทำความเข้าใจอย่างละเอียด (Elaboration) ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูลและข้อคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด

4. ขั้นจดจำข้อมูลที่เรียนรู้ (Memory Formation) สมองจะทำงานภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยดึงข้อมูลจากการเรียนรู้รวมทั้งอารมณ์และสภาพทางร่างกายของผู้เรียนในเวลานั้นมาใช้แบบไม่รู้ตัวเป็นไปโดยอัตโนมัติ การสร้างความจำเกิดขึ้นทั้งในขณะที่ผู้เรียนพักผ่อนและนอนหลับ

5. ขั้นบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ (Functional Integration) ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่

พรพิไล เลิศวิชา (2558) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ของสมองนั้น ไม่ได้เริ่มต้นจากความว่างเปล่า เด็กมีความคิด ความรู้เดิมอยู่แล้วในเกือบจะทุกสิ่งที่เราสอน แต่ความรู้เดิมอาจมีอยู่แบบกระจัดกระจาย อาจมีน้อยหรือมาก รวมทั้งอาจมีผิดหรือถูก เราเรียกสิ่งเหล่านี้ที่มีอยู่แล้วในสมองเด็กว่า แบบแผนความรู้เดิมในสมอง (Old schema) เพราะฉะนั้น การที่จะให้เด็กเรียนรู้เรื่องใด ๆ ก็ตาม สิ่งที่เราต้องทำก็คือ ต้องเข้าไปทำการจัดระเบียบความรู้เดิมที่เด็กมีอยู่ เช่น เปลี่ยนความเข้าใจผิดให้ถูกหรือ ทำให้สิ่งที่อยู่ผิดที่ผิดทาง จัดระเบียบใหม่ หรือเสริมให้ความเข้าใจเดิม ให้ลึกซึ้งขึ้น การสอนจึงไม่ใช่การยัดของใหม่ลงไป ในสมอง โดยไม่รับรู้ว่าสมองคิดอะไรอยู่ก่อน ส่วนลำดับขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ของสมองนั้น พรพิไล เลิศวิชา ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน โดยมี 6 ขั้นตอน คือ

1. การเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่รู้มาก่อนแล้ว หรือความรู้เบื้องต้นที่มีอยู่แล้วในสมองเป็นสิ่งสำคัญ กล่าวคือ เด็กนำสิ่งใหม่เชื่อมเข้ากับสิ่งที่มีอยู่ในสมองของพวกเขาเองซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดจากการมีประสบการณ์มาก่อน นี่เป็นพื้นฐานเพื่อจะให้ได้ความคิดรวบยอด ทักษะและความรู้ใหม่ ซึ่งประมวลกันขึ้นเป็นเรื่องใหม่ที่จะเรียนรู้

2. การศึกษา ทดลอง และการลงมือทำซ้ำ ๆ ทำให้สมองรู้จัก ค้นเคยกับความคิด รวบรวมยอด ทักษะ และความรู้ใหม่ที่รับเข้ามานั้น

3. การศึกษา ทดลองและลงมือทำซ้ำๆ ให้มากยิ่งขึ้น จะทำให้ความเข้าใจความคิดรวบยอด ทักษะ และความรู้ใหม่ได้

4. การทำซ้ำมากขึ้น การอ่านและการฟังการบรรยายไม่ใช่จุดตั้งต้น แต่เป็นกระบวนการ ที่จะทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น การอ่านและการฟังบรรยายจะสามารถ สะท้อน วิเคราะห์ อธิบาย เปรียบเทียบความคิดรวบยอด ทักษะและความรู้ของเรื่องที่กำลังเรียนรู้นี้กับเรื่องอื่นๆ ได้เป็นการเริ่มสู่ระดับการคิดสร้างสรรค์

5. การใช้ความคิดรวบยอด ทักษะและความรู้ไปในการประยุกต์ใช้ในเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต การผสมผสานสิ่งที่รู้เข้ากับเรื่องที่ได้เรียนรู้อื่น ๆ นำไปสู่การมีความคิดระดับสูงขึ้นไป และมีความคิดสร้างสรรค์

6. การขัดเกลาและปรับปรุงผลงาน (จากคำวิจารณ์ของตนเองและผู้อื่น) ทำให้สามารถควบคุม และเข้าใจความคิดรวบยอด ทักษะและความรู้นั้นได้ดีเยี่ยมยิ่งขึ้น แต่นี้ก็ยังไม่ใช่จุดสิ้นสุดของการเรียนรู้ หากเป็นเพียงพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไป

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549) นำเสนอการจัดการจัดกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานไว้ ซึ่งมีขั้นตอนไปในทางเดียวกันกับเจนเซน ดังนี้

1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

บทเรียน เป็นขั้นการสร้างความสนใจของนักเรียนให้อยากรู้และเกิดความคุ้นเคย ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยศิลปะ ดนตรี กีฬา (โดยใช้เพลง ภาพ การแสดงท่าทาง การวาดรูป การเล่าเรื่อง การใช้คำถาม)

1.2 ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้

เป็นการให้เด็กได้แสดงออกถึงความต้องการและความรู้สึกเกี่ยวกับวิธีการเรียนที่ครูและนักเรียนตกลงร่วมกัน ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย การฝึกฝนกาย วาจา ใจ สอนโดยใช้การแผ่สสาร การพูดคุยถามความเห็นไม่ใช่ให้เด็กจำในสิ่งที่สั่ง ฟังในสิ่งที่พูด

1.3 ขั้นเสนอความรู้

ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุขโดยเรียนรู้จากง่ายไปหายาก เป็นขั้นสร้างประสบการณ์ให้กับนักเรียน

1.4 ขั้นฝึกทักษะ

ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด เป็นการลดความเครียด นักเรียนจะช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่มและสร้างผลงานคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล ทำให้เกิดความหลากหลายและมีทักษะทางสังคม

1.5 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด โดยนักเรียนนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม มีการเคลื่อนไหวยืดเส้นยืดสาย เป็นการฝึกการสังเกต การฟัง การบันทึก การนำเสนอ การอ่าน การตั้งคำถามและตอบคำถาม

1.6 ขั้นสรุปความรู้

ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด โดยใช้ Mind mapping วิธีนี้จะทำให้เกิดการสรุปรวบยอดและเข้าใจความจำได้ดีที่สุด เป็นการฝึกการเชื่อมโยงทางความคิด การเขียนและเรียบเรียงเป็นตัวหนังสือและใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัยศิลปะ ดนตรี กีฬา โดยใช้ศิลปะเข้ามาตกแต่งช่วยทำให้เกิดการผ่อนคลายทางอารมณ์ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

1.7 ขั้นกิจกรรมเกม (ทดสอบ)

เป็นขั้นวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง เป็นขั้นที่ประเมินนักเรียนว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้การสอบเป็นเกมการแข่งขันเพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุก ไม่เครียด ใช้ทฤษฎีการ

เรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยสนับสนุนให้เด็กไม่กลัวการแข่งขันด้วยการทดสอบรวมทั้งให้เด็กยอมรับผลการประเมินและวางแผนในการแก้ไขปรับปรุงด้วยตนเอง

นาถศจี สงค์อินทร์ (2550) ได้เสนอลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมองเป็นฐานไว้ 4 ขั้นตอน

1. ขั้นสร้างความสนใจ กิจกรรมที่ใช้ เพลง เกม การเคลื่อนไหวประกอบเพลง การเล่นบทบาทสมมติประกอบเพลง
2. ขั้นให้ประสบการณ์ กิจกรรมที่ใช้ การเล่านิทานประกอบเพลง การเล่านิทานประกอบแผ่นป้ายสำลี การเล่านิทานประกอบการแสดงท่าทาง
3. ขั้นปฏิบัติงานฝึกทักษะ กิจกรรมที่ใช้ เกมการศึกษา แบบฝึกทักษะ หนังสือเล่มเล็ก กิจกรรมศิลปะ
4. ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ (การประเมินพัฒนาการทางสติปัญญา) กิจกรรมที่ใช้แบบประเมินผลการเรียนรู้

อุษณีย์ ประเทพทิพย์ (2552) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้สึกรักเรียนจำนวนตามแนวคิดการทำงานของสมอง มีลำดับขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ลำดับขั้นที่ 1 การใช้กิจกรรมบริหารสมอง (Brain gym) ทำให้สมองแข็งแรงและทำงานได้อย่างสมดุล เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ทำให้ผ่อนคลาย รวมถึงการเคลื่อนไหวร่างกายและการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับขั้นที่ 2 การใช้วัตถุ สิ่งของที่หลากหลาย สีสันสดใส กระตุ้นความสนใจมาให้นักเรียนได้สัมผัส จับต้องและใช้ในกระบวนการเรียนรู้

ลำดับขั้นที่ 3 การใช้รูปภาพที่มีสีสันสดใส กระตุ้นความสนใจมาเทียบเคียงให้เกิดการเรียนรู้จากของจริงขึ้นเป็นกิ่งสัญลักษณ์

ลำดับขั้นที่ 4 การใช้สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์เข้าด้วยกัน

ชนาธิป พรกุล (2554) เสนอขั้นตอนการใช้สมองในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การเตรียมตัวสำหรับการเรียนรู้หรือการนำเข้าสู่บทเรียนเป็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เคยเรียนรู้มาแล้ว และเป็นการปรับสมองให้เข้ากับเรื่องที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 การกระตุ้นการเรียนรู้โดยให้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสลักษณะต่าง ๆ เช่น เอกสาร วีดิทัศน์ ภาพ แผนภาพ

ขั้นที่ 3 การขยายความรู้ เมื่อข้อมูลถูกส่งเข้าไปในสมองในขั้นที่ 2 ครูควรช่วยชี้ประเด็นสำคัญเป็นระยะ เป็นการย้ำ และช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียน

ขั้นที่ 4 การจำ ในขั้นนี้ข้อมูลในสมองจะทำการเชื่อมโยง เพื่อนำไปเก็บในหน่วยความจำระยะสั้น ครูควรแนะนำเทคนิคการจำ

ขั้นที่ 5 การนำความรู้ไปใช้ โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ

จากทัศนะของนักวิชาการหลายท่านซึ่งมีขั้นตอนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานที่คล้ายคลึงกัน สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Base Learning) มี 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมพร้อมและเชื่อมโยงกับความรู้เดิม (Linking Data) ซึ่งเป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่

2. ขั้นรับข้อมูล (Receiving data) ขั้นนี้ครูจะต้องใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นสมอง เช่น ภาพ เสียง หรือสื่อการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ผ่านประสาทสัมผัส

3. ขั้นฝึกทักษะ (Drilling) เป็นขั้นที่ฝึกฝนนักเรียน โดยใช้กิจกรรมทางภาษาหรือแบบฝึกหัด ให้นักเรียนทำซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้และเกิดทักษะ

4. ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Applying) เป็นขั้นที่ประยุกต์เรื่องที่เรียนนำไปใช้ปฏิบัติจริง

ขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นดังกล่าว ผู้วิจัยได้ประยุกต์เป็น 5 ขั้นตอนเพื่อถ่ายทอดความเข้าใจและเหมาะสมกับการพัฒนาทางการพูดภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm-up stage) ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage) ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) และขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage)

4.4 แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning)

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็น ฐาน ครูควรเข้าใจแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในแบบนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ เรียนอย่างมีความสุข สนุกสนาน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ปฏิบัติจริง ซึ่งทั้งนี้ครูจำเป็นจะต้องหายุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ซึ่งมีนักวิชาการที่ได้นำเสนอแนวยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

Myrah and L. Erlauer. (1999) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน โดยเสนอผ่าน 8 กลยุทธ์ และเชื่อว่ายุทธศาสตร์เหล่านี้เป็นกลไกสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนต้องสำรวจผู้เรียนว่ามีพัฒนาการอย่างไรและศึกษาการทำงานของสมองที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. การเรียนรู้ต้องมีการเคลื่อนที่เพราะสมองทำงานได้ดี เมื่อมีเลือดสูบฉีดและออกซิเจนไปเลี้ยงสมองอย่างเต็มที่ การเปลี่ยนบรรยากาศและสถานที่ในการเรียนรู้ก็เช่นเดียวกัน เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนอิริยาบถ ผ่อนคลาย นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. การใช้ดนตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน เช่น การสอนเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับตัวเลขก็อาจใช้การนับเลขจากการกดโทรศัพท์ที่มีเสียงของแต่ละปุ่มต่างกัน และสามารถเชื่อมโยงในการติดต่อสื่อสารถึงผู้ปกครองทางบ้าน เพื่อจะได้เปิดกว้างในเรื่องของจินตนาการตามไปด้วย หรือแม้กระทั่งการทดสอบ ก็สามารถใช้นักร้องช่วยในการคิดหรือผ่อนคลายความตึงเครียด

4. การใช้อุปมา อุปมัย การเล่านิทาน การใช้คำพวน หรือการเล่าเรื่องซ้ำชั้น ยุทธศาสตร์นี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมโยงและเกิดความเข้าใจในโครงสร้างมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดความฉลาดทางอารมณ์ที่เกิดตามมาจากระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

5. การใช้สี จากการวิจัยทางสมองพบว่าการใช้สีมาช่วยในการเรียนรู้ทำให้เกิดความจำเพิ่มขึ้น อีก 25 % และการไล่สี เช่น สีน้ำเงิน สีฟ้า สีเขียว สีเหลือง สีส้ม สีแดง จะช่วยให้สมองมีการจัดระบบความคิดอย่างมีแบบแผนและพบว่าอิทธิพลของสีก็ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน

6. การจัดเวลาในการสอนให้เหมาะสม โดยประมาณ 20 นาที ต่อครั้งหรือหนึ่งหัวข้อการเรียน ไม่ใช่เวลาในการทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วมากจนเกินไป

7. ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-U (Using Know ,want to Learn) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นกระบวนการคิด ระดมสมองในการเรียน กล่าวคือ ให้ผู้เรียนวิเคราะห์การเรียนรู้มาว่ามีจุดประสงค์อะไรในการเรียน ในการเรียนมีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมอย่างไร โดยใช้วิธีการวาดแผนผังความคิด (Mind Mapping) หรือสิ่งต่างๆมาประกอบความคิดอย่างเป็นรูปธรรม

8. สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนโดยการจัดทำโครงการหรือฝึกงาน โดยปฏิบัติจริง กิจกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียนรู้จริงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ผู้เรียนได้ใช้ความฉลาดที่หลากหลายมาช่วยในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอผลงานที่ได้จากการเรียนรู้ในโครงการของตน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามแบบฉบับของตนเองและส่งเสริมให้ผู้เรียนนำการวิจัยเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

Lackney (2002) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ผ่านเทคนิคการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. สร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (orchestrated immersion) ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ การเรียนรู้เป็นแบบประสานกันอย่างเป็นระบบและมีแบบแผน

2. ลดความหวาดกลัว (relax alertness) สร้างบรรยากาศที่ท้าทายในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเรียนอย่างสบายผ่อนคลาย ไม่มีการวิตกกังวล กัดต้นหรือมีความตึงเครียดในการเรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกสนานและตื่นตัวกับการเรียนรู้

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนประมวลความรู้อย่างกระตือรือร้น (active processing) ผู้เรียนต้องมีการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และมีวิธีการในการวิจารณ์สิ่งต่าง ๆ อย่างเข้าใจจริงไม่ใช่การท่องจำที่รู้แค่ผิวเผินไม่ได้ลงลึก ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์อย่างเข้มข้นและหลากหลาย

จากแนวคิดข้างต้น ปัจจัยที่เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ คือ ครูต้องสำรวจผู้เรียนว่ามีความสามารถอย่างไร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนที่เพื่อกระตุ้นสมอง ใช้ดนตรีเข้ามาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่ควรสร้างบรรยากาศตึงเครียดเพราะบรรยากาศมีผลต่อสมองและการเรียนรู้ของผู้เรียน ควรใช้สีให้เหมาะสมกับการพัฒนาสมอง เวลาที่ใช้ไม่ควรนานเกินไปเพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งยุทธศาสตร์เหล่านี้จะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.5 สื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ปัจจัยสำคัญสิ่งหนึ่งที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูจะต้องเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสมองของผู้เรียน

พรพิไล เลิศวิชา (2558) กล่าวว่า สื่อและนวัตกรรมที่กระตุ้นสมอง (Resources & Innovation) ครูควรใช้สื่อและนวัตกรรมที่แปลกใหม่ น่าตื่นตัว และมีสีสัน และมีจำนวนเพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน เครื่องมือเหล่านี้จะช่วยในการเรียนรู้ และกระตุ้นให้เด็กรู้สึกสนุกสนาน ฟังพอใจ เกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาที่ซับซ้อน

ลักษณะของสื่อการสอนตามหลักของการใช้สมองเป็นฐานต้องคำนึงถึง

1. สื่อของจริงต่าง ๆ มีความจำเป็นยิ่งสำหรับวัยประถมไม่มีสื่อใดจะทำให้นักเรียนสร้างความรู้ได้ดีเท่ากับสื่อของจริง เพราะสื่อของจริงอยู่ในชีวิตประจำวัน เข้าใจได้ สัมผัสได้ การที่เราต้องเลือกสื่ออื่นเข้ามาใช้ ก็เพราะสื่อของจริงนั้นใช้ไม่ได้ทุกกรณีไป ถ้าคุณครูอธิบายปากเปล่าอย่างเดียวผลที่เกิดขึ้นก็คือความไม่เข้าใจของนักเรียน

2. เรียนรู้จากสถานที่และเหตุการณ์จริง การลงไปสัมผัสพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่าง ๆ เช่น ป่า ภูเขา ลำห้วย ที่ราบ ห้วย หนอง คลอง บึง หรือการเข้าไปในสถานที่จริงอื่น ๆ เช่น ตลาด โรงพยาบาล วัด ช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้น แต่ครูจำเป็นต้องออกแบบกระบวนการสอน ก่อนและหลังลงสนามให้ดี เช่น ถ้าออกภาคสนามแล้ว นักเรียนจะเรียนรู้อะไร ใบงาน (worksheet) ชนิดไหนที่ต้องใช้ ไม่ควรแจกกระดาษเปล่า ให้นักเรียนเขียนสรุปสิ่งที่เรียนรู้

3. กระดานเคลื่อนที่ คุณครูควรใช้กระดานเคลื่อนที่เพื่อนำเสนอความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการติดบัตรตัวอักษร บัตรตัวเลข ติดแถบประโยค ชาร์ต บทกลอน หรือบทเพลง และแขวนธงสิ่งของแทนจำนวน เป็นต้น

4. บัตรคำ บัตรตัวเลข ชาร์ต สื่อการเรียนรู้ที่จำเป็นมาก ได้แก่ บัตรภาพ บัตรคำ บัตรตัวเลข และชาร์ต สิ่งเหล่านี้ ทำให้ข้อมูลที่ครูป้อนเข้าไป ความรู้ที่เด็กกำลังคิด ความคิดที่เด็กกำลังไตร่ตรอง คิดคำนวณ เกิดเป็นภาพจริงขึ้นบนบอร์ด ปัญหาที่สำคัญก็คือ ข้อมูลและความรู้ล่องลอยในอากาศ ต้องคิดเอาเองในสมอง โดยไม่มีตัวช่วยบนบอร์ดเลย

จากแนวคิดข้างต้น สรุปว่าสื่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการใช้สมองเป็นฐาน ควรเป็นสื่อที่แปลกใหม่ น่าสนใจ มีสีสันสะดุดตา และมีความเพียงพอต่อผู้เรียน ผู้เรียนสามารถจับต้องได้และควรใช้สื่อของจริงและสถานการณ์จริง ควรมีการเคลื่อนที่ได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.6 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

หลังจากที่ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อจะได้ทราบผลว่าการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพียงใด เพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป มีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดในการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

Jensen (2000) กล่าวว่า แนวคิดสำหรับการประเมินสภาพจริงในการเรียนรู้อิงกับการประเมินผลความเข้าใจของนักเรียนจะต้องประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยวัดนักเรียนในภาวะที่นักเรียนไม่เกิดความตึงเครียด ในการวัดและประเมินการเรียนรู้ควรมีความสำคัญกับการตอบสนองทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกต่อสิ่งเร้า เช่นนักเรียนให้ความสนใจกับการนำเข้าสู่บทเรียน ควรมีการประเมินตนเอง

อัครภูมิ วงศ์โสธร และพรพิไล เลิศวิชา (2550) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลไว้ว่า ในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยสนใจหลักการเรียนรู้ของสมองเป็นฐาน (BBL) เห็นว่าการทำสอบเป็นเพียงส่วนย่อยๆของการจัดและประเมินการเรียนรู้เท่านั้น โรงเรียนจะต้องยึดหลักการสำคัญต่อไปนี้ในการประเมินผล

1. การวัดผลและประเมินผลดำเนินไปพร้อมๆกับการเรียนการสอน กล่าวคือ การเรียนการสอนและการวัดประเมินผลเป็นกระบวนการเดียวกัน ขณะที่เราสนทนาเราทราบว่า ผู้ฟัง เข้าใจ หรือว่าสงสัย เราปรับปรุงการพูด พยายามสรรหาวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ การเรียนการสอนเป็นอย่างเดียวกัน คือ ผู้สอนประเมินดูพร้อมกับพัฒนากระบวนการเรียนรู้ทุกขณะ

2. การวัดผลและประเมินผล ควรหันมาให้ความสำคัญต่อการประเมิน กระบวนการเรียนรู้ ตรวจสอบดูว่า กระบวนการที่ใช้นั้นสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ และทำให้สมองทำงานเต็มที่หรือไม่ การประเมินกระบวนการอาจสร้างแบบประเมินขึ้นมาได้ เพื่อควบคุมการใช้ขั้นตอน

เครื่องมือ กระบวนการที่มีประสิทธิภาพตามข้อเสนอในหลักสูตร หรือตามแนวทางเพิ่มเติมที่ครูกำลังคิดขึ้นมาใช้

3. การวัดและประเมินด้วยวิธีการหลากหลายและต่อเนื่องตามสภาพจริง ในความเป็นจริงกระบวนการเรียนรู้ ดำเนินไปอย่างหลากหลายและซับซ้อน นักเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมภาคสนาม กิจกรรมการตลาด กิจกรรมศึกษาค้นคว้า กิจกรรมโครงการ เป็นต้น การวัดและประเมินต้องสนใจประวัติและความต่อเนื่องในกระบวนการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนที่แตกต่างกัน ความสามารถของนักเรียนแสดงออกมาต่างกัน เข้าใจ สนใจ และให้เวลาไม่เท่ากัน การประเมินที่ไม่ใช้สูตรสำเร็จแบบนี้ต้องสนใจเก็บข้อมูล แฟ้มสะสม ผลงานของเด็กเป็นรายบุคคล ควรสร้างแบบประเมินชนิดนี้ขึ้นเพื่อความสะดวกของครูในการจัดบันทึกและรวบรวมผลงานของเด็ก วิธีการเช่นนี้เท่านั้นที่จะทำให้เราได้ข้อมูลมากพอเพียงที่จะสะท้อนความรู้ความสามารถของนักเรียนได้

วิธีการและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน

1. สังเกตและจัดบันทึกจากพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
2. สัมภาษณ์
3. พิจารณาจากชิ้นงาน โครงงาน รายงาน ผลงาน
4. การสนทนากลุ่ม
5. การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ (Practical Assessment)
6. การวัดและประเมินผลความสามารถ (Performance Assessment)
7. การประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน ประเมินกลุ่ม
8. การประเมินโดยแบบทดสอบ

หลักสูตรการเรียนรู้แบบ BBL ของ(สถาบันวิทยาการการเรียนรู้, 2550) ที่กล่าวไว้ว่า การวัดผลของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานนั้นจะใช้แบบสังเกตหรือแบบสังเกตพัฒนาการในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลักในการประเมิน ซึ่งถือเป็นวิธีการประเมินวิธีหนึ่งของการประเมินตามสภาพจริง

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำเป็นต้องมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล เน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การวัดและประเมินผลเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ และเป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนที่จะนำมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดคุณภาพสูงสุดต่อผู้เรียน สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

5.1.1 งานวิจัยในประเทศ

ศศิลักษณ์ เกตุจรุง (2543) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาทักษะการพูดทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนบ่อทอง วงษ์จันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี จากผลการทดลองพบว่ากิจกรรมเพื่อการสื่อสารช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรุณทัย กิตติธีระวัฒน์ (2551) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านร่องเชียงแรง กิ่งอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา จำนวน 25 คน ผลการศึกษาพบว่าแผนการจัดกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น ผลการประเมินการพูดระหว่างเรียน โดยเฉลี่ยนักเรียนผ่านเกณฑ์ระดับ 3 ขึ้นไป มากกว่าร้อยละ 60 และผลการประเมินแบบวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.40

ปาริชาติ เตชะ (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแม่หมอกวิทยา อำเภอลี้ จังหวัดลำปาง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น สามารถดูได้จากค่าคะแนนระหว่างเรียนทักษะการฟังและพูดมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.95 และ 86.65 ตามลำดับ และจากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูด คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ 80.25 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70

ช่อเพชร พันธุ์แสง (2555) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนชุมชนห้วยไผ่ อำเภอลี้ จังหวัดอุบลราชธานี จากผลการทดลองพบว่าการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอนพูดภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดสอบเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของ อรุณทัย กิตติธีระวัฒน์ ปาริชาติ เตชะ และช่อเพชร พันธุ์แสง พบว่าวิธีการพัฒนาทักษะการพูดที่ครูนำมาใช้ส่วนใหญ่จะใช้

บทบาทสมมติในการพัฒนาการพูด และพบว่าทั้งสามคนประสบความสำเร็จในการนำวิธีการสอนนี้ บทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนพัฒนาในทักษะการพูด เช่นเดียวกับศศิลักษณ์ เกตุจรัส ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาทักษะการพูดทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

5.1.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Escola (1980) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลต่อการพัฒนา ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบ Modern Language Association – Cooperative Language Test โดยเปรียบเทียบผลการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเยอรมัน ระดับ 2 และระดับ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ณ มลรัฐแมริแลนด์ จำนวน 61 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 31 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟัง – พูด โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พัฒนาการด้านทักษะฟัง – พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการใช้ กิจกรรม ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดมากขึ้น

Dabrisay (1982) ได้ศึกษาการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน ในมหาวิทยาลัยออตตาวา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลอง ได้รับการฝึกทักษะการรับรู้ในระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse level) เป็นสถานการณ์ใช้ภาษา ในสถานการณ์จริงและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการฝึกกระสวนประโยค (Pattern drill) ด้วยการตั้งคำถามพร้อมทั้งมีคำตอบให้เลือกเกี่ยวกับความ เข้าใจในเรื่องที่อ่านแล้วทดสอบโดยใช้ สถานการณ์จริง ซึ่งมี 3 แบบ คือให้นักเรียนสัมภาษณ์ เจ้าของภาษาให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 4 นาที ให้บรรยายลักษณะของผู้แสดงในขณะที่ดูการแสดงและให้พูดในหัวข้อที่กำหนดภายในเวลา 3 นาที ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ฝึกทักษะการ ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ฝึก โดยไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

Robinson (1997) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างครูที่สอนโดยการใช้การสอนแบบ Communicative Approach และการสอนแบบ Non Communicative Approach ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนโปรแกรมภาษาต่างประเทศ โดยทำการสำรวจ โดยการสอบถามจาก ทางโทรศัพท์ จากครูผู้สอนจำนวน 300 คน ที่สอนในระดับมัธยม ผลการสอบถามครูที่ใช้การสอนแบบ Communicative Approach สนใจเรื่องสื่อการเรียนรู้อื่นๆ, กิจกรรม และการจัดกลุ่มนักเรียน มากกว่าครูที่สอนแบบ Non Communicative Approach

จากงานวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด พบว่างานวิจัยของ Escola (1980) และ Dabrisay (1982) มีความคล้ายคลึงกันคือมีการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาการพูดของนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดในสถานการณ์จริง ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ส่วนงานวิจัยของ Robinson (1997) พบว่าการสอนแบบ Communicative Approach จะเน้นกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สมทรง สวัสดิ์ (2549) ได้สรุปผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับที่ใช้หลักการของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 80/80 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง จำนวน 37 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถทางด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิริกมล หมดมลทิน (2549) ได้ทำการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้และวิเคราะห์คุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน และทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เพื่อนำไปพัฒนาตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน โดยใช้วิธีการเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษาที่โรงเรียนบ้านโป่งแยงนอก พบว่า ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานมีทั้งสิ้น 8 องค์ประกอบ 127 ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านที่ 1 ด้านผู้บริหาร มี 4 องค์ประกอบ 43 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ คุณลักษณะของผู้บริหาร นโยบายของสถานศึกษา สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้โดยสนับสนุนและเน้นการพัฒนาศักยภาพการทำงานของสมองผู้เรียนเป็นสำคัญ และการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือแบบ 360 องศา ด้านที่ 2 ด้านครูผู้สอน มี 2 องค์ประกอบ 44 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ คุณลักษณะของครูผู้สอน และบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ด้านที่ 3 ด้านผู้เรียน มี 2 องค์ประกอบ 40 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ คุณลักษณะของผู้เรียนและประสิทธิผลจากการเรียนรู้การใช้สมองเป็นฐาน

นาถศจี สงค์อินทร์ (2550) ได้ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรม BBL (Brain-Based Learning) พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย การรู้ค่าจำนวน 1-5 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี จำนวน 27 คน โดยการสุ่มแบบมีวัตถุประสงค์ คือ เป็นนักเรียนที่ผู้ศึกษาเป็น

ครูประจำชั้น ระยะเวลาในการดำเนินการใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 15 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน รวม 75 กิจกรรม โดยบูรณาการในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน วันละประมาณ 15-30 นาที สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และทดสอบค่า t (t-test Dependent) คำนวณด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS PC+ เวอร์ชัน 11 จากการศึกษ พบว่าผลการศึกษาค่าประสิทธิภาพของการใช้ชุดกิจกรรม (Brain-Based Learning) พัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย การรู้ค่าจำนวน 1-5 ผลการประเมินความสอดคล้องของชุดกิจกรรม BBL (Brain-Based Learning) พัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย การรู้ค่าจำนวน 1-5 พบว่ามีค่าความสอดคล้องของชุดกิจกรรม 75 กิจกรรม ทุกรายการอยู่ในช่วง 0.67-1.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.50 และมีค่าประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 84.80/88.60 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ 80/80 ถือว่าชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ และผลการพัฒนาด้านสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรม BBL

อังสนา ศรีสวนแดง (2555) ได้ทำการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหาหระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่อง โจทย์ปัญหาหระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหาหระคน แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t ใช้แบบ (t-test Dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการเรียนรู้เรื่องโจทย์ปัญหาหระคน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2. นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง โจทย์ปัญหาหระคน โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL ในระดับมาก

จากงานวิจัยในประเทศของสมทรง สวัสดิ์ (2549) และ นาดลศรี สงค์อินทร์ (2550) มีความสอดคล้องกัน พบว่าการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะทางคณิตศาสตร์และทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ส่วนงานวิจัยของสิริภมร หมดมลทิน (2549) และอังสนา ศรีสวนแดง (2555) มีความสอดคล้องกันเช่นกัน ซึ่งพบว่าการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะเห็นว่าผู้วิจัยทั้งสองท่านประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

5.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Hoge (2003) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรวบรวมผลของการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) และการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองนั้น เป็นการเน้นให้มนุษย์เรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อมีแนวการสอนที่ทำให้สมองของนักเรียนทำงานได้ดี อย่างไรก็ตามรูปแบบการสอนที่พบเสมอ ๆ คือ การจัดประสบการณ์ให้นักเรียนโดยการเรียนรู้แบบท่องจำ จึงทำวิจัยในชั้นเรียนที่นำแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองและความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูปฐมวัยได้ใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองในการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนชั้นประถมต้นให้อ่านออกเขียนได้ ใช้วิธีการวิจัยในโรงเรียนตำบลเล็ก ๆ ด้วยรูปแบบการสอนแบบสืบสวนด้วยการออกแบบเทคนิคการศึกษาเรียนรู้ ธรรมชาติของสัตว์และพืช ปีการศึกษา 2544-กุมภาพันธ์ 2545 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ทำให้เห็นความสำคัญของสมองที่พัฒนาตามธรรมชาติทางการเรียนรู้ เทคนิคการเรียนรู้ โดยอาศัยแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองเป็นตัวช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างแน่นอน ดังนั้นครูและผู้บริหารควรร่วมมือจัดสภาพและฝึกหัดให้นักเรียนพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

Fortner (2005) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการตรวจแบบฝึกหัดของครูโดยอาศัยการเรียนรู้ตามธรรมชาติสมองในทฤษฎีหุปัญญา โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างแบบฝึกและการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับกลางและผลการเรียนรู้ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 - 8 โรงเรียนนอร์ฟอร์ด พับบลิก มีวิธีการคือ กรอบแบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประชากรและใช้แบบสำรวจผลการใช้แบบฝึกการสอนที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเพื่อวัดแบบฝึกหัดของครูและวัดทักษะการสื่อสารของนักเรียนผลการวิจัยพบว่า การใช้ทฤษฎีหุปัญญาในแบบฝึกของครูมีส่วนในการพัฒนานักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

Ozden and Gultrkin (2008) ได้ทำการวิจัยโดยศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของความรู้ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของความรู้ในการทดลองนี้มีรูปแบบการวิจัยคือ Pretest-Posttest control design ทำการวิจัยในปี 2004-2005 ที่โรงเรียนประถมที่ชื่อ Kutahya Abddurrahman Pasa ในเมือง Kutahya ประเทศตุรกี ซึ่งกลุ่มประชากรมี 2 ห้องเรียน คือ 5-A จำนวน 22 คน ซึ่งใช้เวลาในการศึกษา 11 วัน คิดเป็น

จำนวน 18 ชั่วโมง ตลอดกระบวนการวิจัยกลุ่มควบคุมจะได้รับการเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐาน ขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ ผลการวิเคราะห์การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่ากลุ่มที่สอนโดยการเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานและกลุ่มที่สอนแบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้สมองเป็นฐาน สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ในหลาย ๆ วิชา เช่นทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการอ่าน การเขียน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา เพราะการจัดการเรียนรู้ตามแนวการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติและเป็นการเรียนที่ส่งเสริมสมองทุกส่วนไปพร้อม ๆ กัน การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการเรียนรู้ของสมองนั้นเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ดีที่สุดและเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยบูรณาการประสบการณ์ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษาไทยในปัจจุบัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบ One group pretest posttest design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองซึ่งจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน(BBL) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองซึ่งจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

การดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการวิจัยเป็นการศึกษาเอกสาร ตำรา ข้อมูล สถิติ ปัญหา วรรณกรรมรวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงานการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่พัฒนาจากการนำไปทดลองสอน รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และนำมาตรวจสอบความถูกต้องวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนการเสนอผลการวิจัยต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง จัดพิมพ์รายงานฉบับร่างเพื่อเสนออนุมัติการวิจัยปรับปรุงแก้ไข ตามที่คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เสนอแนะ และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ระเบียบวิธีวิจัย

ในระเบียบวิธีวิจัย ผู้วิจัยกำหนดรายการนำเสนอประกอบด้วยประชากรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษา ดังรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1-3/3 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง(ไสวราชบุรีอุปถัมภ์) อำเภอกะทู้มูแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ (อ13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 114 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง(ไสวราชบุรีอุปถัมภ์) อำเภอกะทู้มูแบน จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ (อ13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยการสุ่มห้องเรียนจำนวน 1 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากห้องเรียนเนื่องจากทุกห้องเรียนมีการจัดนักเรียนแบบละความสามารถทำให้สภาพพื้นฐานทางการเรียนของนักเรียนแต่ละห้องไม่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 38 คน ซึ่งใช้เวลาทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัยประกอบด้วย 2 ประเภท ได้แก่

1. ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning)
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่
 - 2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งเป็นประเภทการทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Designs) โดยใช้รูปแบบ One- group pretest posttest Design (บำรุง ไตรรัตน์, 2534) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองสอนใช้เวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 8 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแนวเรื่องที่ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วย
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Pre-test) และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Post-test) โดยให้นักเรียนจับฉลากมา 1 ข้อจาก 8 ข้อ แบบทดสอบนี้มีคะแนน 20 คะแนน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) มี 3 ระดับ คือ พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย จำนวน 15 ข้อ ซึ่งสอบถามใน 3

ประเด็น คือ 1) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียด วิธีการและขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 8 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแนวเรื่องที่ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเรื่องคำอธิบายรายวิชา สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษาแก่นสาระ (Themes) เพื่อนำมาจัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้ศึกษาจากแนวเรื่องที่สภายุโรป Council of Europe (2006) ระบุว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศในระดับสื่อสารควรเรียน แนวเรื่อง 14 แนวเรื่องที่เป็นเรื่องพื้นฐาน ได้แก่ 1. การระบุตนเอง (Personal Identification) 2. บ้านและสิ่งแวดล้อม (House and Home) 3. ชีวิตประจำวัน (Daily life) 4. อาชีพในอนาคต (Education and Future Career) 5. กิจกรรมยามว่างและความบันเทิง (Free time and Entertainment) 6. การเดินทาง (Travel) 7. ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ (Relation with other people) 8. สุขภาพและการดูแลร่างกาย (Health and Body care) 9. การจับจ่ายใช้สอย (Shopping) 10. อาหารและเครื่องดื่ม (Food and drink) 11. การบริการ (Services) 12. สถานที่ (Places) 13. ภาษา (Languages) 14. ลมฟ้าอากาศ (Weather)

1.3 ศึกษาหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อวิเคราะห์แนวเรื่องจากหนังสือที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ 1. Say Hello 2. Smile 3. NEW Express

ตารางที่ 3 แนวเรื่องตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สภายุโรปและหนังสือเรียน

แนวเรื่องจากกลุ่มสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2551	แนวเรื่องจากสภายุโรป	Say Hello	Smile	New Express
1. Themselves	1. Personal	1. Eyes Ears	1.Hello friends	1. Friends
2. School	Identification	Nose	2. School again	2. My meals
3. Families	2. House and	2. My New	3. All year	3. Whose
4. The environment	Home	School	round	purse is it?
5. Free time and	3. Daily life	3. At school	4. Family and	4. What are
recreations	4. Education	4. Our food	friends	you doing?
6.Travel and	and Future	5. My Routine	5. Around	5.Telling the
tourism	Career	6. Good health	town	time
7.Interpersonal	5. Free time ,	7. My holiday	6.Yummy food	6. Free time
8.Helth and Body	Entertainment	8. At the zoo	7. Play time	7. Place
Care	6.Travel	9. In the park	8. Festival	around me
9.Education and	7.Relation with			8. Home
Occupation	other people			sweet home
10.Selling and	8.Health and			
buying	Body Care			
11.Food and	9.Shopping			
Beverages	10. Food and			
12.Service	drink			
13.Place	11.Services			
14.Language	12.Places			
15.Climate	13.Languages			
16.Science and	14. Weather			
technology				

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบแนวเรื่องตามตารางข้างต้นและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแนวเรื่องจากกลุ่มสาระการเรียนรู้แกนกลาง พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแนวเรื่องจากสกายโรป และหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 3 เล่ม จากนั้นผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้เหล่านั้นมาสำรวจความต้องการของผู้เรียนว่าผู้เรียนต้องการจะเรียนหน่วยการเรียนรู้ใดบ้างโดยเรียงลำดับหน่วยการเรียนรู้ 1-8 จากนั้นผู้วิจัยจึงนำผลมาระบุแนวเรื่องหลักที่ใช้เป็นหน่วยการเรียนรู้ในงานวิจัย ซึ่งมีแนวเรื่องทั้งสิ้น 8 หน่วยดังต่อไปนี้

1. Myself
2. Lovely Animals
3. Fruit
4. Beautiful Clothes
5. Season and weather
6. Food and Drink
7. Occupation
8. Wonderful city

1.2 กำหนดการสอน ซึ่งมีตัวชี้วัดและเวลาเรียนที่ใช้จัดการเรียนรู้ กำหนดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ประกอบด้วย 8 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ในหน่วยการเรียนรู้เน้นสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทั้งหมด 3 สาระ 5 มาตรฐานการเรียนรู้ และ 9 ตัวชี้วัด

2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เวลา 16 ชั่วโมง โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ตลอดจนตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ /ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นอุ่นเครื่อง (Warm-up Stage)
2. ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage)
3. ขั้นฝึก (Practice Stage)

4. ขั้นสรุป (Conclusion Stage)

5. ขั้นนำไปใช้ (Application Stage)

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผล ด้านเนื้อหา และด้านการสอน จำนวน 3 คน ได้แก่

- 1) ดร. สรรเสริญ เลาสถิตย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล
- 2) อาจารย์ตรีณัฐ สุนทรวิภาต ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
- 3) อาจารย์พรพิไล จันทรสุข ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านเวลา เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence : IOC) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549) แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นใช้ได้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้อง

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไม่มีความสอดคล้อง

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

R หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ซึ่งมีรายการประเมิน 7 รายการ ได้แก่ 1) ตัวชี้วัด 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) ด้านสาระการเรียนรู้ 4) เนื้อหา 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อการจัดการเรียนรู้ 7) การวัดผลประเมินผล ซึ่งผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) พบว่า ทั้ง 7 รายการ ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับปรุงในเรื่องเนื้อหาความยากง่ายให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กิจกรรมควรลดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระยะเวลาในแต่ละหน่วย และควรเรียงลำดับเนื้อหาที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากเรื่องที่ยากไปเรื่องที่ยาก เมื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จากนั้นผู้วิจัยจึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (เสวราษฎร์อุปถัมภ์) จำนวน 38 คน ซึ่งกำลังศึกษาในการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง โดยการสลับเนื้อหาการสอนก่อนห้องที่ใช้ทดลองจริง คือชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2

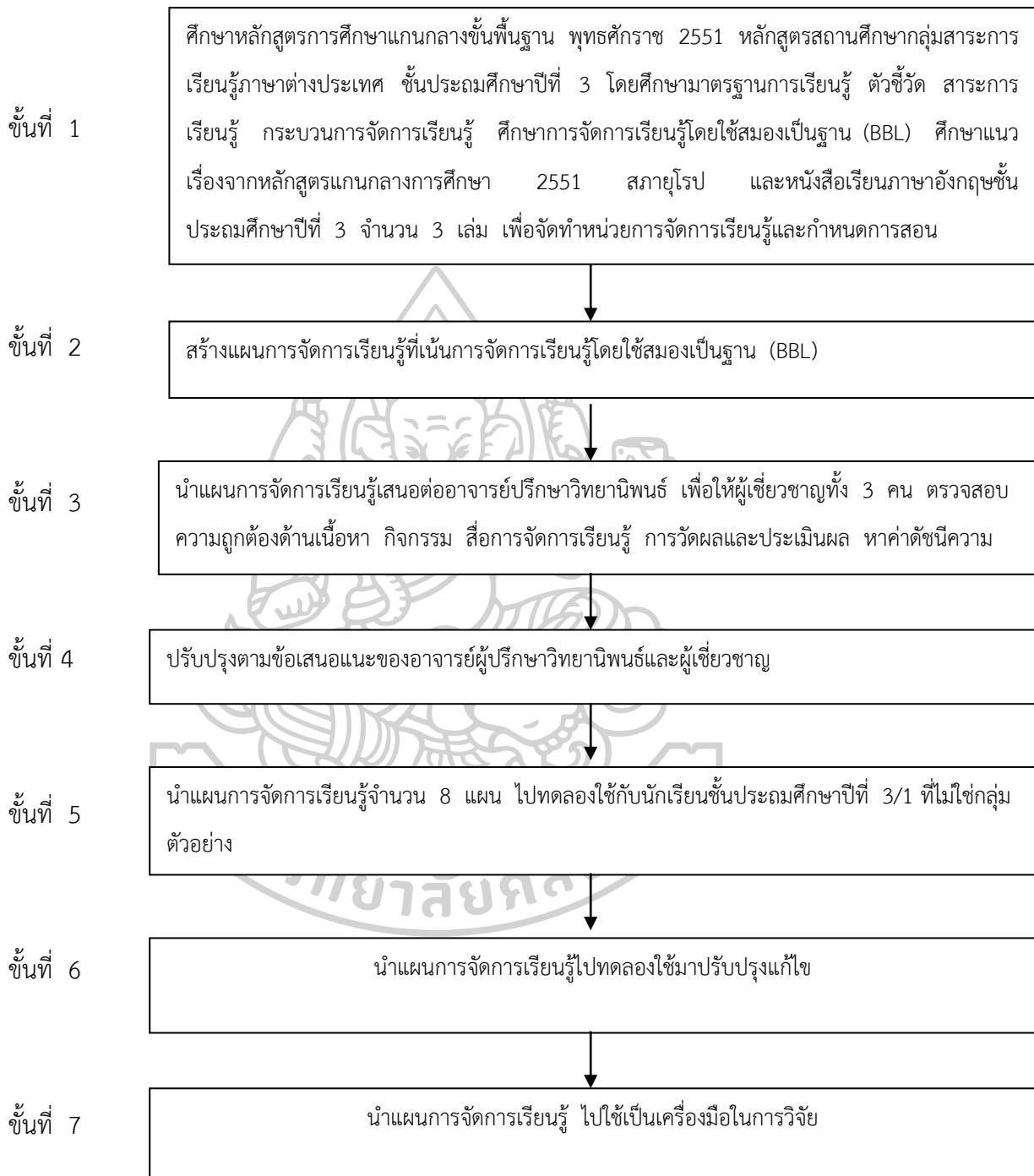
5. วิเคราะห์ผลการทดลองโดยศึกษาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ซึ่งผู้วิจัยพบว่ากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้บางกิจกรรมใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นเวลานาน และบางเนื้อหาขาดความเข้าใจ ไม่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 มาปรับปรุงแก้ไขโดยปรับปรุงกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้มีเนื้อหาเหมาะสมและสอดคล้องกับระยะเวลาในการจัดกิจกรรมและตัดเนื้อหาที่ยากต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้ตามแนวการใช้สมองเป็นฐาน

(BBL) ซึ่งสรุปได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

2. การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบทางตรง (Direct Test) ประกอบด้วย 8 หัวข้อเรื่อง ตามหน่วยการจัดการเรียนรู้ และจะนำมาทดสอบ ก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ซึ่งผู้วิจัยมีมีหลักเกณฑ์ในการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองดังนี้

2.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาตามหลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้

2.2 ศึกษาหลักการวัดและประเมินผลจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินการพูดของ Harris (1990) และ Oller (1979)

ผู้วิจัยศึกษาและดัดแปลงจากเกณฑ์การให้คะแนนของ Oller (1979) และเกณฑ์การให้คะแนนของ Harris (1990) โดยสร้างเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเกณฑ์การประเมินออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และด้านความเข้าใจ (Comprehension) โดยแต่ละด้านใช้เกณฑ์การประเมิน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงเกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษ

รายการ การประเมิน ระดับคะแนน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
1. การออกเสียง (Pronunciation)	การออกเสียงอยู่ใน เกณฑ์ดี ออกเสียง ถูกต้องชัดเจน	การออกเสียงมี ปัญหาอยู่บ้างและ บางคำยังออกเสียง ผิดอยู่	การออกเสียงมี ปัญหา มาก ซึ่ง ยากแก่การเข้าใจ	การออกเสียงมีปัญหา มาก ๆ จนผู้ฟังไม่ สามารถเข้าใจคำพูดได้ เลย
2. ไวยากรณ์ (Grammar)	ใช้ไวยากรณ์ได้ ถูกต้อง	ใช้ไวยากรณ์ผิด บางครั้งและ ความหมายผิดไป บ้าง	ใช้ไวยากรณ์ ง่าย ๆ ได้แต่มีการ เรียงลำดับคำผิด บ่อย ๆ	ใช้ไวยากรณ์ผิดมาก จนไม่สามารถสื่อ ความหมายให้ผู้ฟัง เข้าใจได้
3. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)	ผู้พูดใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้องและ เหมาะสม	ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิด เป็นบางครั้ง	ผู้พูดใช้คำศัพท์ ผิดและมีความรู้ ทางด้านคำศัพท์ จำกัด	ผู้พูดขาดความรู้ ทางด้านคำศัพท์ ไม่ สามารถสนทนาได้
4. ความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษา (Fluency)	ผู้พูดมีความ คล่องแคล่วในการพูด พูดได้ราบรื่น ไม่สะดุด	ผู้พูดมีความเร็วและ ความคล่องแคล่ว แต่ยังมีการสะดุด	ผู้พูดมีการหยุด เว้นช่วงในการพูด อยู่เสมอ หยุด คิดเป็นเวลานาน	ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วง ในการพูดนานมาก ไม่สามารถสนทนากัน ได้
5. ด้านความเข้าใจ ได้ (Comprehension)	ผู้พูดสามารถพูดให้ ผู้ฟังเข้าใจ ความหมายได้ ครบถ้วนโดยไม่มี ปัญหา	ผู้พูดมีความเข้าใจใน การพูด แต่พูดซ้ำ และพูดซ้ำ ๆ บางครั้ง	ผู้พูดมีความ ยากลำบากใน การพูด สังเกตได้ จากพูดซ้ำ พูด ซ้ำไปซ้ำมา	ผู้พูดไม่สามารถพูด เพื่อสื่อความหมายให้ เข้าใจได้

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ข้อ ซึ่งแต่ละข้อมีความยากง่ายอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนสุ่มจับสลากเลือกหัวข้อในการวัดทักษะการพูด 1 เรื่อง จาก 8 เรื่อง ดังนี้

2.3.1 Myself

2.3.2 Lovely Animals

2.3.3. Fruit

2.3.4 Beautiful Clothes

2.3.5 Season and weather

2.3.6 Special Food and Drink

2.3.7 Occupation

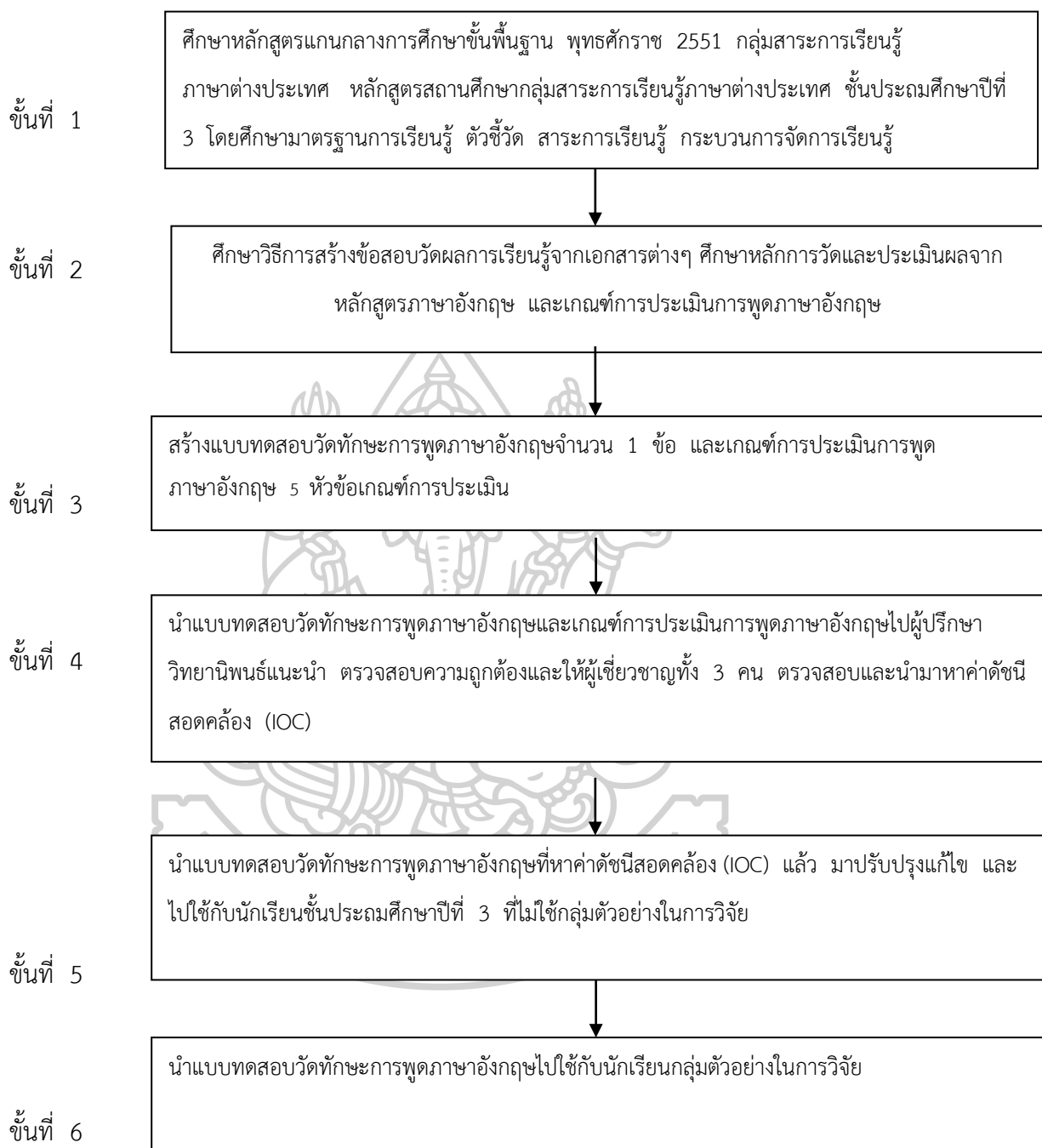
2.3.8 Wonderful city

2.4 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปให้อาจารย์ผู้ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ

2.5 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง(ใสวราษฎร์อุปถัมภ์) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 38 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง

2.6 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ มีทั้งหมด 30 ข้อ กำหนดกฎเกณฑ์ในการให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.1 ศึกษาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จากเอกสารดังต่อไปนี้

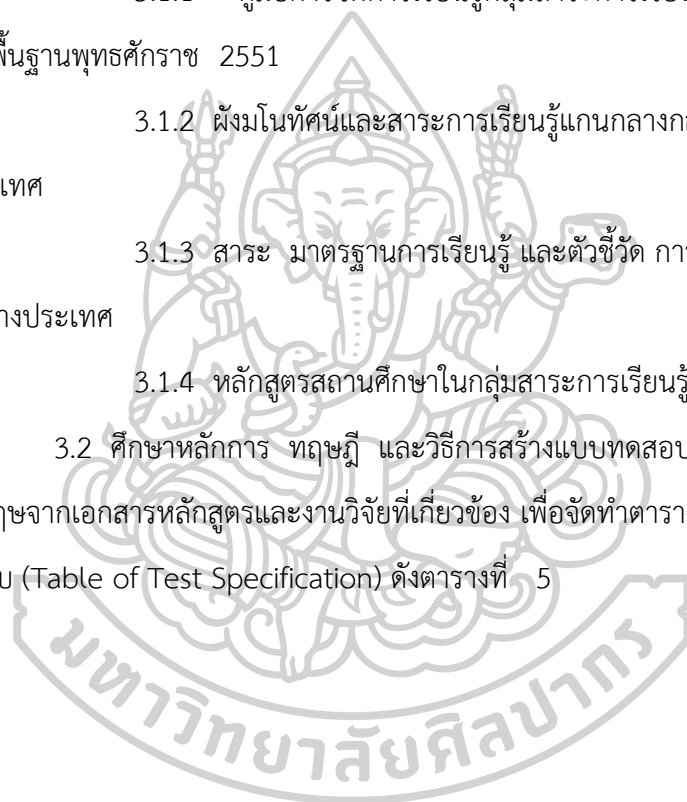
3.1.1 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

3.1.2 พังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.1.3 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.1.4 หลักสูตรสถานศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.2 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษจากเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำตารางกำหนดเนื้อหาและน้ำหนักข้อสอบ (Table of Test Specification) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตารางกำหนดเนื้อหาและน้ำหนักข้อสอบ (Table of Test specification)

Scope of English speaking skills Achievement	Objective	Test type	Time (mins)	No. of item	Weight	Score
Myself	1. To identify oneself 2. To express favorite things. 3. To give information of oneself.	M/C	60	8	13.33	0-1
Lovely Animals	1. To describe animals. 2. To tell about animals they like and dislike 3. To talk about my favorite animals.	M/C		8	13.33	0-1
Fruit	1. To guess what the fruit is 2. To describe fruit. 3. To talk about my favorite fruits.	M/C		8	13.33	0-1
Beautiful clothes	1. To learn about clothes in each season. 2. To describe the pictures, what clothes he or she is wearing.	M/C		8	13.33	0-1
Season and weather	1. To ask and answer the questions what season and weather they like 2. To talk about weather and season.	M/C		7	11.67	0-1
Special food and drink	1. To ask and answer the questions. 2. To talk about Food and drink.	M/C		7	11.67	0-1
Occupation	1. To describe occupation. 2. To ask and answer the questions who is he or she.	M/C		7	11.67	0-1
Wonderful city	1. To identify where a place is. 2. To describe places.	M/C		7	11.67	0-1

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ แยกเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ ให้อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และให้คำแนะนำ

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน

ภาษาอังกฤษ จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องของการวัดและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และนำตารางวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญมา คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.33 -1.00 ข้อสอบที่จะต้องปรับปรุง คือข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงและแก้ไขเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.67-1.00 จากนั้นจึงนำมาทดสอบ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขและผ่านการ ตรวจสอบเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 38 คน ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง

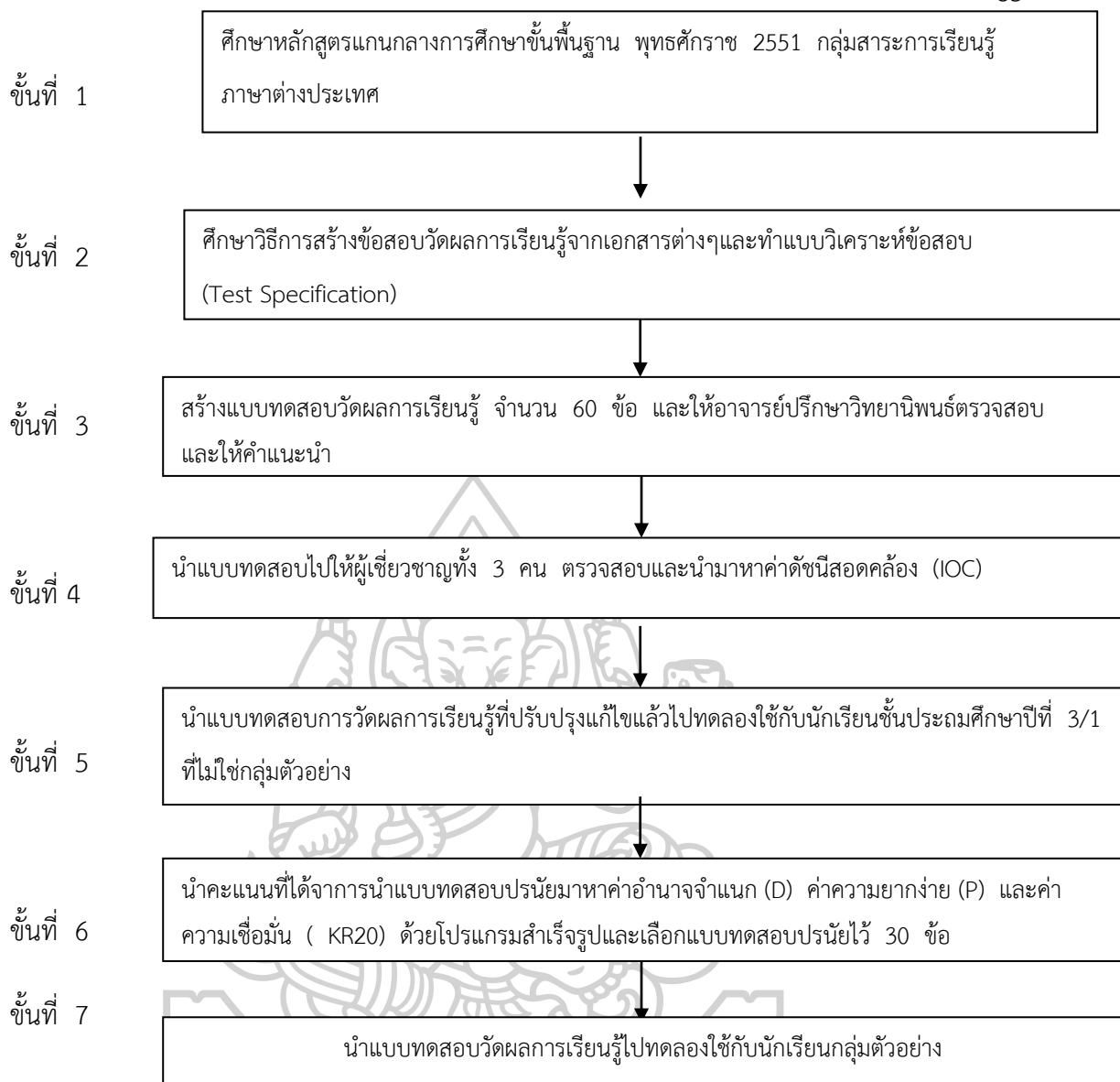
3.6 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ หาค่าความยาก-ง่าย(Difficulty) หรือค่า (P) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) หรือค่า (D) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

3.6.1 การตรวจสอบความยากง่าย (Difficulty) ใช้สัญลักษณ์ (P) โดยมีเกณฑ์ กำหนดค่าความยากง่าย คือ 0.20-0.80 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549) ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มี ความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.21-0.79

3.6.2 การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้สัญลักษณ์ (D) โดย ใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบสามารถจำแนกเด็กเก่งและเด็กอ่อนได้ดี (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549) ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบทดสอบมากกว่าจำนวนที่ใช้สอบจริง คือข้อสอบ ปรนัย 60 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าอำนาจ จำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.58

3.6.3 การตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยเลือกข้อสอบที่ผ่าน เกณฑ์การตรวจสอบค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบ ปรนัย 30 ข้อ จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้วิธีการของคูเตอร์ ริชาร์ดสัน จากสูตร KR 20 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549) ทั้งนี้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูด ภาษาอังกฤษมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษไปทดลองกับนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจนี้เป็นแบบสอบถามมาตราประเมินค่า (Rating scale) 3 ระดับ โดยใช้แบบสัญลักษณ์ (Symbolic Rating Scale) (ธีรศักดิ์ อุณารมย์ เลิศ, 2558) เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจดังนี้

ความพึงพอใจในระดับมาก	☺	เท่ากับ 3
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง	☹	เท่ากับ 2
ความพึงพอใจในระดับน้อย	☹	เท่ากับ 1

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแปลความหมายแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34- 3.00 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.68-2.33 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.67 หมายถึง น้อย

จากวิธีการคำนวณน้ำหนักค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตรอันดับภาคชั้น (ธีรศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ, 2558) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันดับภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{3 - 1}{3} = 0.67 \end{aligned}$$

ข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) บรรยากาศในการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 15 ข้อ ตามวิธีของ Likert โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

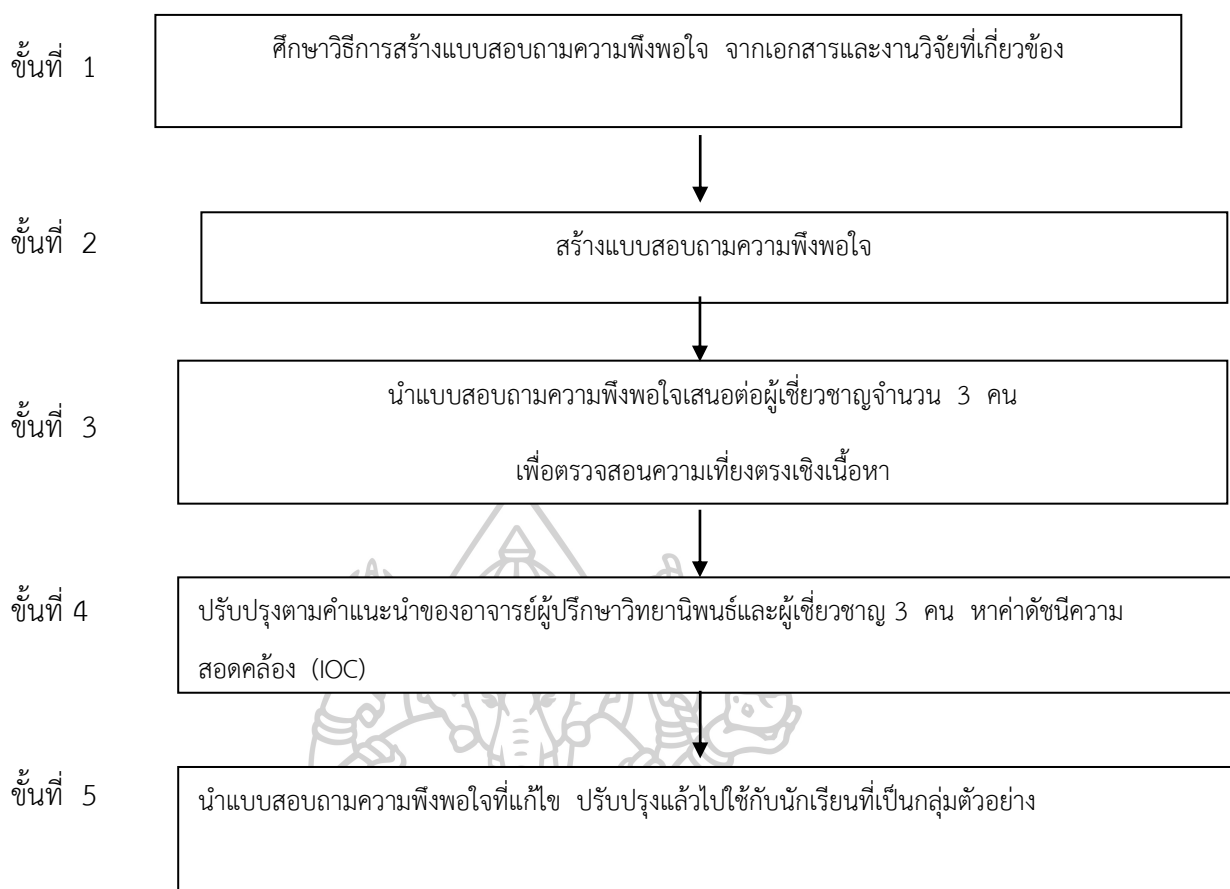
5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

5.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ผู้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านเนื้อหา และด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องของประเด็น ข้อความและใช้ดุลยพินิจเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตามเทคนิค IOC (Index of Item – Objective congruence) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00

5.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปปรับปรุง แก้ไข ข้อความให้กระชับ ชัดเจนและเข้าใจง่ายขึ้น

5.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้วัดความพึงพอใจกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองตามภาพที่ 5 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง(ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) เพื่อขอทดลองเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

2. นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยให้นักเรียนจับฉลากหัวข้อ จาก 8 เรื่อง เลือกมา 1 เรื่อง และพูดตามหัวข้อที่ตนเองได้รับ โดยการให้คะแนนจะให้คะแนนโดยกรรมการ 2 คน ได้แก่ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้มีความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 1 คน โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดตามแนวของ Oller และ Harris ที่กำหนดไว้ เมื่อให้คะแนนเสร็จแล้วจึงนำคะแนนที่ได้จากกรรมการทั้ง 2 คน

มาหาค่าเฉลี่ย เพื่อเป็นคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนการเรียนของนักเรียน และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษไปทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยให้นักเรียนทำข้อสอบปรนัย 30 ข้อ 4 ตัวเลือก และตรวจให้คะแนน ดังนี้ ถูก 1 คะแนน ผิด 0 คะแนน จากนั้นผู้วิจัยบันทึกคะแนนเพื่อเป็นคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนการเรียนของนักเรียน

4. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ใช้ระยะเวลาในการสอนรวม 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยก่อนการสอนผู้วิจัยได้ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดอีกครั้ง และดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการสอน โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การอุ่นเครื่อง (Warm-up Stage) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้สมองตื่นตัว การใช้กิจกรรมบริหารสมอง (Brain gym) ทำให้สมองแข็งแรงและทำงานได้อย่างสมดุล

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage) ขั้นนี้เป็นอีกขั้นตอนที่สำคัญที่ครูจะต้องใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นสมอง เช่น ภาพ เสียง หรือสื่อการจัดการเรียนรู้ต่างๆ ผ่านประสาทสัมผัส การใช้วัตถุ สิ่งของที่หลากหลาย สี สีสันสดใส กระตุ้นความสนใจมาให้นักเรียนได้สัมผัส จับต้องและใช้ในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้การใช้รูปภาพที่มีสีสันสดใส กระตุ้นความสนใจมาเทียบเคียงให้เกิดการเรียนรู้จากของจริงขึ้นเป็นกึ่งสัญลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์เข้าด้วยกัน การใช้สัญลักษณ์เป็นการเชื่อมโยงการใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์เข้าด้วยกัน

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) คือขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซ้ำๆ จนเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีสื่อการจัดการเรียนรู้และกิจกรรม เช่น เกมต่าง ๆ กิจกรรมกลุ่มที่ลดความตึงเครียด นักเรียนจะช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่มและสร้างผลงานคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ทำให้เกิดความหลากหลายและมีทักษะทางสังคม

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) เป็นขั้นสรุปความรู้ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage) เป็นขั้นที่ประยุกต์เรื่องที่เรียนนำไปใช้ปฏิบัติจริงเป็นขั้นที่ประยุกต์เรื่องที่เรียนนำไปใช้ปฏิบัติจริง

5. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียน ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนการเรียน และตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ถูกได้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดให้ 0 คะแนน

6. ให้นักเรียนจับฉลากเลือกหัวข้อการพูดภาษาอังกฤษจากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 1 หัวข้อ หลังจากที่ยังเรียนครบทั้ง 8 หน่วย จากนั้นตรวจให้คะแนนโดยกรรมการ 2 คน ได้แก่ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 1 คน และใช้เกณฑ์การประเมินการพูดตามเกณฑ์ของ Oller (1979) และ Harris (1990)

7. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

8. นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณ หาค่าเฉลี่ยจากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจากผู้ประเมิน 2 คน ทั้งก่อนและหลังการทดลอง เปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent แบบจับคู่

2. คำนวณ หาค่าเฉลี่ยจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง และเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent แบบจับคู่

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 1 ฉบับ มาหาค่าเฉลี่ยซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจนี้เป็นแบบสอบถามมาตราประเมินค่า (Rating scale) 3 ระดับ โดยใช้แบบสัญลักษณ์ (Symbolic Rating Scale) เพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจ โดยกำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจ ดังนี้ข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) บรรยากาศในการเรียนรู้ 2) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

จำนวน 15 ข้อ ตามวิธีของ Likert โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34-3.00 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.68-2.33 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.67 หมายถึง น้อย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิเคราะห์ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง(ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) จำนวน 38 คน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ (ปรนัย) จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) 15 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง(ไสวราษฎร์อุปถัมภ์)ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบก่อนเรียน จัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) และทำการทดสอบหลังเรียนและประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลและการทดลองผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มทดลอง

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

t แทน ค่าสถิติ t - test แบบ Dependent

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง(ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ก่อนและหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง(ไสวราษฎร์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครก่อนและหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน(BBL)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ซึ่งมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์นำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง(เสวราชบุรุษอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ก่อนและหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง(เสวราชบุรุษอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีระดับสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง โดยทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 38 คน ซึ่งได้ผลมาวิเคราะห์ ดังตารางที่ 6 ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

การทดสอบ	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	\bar{x}	S.D.	t	df	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	38	20	10.74	2.42	30.20	37	0.00
หลังการจัดการเรียนรู้	38	20	16.63	2.49			

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.49 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีค่าเท่ากับ 10.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.42 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง (เสวราชบุรุษอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาครก่อนและหลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	df	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	38	30	9.47	3.52	23.53	37	0.00
หลังการจัดการเรียนรู้	38	30	21.00	4.03			

จากตารางพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.03 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรณารุง(ไสวราชบุรณารูปถัมภ์) อำเภอกะทู้มูแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) นำคะแนนมาคำนวณ เพื่อวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังรายละเอียด ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้
สมองเป็นฐาน (BBL)

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ สมองเป็นฐาน (BBL)	\bar{x}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ	ลำดับ ที่
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้				
1. นักเรียนมีสนใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมอง เป็นฐาน (BBL)	2.82	0.39	มาก	2
2. นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการจัดการ เรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	2.87	0.34	มาก	1
3. นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้	2.79	0.41	มาก	3
4. นักเรียนอยากที่จะร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทุกครั้ง	2.68	0.47	มาก	5
5. นักเรียนได้ทำงานกลุ่มและจับคู่กับเพื่อนในชั้น เรียน	2.79	0.47	มาก	4
รวม	2.79	0.42	มาก	2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
6. กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีขั้นตอน ง่าย ๆ นักเรียนสามารถทำตามขั้นตอนได้เป็นอย่างดี	2.84	0.37	มาก	1
7. นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและได้เคลื่อนไหวใน กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	2.79	0.41	มาก	3
8. กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีกิจกรรมที่ หลากหลายที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้ดีขึ้น	2.84	0.37	มาก	1
9. กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีสื่อการ จัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	2.74	0.50	มาก	4
10. กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ช่วย ให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	2.42	0.64	มาก	5
รวม	2.73	0.46	มาก	3

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	\bar{x}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	ลำดับที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
11. นักเรียนได้พัฒนาทางด้านสมองและฝึกการคิดวิเคราะห์	2.82	0.46	มาก	2
12. นักเรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ	2.82	0.46	มาก	2
13. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆจากกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	2.89	0.39	มาก	1
14. นักเรียนจะนำความรู้ใหม่ๆจากการทำกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.79	0.41	มาก	4
15. นักเรียนรู้สึกดีต่อการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	2.74	0.55	มาก	5
รวม	2.81	0.45	มาก	1
สรุปโดยภาพรวม	2.78	0.44	มาก	

จากตารางที่ 8 ผู้วิจัยพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อยู่ในระดับมาก ซึ่งวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.78$ S.D.= 0.44 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่าด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้มีความพึงพอใจในสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 1 มีค่า $\bar{x} = 2.81$ S.D.= 0.45 รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่า $\bar{x} = 2.79$ S.D.= 0.42 และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่า $\bar{x} = 2.73$ S.D.= 0.46 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาทั้งสามด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆจากกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.89$ S.D.= 0.39 รองลงมาคือ นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.87$ S.D.= 0.34 และกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีกิจกรรมที่หลากหลายที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีขั้นตอนง่าย ๆ นักเรียนสามารถทำตามขั้นตอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.84$ S.D.= 0.37 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดราชบุรณารุง(เสวราชวรอุปลัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 38 คนที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ” สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาทั้งสามด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) = 2.78 S.D.= 0.44

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาการทักษะพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ” สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรุษบำรุง (ใสวราชบุรุษอุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีระดับสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอาศัยหลักการจัดการเรียนการสอนแบบใช้สมองเป็นฐาน (BBL) Jensen (2000) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของสมอง เป็นการเรียนรู้ที่ต้องตอบคำถามที่ว่าอะไรบ้างที่ติดต่อสมอง ดังนั้นความหมายจึงเป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานหรือรวบรวมหลากหลายทักษะความรู้เพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมการทำงานของสมอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Caine and Caine (1989) กล่าวว่า “การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมอง หากสมองยังปฏิบัติตามกระบวนการทำงานปกติ การเรียนรู้ก็ยิ่งจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทฤษฎีนี้เป็นสหวิทยาการ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด สอดคล้องกับสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2549) ที่กล่าวว่า สมองเป็นอวัยวะที่มีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ของมนุษย์ การเรียนรู้จะเกิดได้ดีเมื่อสมองอยู่ในสภาวะที่มีความยินดี พอใจ สนุก สมองก็จะจดจำและเก็บความจำได้มาก ซึ่งหลักการที่ใช้เช่น การกระตุ้นสมอง (Brain gym activities) นอกจากนี้สื่อการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการกระตุ้นสมองและการเรียนรู้ พรพิไล เลิศวิชา (2558) กล่าวว่า สื่อและนวัตกรรมที่กระตุ้นสมอง (Resources & Innovation) ครูควรใช้สื่อและนวัตกรรมที่แปลกใหม่ น่าตื่นเต้น และมีสีสัน และมีจำนวนเพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน เครื่องมือเหล่านี้จะช่วยในการเรียนรู้ และกระตุ้นให้เด็กรู้สึกสนุกสนาน ฟังพอใจ เกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาที่ซับซ้อนการใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ (Myrah & L. Erlauer., 1999) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน โดยเสนอผ่าน 8 กลยุทธ์ และเชื่อว่ากลยุทธ์เหล่านี้เป็นกลไกสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ซึ่ง 1 ใน 8 กลยุทธ์ คือ การเรียนรู้ต้องมีการเคลื่อนไหวเพราะสมองทำงานได้ดี การเปลี่ยนบรรยากาศและสถานที่ในการเรียนรู้เป็น

วิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนอริยาบถ ผ่อนคลาย การใช้ดนตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน เช่น การ Brain gym การใช้สี จากการวิจัยทางสมองพบว่าการใช้สีมาช่วยในการเรียนรู้ทำให้เกิดความจำเพิ่มขึ้น อีก 25% และการไล่สี เช่น สีน้ำเงิน สีฟ้า สีเขียว สีเหลือง สีส้ม สีแดง จะช่วยให้สมองมีการจัดระบบความคิดอย่างมีแบบแผน และพบว่าอิทธิพลของสีก็ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน ใช้วิธีการวาดแผนผังความคิด (Mind Mapping) หรือสิ่งต่างๆมาประกอบความคิดอย่างเป็นรูปธรรม ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพภายใต้การทำงานของสมอง ซึ่งพบงานวิจัยหลายงานวิจัยที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน ดังเช่น สมทรง สวัสดิ์ (2549) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับที่ใช้หลักการของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถทางด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ นางศจี สงค์อินทร์ (2550) ได้ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรม BBL (Brain-Based Learning) พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย การรู้ค่าจำนวน 1-5 ผลการประเมินความสอดคล้องของชุดกิจกรรม BBL (Brain-Based Learning) พัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย การรู้ค่าจำนวน 1-5 พบว่ามีค่าความสอดคล้องของชุดกิจกรรม 75 กิจกรรม ทุกรายการอยู่ในช่วง 0.67-1.00 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.50 และมีค่าประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 84.80/88.60 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คือ 80/80 นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ สมองเป็นฐานยังช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนดังเช่นงานวิจัยของ อังศนา ศรีสวนแดง (2555) ได้ทำการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหาหระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่อง โจทย์ปัญหาหระคน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการเรียนรู้เรื่องโจทย์ปัญหาหระคน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2.นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง โจทย์ปัญหาหระคน โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริกมล หมดมลทิน (2549) ได้ทำการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้และวิเคราะห์คุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน และทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน พบว่า ตัวบ่งชี้คุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานมีทั้งสิ้น 8 องค์ประกอบ 127 ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้ ด้านที่ 1 ด้านผู้บริหาร ด้านครูผู้สอน และด้านที่ 3 ซึ่งในด้านผู้เรียน พบว่าคุณลักษณะของผู้เรียนและประสิทธิผลจากการเรียนรู้การใช้สมองเป็นฐาน

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบุรณารุง (เสวราชบุรณารุงอุปถัมภ์) อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมขั้นตอนการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีขั้นตอนที่ช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการพูดภาษาอังกฤษ Jensen (2000) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมสมอง (Preparation) เป็นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ให้กำลังใจหรือกระตุ้นผู้เรียน

2) ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Acquisition) เป็นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมองจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่

3. ขั้นทำความเข้าใจอย่างละเอียด (Elaboration) ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการใช้ข้อมูลและข้อคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด

4. ขั้นจดจำข้อมูลที่เรียนรู้ (Memory Formation) สมองจะทำงานภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยดึงข้อมูลจากการเรียนรู้รวมทั้งอารมณ์และสภาพทางร่างกายของผู้เรียนในเวลานั้นมาใช้แบบไม่รู้ตัวเป็นไปโดยอัตโนมัติ การสร้างความจำเกิดขึ้นทั้งในขณะที่ผู้เรียนพักผ่อนและนอนหลับ

5. ขั้นบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ (Functional Integration) ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดของ ชนาธิป พรกุล (2554) เสนอขั้นตอนการใช้สมองในการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การเตรียมตัวสำหรับการเรียนรู้หรือการนำเข้าสู่บทเรียนเป็นการให้ข้อมูล เบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เคยเรียนรู้มาแล้ว และเป็นการปรับสมองให้เข้ากับเรื่องที่จะเรียน ขั้นที่ 2 การกระตุ้นการเรียนรู้โดยให้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสลักษณะต่าง ๆ เช่น เอกสาร วีดิทัศน์ ภาพ แผนภาพ ขั้นที่ 3 การขยายความรู้ เมื่อข้อมูลถูกส่งเข้าไปในสมองในขั้นที่ 2 ครูควรช่วยชี้ประเด็นสำคัญเป็นระยะ เป็นการย้ำ และช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียน ขั้นที่ 4 การจำ ในขั้นนี้ข้อมูลในสมองจะทำการเชื่อมโยง เพื่อนำไปเก็บในหน่วยความจำระยะสั้น ครูควรแนะนำเทคนิคการจำ ขั้นที่ 5 การนำความรู้ไปใช้ โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการพูดที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้โดยมีขั้นตอน 5 ขั้น ดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 การอุ่นเครื่อง (Warm-up Stage) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้สมองตื่นตัว การใช้กิจกรรมบริหารสมอง (Brain gym) ทำให้สมองแข็งแรงและทำงานได้อย่างสมดุล โดยผู้วิจัยใช้เพลง ดนตรีที่กระตุ้นสมองให้กับนักเรียนก่อนการเรียนในแต่ละบทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้ (Learning Stage) ขั้นนี้เป็นอีกขั้นตอนที่สำคัญที่ครูจะต้องใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นสมอง เช่น ภาพ เสียง หรือสื่อการจัดการเรียนรู้ต่างๆ ผ่านประสาทสัมผัส การใช้วัตถุ สิ่งของที่หลากหลาย สี สีสันสดใส กระตุ้นความสนใจมาให้นักเรียนได้สัมผัส จับต้องและใช้ในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้การใช้รูปภาพที่มีสีสันสดใส กระตุ้นความสนใจมาเทียบเคียงให้เกิดการเรียนรู้จากของจริงขึ้นเป็นกึ่งสัญลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์

ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการใช้ของจริง รูปภาพ และสัญลักษณ์เข้าด้วยกัน ผู้วิจัยได้ผลิตสื่อการจัดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ และมีสีสันสร้างความสนใจของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอนทุกคน ขั้นที่ 3 ขั้นฝึก (Practice Stage) คือขั้นที่ครูผู้สอนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ช้า ๆ จนเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีสื่อการจัดการเรียนรู้และกิจกรรม เช่น เกมต่าง ๆ กิจกรรมกลุ่มที่ลดความตึงเครียด นักเรียนจะช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่มและสร้างผลงานคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ทำให้เกิดความหลากหลายและมีทักษะทางสังคม ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษจากประโยคและสถานการณ์ต่างๆตามบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและให้นักเรียนฝึกพูดช้า ๆ เพื่อให้เกิดทักษะการพูดโดยเน้นกิจกรรมที่จัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน คือ มีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่เป็นการ์ตูน มีสีสันสวยงามและมีกิจกรรมเกมที่ให้นักเรียนสนุกสนาน เพราะเมื่อสมองได้รับความสุขจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (Conclusion Stage) เป็นขั้นสรุปความรู้ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยจะมีการสรุปบทเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนโดยใช้แผนผังความคิด mind mapping ขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ (Application Stage) เป็นขั้นที่ประยุกต์เรื่องที่เรียนนำไปใช้ปฏิบัติจริงเป็นขั้นที่ประยุกต์เรื่องที่เรียนนำไปใช้ปฏิบัติจริง ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนแต่ละบทเรียนมาประยุกต์ในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง(ใสวราษฎร์อุปถัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐานนักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด จากขั้นตอนการบริหารสมอง (Brain gym) ตามที่ วิทยากร เชียงกุล (2548) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนรู้แบบการใช้สมองเป็นฐาน ว่าควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับการเรียนการสอน สอดคล้องกับ โกวิท ประวาลพุกษ์ (ม.ป.ป.ม.) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้เช่นเดียวกันคือ การสร้างบรรยากาศ โดยการสอนโดยใช้เรื่องซ้ำชั้น ถ้านักเรียนได้หัวเราะ ออกซิเจนจะเข้าไปในเลือดมากทำให้สมองทำงานได้ดี สอนโดยใช้คำพูดทางบวก จะช่วยลดความกังวลใจของผู้เรียน ทำให้ใช้สมองทำงานได้ดี นอกจากนี้การใช้สื่อหลากหลายในการสอน เพื่อดึงดูดความสนใจและมีความพร้อมที่จะเรียน สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานและนำไปสู่ความพึงพอใจในการเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการพัฒนาความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ครูควรเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยในการพูดภาษาอังกฤษและเปิดโอกาสให้นักเรียนกล้าแสดงออกและเกิดความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
2. เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการพูดหลายกิจกรรม ดังนั้นครูผู้สอนควรขยายระยะเวลาให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาในทักษะทางภาษาอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ในระดับประถมศึกษา
2. ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) บูรณาการร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เช่น วิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

รายการอ้างอิง

- Bartz, W. H. (1979). *Teaching Oral communication in the foreign language classroom : Thoery and Practice*. Verginia: The center for Applied Linguistics.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (2003). *Research in Education* Boston: Library of congress Cataloguing in Publication data.
- Brown, D. H. (1994). *Principles of Language Learning and teaching*. New Jersey: Prentice Hall Inc.
- Bygate, M. (1995). *Speaking Oxford*: Oxford University Press.
- Byrne, D. (1986). *Teaching Oral English* London: Longman.
- Caine, R. N., & Caine, G. (1990). *Understanding a brain based approach to learning and teaching* Educational Leadership.
- Chaney, A. L., & Burk, T. L. (1998). *Teaching Oral Communication in Grades K-8*. Boston: Allyn & Bacon.
- Clark, J. L. D. (1972). *Foreign Language Testing :Thoery and Practice* Philadelphia: The center of curriculum Development.
- Cohen, D. A. (1994). *Assessing Language Ability in Classroom*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Council of Europe. (2006). *Common European Framework of Reference for Languages : Learning, Teaching and Assessment*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dabrisay, M. (1982). A feasibility student of large scale communitive testing *A journal of applied Linguistics* 1(9).
- Escola, Y. H. (1980). Certain Effects of Selected Activities of Communicative Competence Training on the Development of German. *A case Study.Dissertation Abstracts International*, 41(November).
- Fortner, S. G. (2005). "Examining Pedagogical Practices through Brain – Based Learning in Multiple Intelligences Theory," *Dissertation Abstracts international*, 65(8).
- Good, C. V. (1974). *Dictionary of education*. New York: McGraw- Hill Book.
- Harris. (1988). *Testing English as a second Language*. New York: McGraw Hill.
- Harris. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: MaGraw Hill.

- Heaton , J. B. (1990). *Classroom testing :Testing Speaking skills*. London: Longman.
- Hillis, P. J. A. (1982). *Dictionary of education*. London: Routledge & Kegan Payi.
- Hoge, P. T. (2003). The Integration of Brain- Based Learning and Literacy Acquisition. *Dissertation Abstack International*, 63(11).
- Hough, J. B., & Duncan, J. K. (1970). *Teaching description and analysis*. Addison-Westlu.
- Jensen, E. (2000). *Brain-Base Learning*. San Diego,CA The Brain Store Pubishing.
- Kemp, J. E. (1997). *Instruction design :A plan for until and course development*. Colif: Fearon Pittman Pubishers,Inc.
- Lackney, J. (2002). 12 Design principle based on brain-based Learning research
Retrieved from <http://www.designshare.com/Research/BrainBasedLearn98.htm>.
<http://www.designshare.com/Research/BrainBasedLearn98.htm>
- Likert, R. A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill Book Company Inc.
- Littlewood, W. (1998). *Communicative Language Teaching*. 18th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Myrah, G. E., & L. Erlauer. (1999). The benefits of brain research (one district's story)
Retrieved from <http://www.sei.cmu.edu.wilson> web.html.
<http://www.sei.cmu.edu.wilson> web.html
- Oller, J. W. (1979). *Language Test at School : A Pragmatic Approach*. London: Longman Inc.
- Ozden, M., & Gultrkin, M. (2008). The effects of Brain-Based Learning on academic Achievement and retension of kknowledge in Science course. *Electronic Journal of Science Education*, 12(1).
- Paulo, F. (1998). ครูในฐานะผู้ทำงานวัฒนธรรม แปลโดย สดใส ชันติวรพงศ์ (2548) พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สวนเงินมีมา.
- Richards , J. C. (2008). *Teaching Listening and Speaking From Thoery to Practice*: Cambridge University Press.
- Robinson , T. E. (1997). Communication apprehension and basic speaking course : A national survey of in-class teatment techniques Retrieved from <http://www.asian-efl-journal.com>. <http://www.asian-efl-journal.com>
- Scott, R. (1981). *The four skills in communicative language teaching*. London

Longman.

Underhill, N. (2000). *Testing Spoken Language*. Oxford Oxford University Press.

Valete, R. M. (1977). *Modern Langunst*. New york: Harcourt Brace Jovanovich.

กรมวิชาการ. (2542). กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.

กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิก.

กุศยา แสงเดช. (2545). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติ สำหรับครูประถม. กรุงเทพฯ: แม็ค.

โกวิท ประวาลพฤกษ์. (2549). *Brain-Based Learning* การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว.)

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ. (2548). ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โครงการตำรา และหนังสือคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: วี พรินท์ (1991).

ช่อเพชร พันธุ์แสง. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2542). ทรรศนะแนวคิด แนวทางในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้. วารสารราชบัณฑิตยสถาน, 25(1).

ธีรศักดิ์ อุ่่นอารมย์เลิศ. (2558). วิธีวิทยาการวิจัยทางสังคมศาสตร์. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นาถศจี สงค์อินทร์. (2550). การใช้ชุดกิจกรรม *BBL (Brain-Based Learning)* พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เด็กปฐมวัย. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต. (2544). หลักการพูด. สงขลา: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

บำรุง ไตรรัตน์. (2534). การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ปารีชาติ เตชะ. (2553). การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้บทบาทสมมติ. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พรพิไล เลิศวิชา. (2558). การพลิกโฉมโรงเรียน ป.1 อ่านออก เขียนได้ ใน 1 ปี. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- พรสวรรค์ สีส้อ. (2550). สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ไพโรจน์ ต้วงวิเศษ. (2543). การพัฒนากลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนทางครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ. (ดุษฎีบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). วิจัยวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง. (2540). การพูดเพื่อประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ประสิทธิ์วิฑูมิเวช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟ เพอร์ส.
- วิทยากร เชียงกุล. (2548). เรียนลึก รู้ไว ใช้สมองอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศศิลักษณ์ เกตุจรุง. (2543). การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สถาบันวิทยาการการเรียนรู้. (2550). การสอนแบบ *Brain-Based Learning*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา.
- สมทรง สวัสดิ์. (2549). ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่ใช้หลักการของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รายงานการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- สิริกมล หมดมลทิน. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน : กรณีศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2548). หลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.

- สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2555). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักเรียนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (ดุสิตบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2533). สมบัติทิพย์ของการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวภาคย์ ศรีโยธา. (2555). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- อรุโณทัย กิตติธีระวัฒน์. (2551). การจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อัครภูมิ วงศ์โสธร และพรพิไล เลิศวิชา. (2550). สมองเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้.
- อังสนา ศรีสวนแดง. (2555). การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องโจทย์ปัญหาของคนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ร่วมกับเทคนิค KWDL (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ ประเทพทิพย์. (2552). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการทำงานของสมองเพื่อพัฒนาความรู้สึกรักเรียนจำนวน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ-สกุล ดร.สรรเสริญ เลาสถิตย์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล

2. ชื่อ-สกุล อาจารย์ตรีนุช สุนทรวิภาต
ตำแหน่ง ประธานภาควิชาภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3. ชื่อ-สกุล อาจารย์พรวิไล จันทรสข
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ /อาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดดอนไก่อ่เตี้ย จังหวัดเพชรบุรี
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

ที่ ศธ ๖806 (๔๘) / 80๙.๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
ถ.เมือง อ.มหาราฐม 73000

17 พฤษภาคม 2560

เรียน ขณำจ้ญเป็นผูัตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สรรเสริญ เกษาศิษฐ์

ด้วยนางสาวรัตณีวิลาธ งานสม วร้ญประจ้ญตัว 5625๔402 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย สกลนคร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษาผลกรจัด
การมีเรณูโศคใช้สมทงเป็นฐาน(BBT.) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้ยักรั้ญนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
3 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่ยประกาศนการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ ซักขอบพระคุณขี้ญ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ โพธิ์ทองศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงนบัณฑิตวิทยาลัย
นลวปทุม โทร.034-218790

ที่ ศบ ๘๘๐๐ (๘๘) ๘๐๓๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม ๗๓๐๐๐

17 พฤศจิกายน 256๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจภาพพร้อมมือวิจัย

เรียน อาจารย์ธีรพงษ์ สุภทรวิภาต

ด้วย นางสาวรัตวิภาดา จามตม รหัสประจำตัว ๘๖๒๕๔๔๐๒ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชา
สาขาวิชา การสอนภาษา อังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษาผลกระทบ
การเรียนรู้ออนไลน์ต่อองค์ความรู้ (BBL) เพื่อพัฒนากิจกรรมพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับต้นประถมศึกษาปีที่
3 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ทราบอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริศ ไพฑูริศธีรธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.๐๓๔-๒๑๘๗๙๐

ที่ ศบ ๕๘๐๕ (นศ)/๒๐๑๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม ๗๓๐๐๐

17 พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เรื่อง ขอให้เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางพรทิไล อัครสุข

ด้วย นางสาวรัตนาวิสาหม จงสมพร รหัสประจำตัว ๕๖๒๕๔๔๐๒ นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน(BSL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ "

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอให้มอบเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. จิตตพร ไพฑูริย์ธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.๐๓๔-๒๑๘๗๙๐

ที่ ศท ๖๙๐๕ (๕๙๑) / ๕๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
เชียงใหม่ นครปฐม 73000

29 มกราคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชบูรพ์ราษฎร์ (วิสาขราษฎร์อุปถัมภ์)

ด้วย นางสาวรัตนวิสาข งามสม รหัสประจำตัว 56254402 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษาผลการจัด
การเรียนรู้อิงใช้สมรรถนะพื้นฐาน (BFL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
5 " มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ใน โรงเรียนของท่าน ช่วงเดือน
กุมภาพันธ์ 2561 เพื่อประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์

ในคราวนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้ง นักเรียน ทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษา ดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ ขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. จิตตพร จิตตพร)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-213790

ที่ ศท 6806 (นร)/๒๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
ถ.เมือง อ.นครปฐม ๖๓๐๐๐

29 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอทดลองเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดรางบัวรุ้ง(โรงเรียนสุรวิบูลย์)

ด้วย นางสาวรัตนาวิสาณ งามสม รหัสประจำตัว 562354402 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษามลสารจัด
การเรียนรู้โดยวิธีตนเองเป็นฐาน(OBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ ครัวเรือนเรื้อรังระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
๖ " มีความประสงค์ จะขอทดลองเครื่องมือวิจัยกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ในโรงเรียนของท่าน ช่วงเดือน
มกราคม 2561 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความไว้ใจ

(รศ.ศุภตราภรณ์ ดร. อินทชน ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

ศึกษาดารวแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ตารางที่ 9 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

แผนที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความ คิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1 Myself	1.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4.เนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	6.สื่อการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	7.การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2 Lovely Animals	1.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4.เนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	0	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
	6.สื่อการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	7.การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3 Fruit	1.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4.เนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	6.สื่อการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	7.การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

แผนที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4 Beautiful clothes	1.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4.เนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	6.สื่อการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	7.การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5 Season And Weather	1.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4.เนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	6.สื่อการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	7.การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6 Special Food and Drink	1.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4.เนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	6.สื่อการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	7.การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

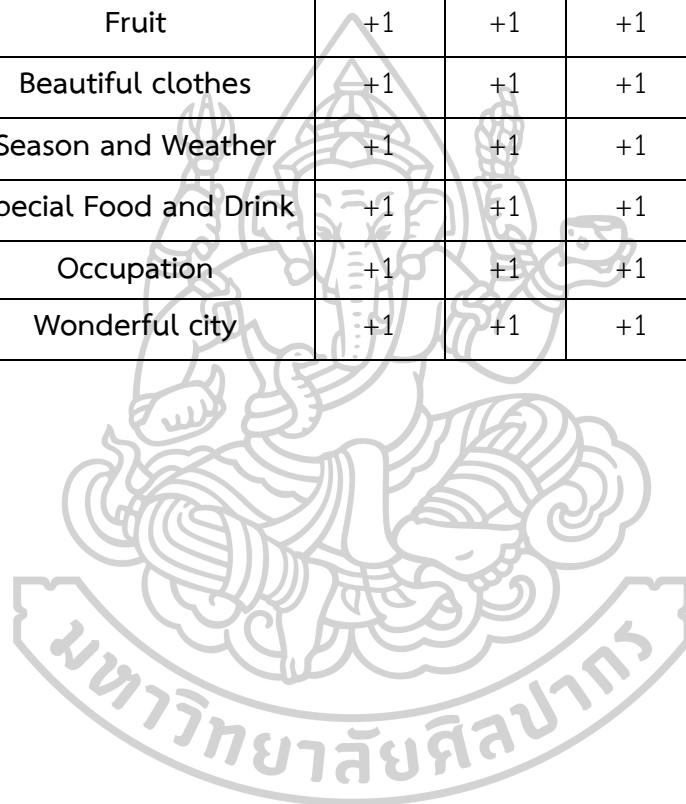
แผนที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			Σ R	IOC	ความ คิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
7 Occupation	1.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4.เนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	0	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
	6.สื่อการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	7.การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8 Wonderful city	1.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4.เนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5.กิจกรรมการเรียนรู้	+1	0	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
	6.สื่อการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	7.การวัดผลประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

หมายเหตุ

- +1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางที่ 10 ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของ
แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ(แบบทางตรง)

หัวข้อที่	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			Σ R	IOC	ความ คิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	Myself	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2	Lovely Animals	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3	Fruit	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4	Beautiful clothes	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5	Season and Weather	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6	Special Food and Drink	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7	Occupation	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8	Wonderful city	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	1.00
2	1	1	1	3	1.00
3	1	1	1	3	1.00
4	1	1	1	3	1.00
5	1	0	1	2	0.67
6	1	1	1	3	1.00
7	1	1	1	3	1.00
8	1	0	1	2	0.67
9	1	1	1	3	1.00
10	1	1	1	3	1.00
11	1	0	1	2	0.67
12	1	1	1	3	1.00
13	1	0	1	2	0.67
14	1	1	1	3	1.00
15	1	0	1	2	0.67
16	1	1	1	3	1.00
17	1	1	1	3	1.00
18	1	1	1	3	1.00
19	1	0	1	2	0.67
20	1	1	1	3	1.00
21	1	0	1	2	0.67
22	1	1	1	3	1.00
23	1	1	1	3	1.00
24	1	1	1	3	1.00
25	1	1	1	3	1.00
26	0	1	1	2	0.67
27	1	1	1	3	1.00
28	1	1	1	3	1.00
29	0	1	1	2	0.67
30	1	1	1	3	1.00

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
31	1	1	1	3	1.00
32	1	1	1	3	1.00
33	1	1	1	3	1.00
34	1	1	1	3	1.00
35	1	1	1	3	1.00
36	1	1	1	3	1.00
37	1	1	1	3	1.00
38	1	1	1	3	1.00
39	1	1	1	3	1.00
40	1	1	1	3	1.00
41	1	1	1	3	1.00
42	1	1	1	3	1.00
43	1	0	1	2	0.67
44	1	0	1	2	0.67
45	1	1	1	3	1.00
46	1	1	1	3	1.00
47	1	1	1	3	1.00
48	1	1	1	3	1.00
49	1	1	1	3	1.00
50	1	1	0	2	0.67
51	1	1	1	3	1.00
52	1	1	1	3	1.00
53	1	1	1	3	1.00
54	1	1	1	3	1.00
55	1	1	1	3	1.00
56	1	1	1	3	1.00
57	1	0	1	2	0.67
58	1	1	1	3	1.00
59	1	0	1	2	0.67
60	0	1	1	2	0.67

ตารางที่ 13 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่า อำนาจ จำแนก (r)	การ นำไปใช้	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าความ ยากง่าย (P)	ค่า อำนาจ จำแนก (r)	การ นำไปใช้
1*	1.00	0.63	0.32	ใช้ได้	31	1.00	0.79	0.21	ใช้ได้
2*	1.00	0.66	0.26	ใช้ได้	32	1.00	0.76	0.26	ใช้ได้
3	1.00	0.55	0.05	ใช้ไม่ได้	33*	1.00	0.63	0.42	ใช้ได้
4	1.00	0.45	0.37	ใช้ได้	34	1.00	0.37	0.63	ใช้ได้
5	0.67	0.34	0.26	ใช้ไม่ได้	35*	1.00	0.53	0.42	ใช้ได้
6*	1.00	0.66	0.26	ใช้ได้	36*	1.00	0.55	0.37	ใช้ได้
7*	1.00	0.68	0.32	ใช้ได้	37*	1.00	0.47	0.42	ใช้ได้
8	0.67	0.47	0.32	ใช้ได้	38	1.00	0.50	0.47	ใช้ได้
9*	1.00	0.79	0.21	ใช้ได้	39	1.00	0.53	0.11	ใช้ไม่ได้
10*	1.00	0.42	0.42	ใช้ได้	40*	1.00	0.58	0.42	ใช้ได้
11	0.67	0.29	0.16	ใช้ไม่ได้	41*	1.00	0.68	0.42	ใช้ได้
12*	1.00	0.58	0.32	ใช้ได้	42*	1.00	0.39	0.58	ใช้ได้
13	0.67	0.18	0.16	ใช้ไม่ได้	43	0.67	0.58	0.42	ใช้ได้
14	1.00	0.71	0.05	ใช้ไม่ได้	44*	0.67	0.32	0.53	ใช้ได้
15	0.67	0.53	0.53	ใช้ไม่ได้	45	1.00	0.76	0.26	ใช้ได้
16*	1.00	0.58	0.21	ใช้ได้	46	1.00	0.66	0.26	ใช้ได้
17*	1.00	0.76	0.26	ใช้ได้	47*	1.00	0.74	0.21	ใช้ได้
18*	1.00	0.53	0.32	ใช้ได้	48*	1.00	0.55	0.26	ใช้ได้
19	0.67	0.37	0.42	ใช้ไม่ได้	49*	1.00	0.58	0.53	ใช้ได้
20	1.00	0.55	0.37	ใช้ได้	50	0.67	0.37	0.42	ใช้ไม่ได้
21	0.67	0.63	0.42	ใช้ได้	51	1.00	0.53	0.42	ใช้ได้
22	1.00	0.66	0.58	ใช้ได้	52*	1.00	0.39	0.47	ใช้ได้
23*	1.00	0.39	0.58	ใช้ได้	53*	1.00	0.61	0.26	ใช้ได้
24	1.00	0.76	0.26	ใช้ได้	54	1.00	0.55	0.58	ใช้ได้
25*	1.00	0.61	0.37	ใช้ได้	55	1.00	0.71	0.37	ใช้ได้
26	0.67	0.66	0.37	ใช้ได้	56	1.00	0.58	0.32	ใช้ได้
27	1.00	0.79	0.11	ใช้ไม่ได้	57*	0.67	0.39	0.58	ใช้ได้
28*	1.00	0.55	0.26	ใช้ได้	58*	1.00	0.79	0.21	ใช้ได้

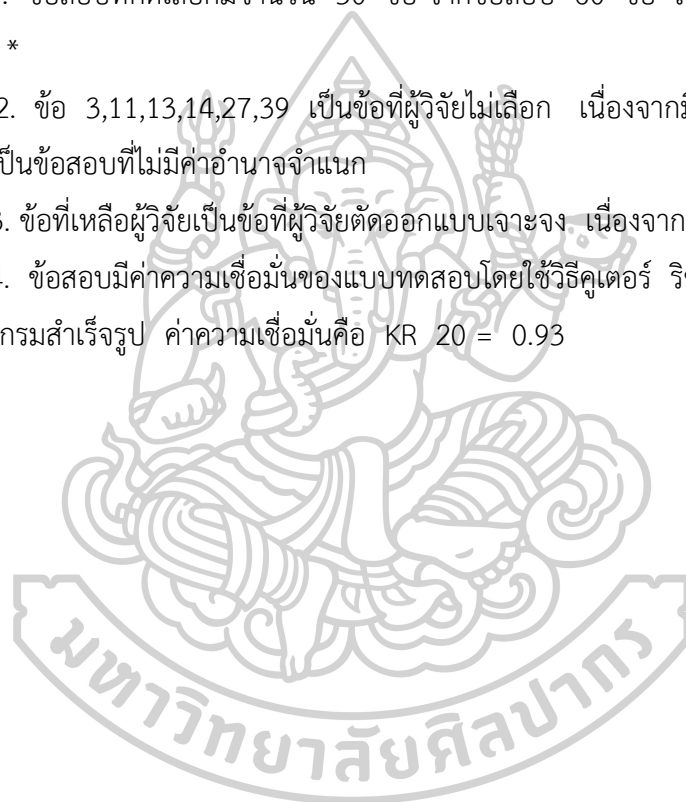
ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าความ ยากง่าย (p)	ค่า อำนาจ จำแนก (r)	การ นำไปใช้	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ค่าความ ยากง่าย (P)	ค่า อำนาจ จำแนก (r)	การ นำไปใช้
29	0.67	0.29	0.47	ใช้ได้	59	0.67	0.63	0.32	ใช้ได้
30*	1.00	0.58	0.42	ใช้ได้	60*	0.67	0.76	0.26	ใช้ได้

หมายเหตุ 1. ข้อสอบที่คัดเลือกมีจำนวน 30 ข้อ จากข้อสอบ 60 ข้อ สังเกตได้ว่าจะมี
เครื่องหมาย *

2. ข้อ 3,11,13,14,27,39 เป็นข้อที่ผู้วิจัยไม่เลือก เนื่องจากมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า
0.2 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ไม่มีค่าอำนาจจำแนก

3. ข้อที่เหลือผู้วิจัยเป็นข้อที่ผู้วิจัยตัดออกแบบเจาะจง เนื่องจากมีจำนวนข้อสอบเกิน

4. ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีคูเตอร์ ริชาร์ตสัน จากสูตร KR
20 จากโปรแกรมสำเร็จรูป ค่าความเชื่อมั่นคือ KR 20 = 0.93

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			Σ R	IOC	ความ คิดเห็น
		คนที่	คนที่	คนที่			
		1	2	3			
ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้							
1	นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานจากการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3	นักเรียนมีความสุขในการเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4	นักเรียนอยากร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5	นักเรียนได้ทำงานกลุ่มและจับคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
6	นักเรียนชอบขั้นตอนในการเรียนแบบใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7	นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและได้เคลื่อนไหวในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
9	นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้นหลังจากทำกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL)	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
10	นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้							
11	นักเรียนได้พัฒนาทางด้านสมองและฝึกการคิดวิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
12	นักเรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้าน การพูดภาษาอังกฤษจากกิจกรรม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
13	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆจากกิจกรรม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
14	นักเรียนนำความรู้ใหม่ๆจากการทำกิจกรรมไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
15	นักเรียนมีความรู้สึกดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 แสดงผลคะแนนวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

นักเรียน คนที่	คะแนน 20 คะแนน		นักเรียน คนที่	คะแนน 20 คะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	10	15	20	10	16
2	6	10	21	14	19
3	7	12	22	13	18
4	10	15	23	14	19
5	11	18	24	14	20
6	12	18	25	15	20
7	10	15	26	8	12
8	12	17	27	13	19
9	10	14	28	10	18
10	10	16	29	10	18
11	14	20	30	14	19
12	8	14	31	10	16
13	7	15	32	14	20
14	9	14	33	10	17
15	10	17	34	12	19
16	8	15	35	11	18
17	6	14	36	12	17
18	13	17	37	11	19
19	12	18	38	8	14

ตารางที่ 16 แสดงผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3/2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)

นักเรียน คนที่	คะแนน 30 คะแนน		นักเรียน คนที่	คะแนน 30 คะแนน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	7	21	20	9	19
2	9	15	21	14	24
3	11	17	22	12	26
4	5	17	23	9	23
5	10	22	24	10	22
6	12	24	25	20	30
7	6	18	26	9	17
8	9	24	27	5	20
9	6	16	28	8	17
10	7	20	29	8	25
11	18	28	30	13	26
12	13	21	31	5	19
13	10	16	32	15	28
14	6	18	33	5	18
15	10	19	34	10	29
16	7	17	35	11	20
17	11	19	36	7	23
18	9	18	37	9	22
19	11	24	38	4	16

Lesson plan 2

Unit : 2 Course : English E13101 Date : 5th January 2018

Unit Title: Lovely animals Class Level: Prathom 3/2 Time: 2 Periods (120 minutes)

Strands: 1,2,3,4 Standard

:1.1(4),1.2(1),1.2(4),1.2(5),1.3(1),1.3(2),2.1(1),2.1(3),3.1(1),4.1(1)

Terminal objective: As a result of learning this lesson, the learners are able to talk about animals.

Enabling objective

1. To sing cup song.
2. To review vocabulary of animals.
3. To describe animals.
4. To express like and dislike animals.
5. To talk about my favorite animal.

Expected behavior

1. To be honest.
2. To be a good listener.
3. To be responsible for the assignment.

Language focus Function: Talking about animals
 Speaking in general
 Expressing likes and dislikes
 Asking questions
 Answering questions

Vocabulary: Vocabulary about colors and animals.

Colour: red , yellow, blue, green, pink, orange, white, black, brown, violet

Animal: cat ,dog, bird ,rabbit, horse, elephant, deer, fish, hen, duck, sheep, bat, rat

Grammar : Adjective, Article (a/an) ,verb to do

1. What animal do you like?

I like cats.

I like dogs.

2. Do you like elephants?

Yes, I do .

No, I don't.

3. What colour is the tiger?

The tiger is yellow and black.

Skills: Listening - To listen to the text base information of animals.

Speaking - To talk about my favorite animal.

Writing - To write about animals.

Reading - To read vocabulary and sentences.

Main activity: Talk about their favorite animal.

Materials: Old McDonald cup song, cup, CD player, fairy tale, picture cards, flash cards, board, colour card, clues of animals and worksheet.

Teacher's personal aim: Try to speak English in classroom and improve vocabulary.

Steps of Teaching

Stage 1 Warm-up Stage (5 minutes)

1. Students sing old McDonald cup song one time and use the cup for Brain gym activity. The students sing cup song one time and knock the cup along the rhythm.

Song: Old McDonald

(1)Old McDonald had a farm, E I E I O,

And on his farm he had a cow, E I E I O.

With a moo moo here and a moo moo there,

Here a moo, there a moo, everywhere a moo moo.

Old McDonald had a farm, E I E I O.

(2)Old McDonald had a farm, E I E I O,

And on his farm he had a pig, E I E I O.

With an oink oink here and an oink oink there,

Here an oink, there an oink, everywhere an oink oink.

(3) Old MacDonald had a farm, E I E I O.

Old MacDonald had a farm, E I E I O,

And on his farm he had a duck, E I E I O.

With a quack quack here and a quack quack there,

Here a quack, there a quack, everywhere a quack quack.

(4) Old McDonald had a farm, E I E I O.

Old McDonald had a farm, E I E I O,

And on his farm he had a chicken, E I E I O.

With a cluck cluck here and a cluck cluck there,

Here a cluck, there a cluck, everywhere a cluck cluck.

Old McDonald had a farm, E I E I O.

Stage 2 Learning Stage (25 minutes)

1. The students listen to a fairy tale about animals and tell the names of animals in the fairy tale.
2. The students look at the pictures of activity 2 in unit 2.
The students learn about vocabulary of animals at the zoo, animals on the farm and animals in the house.
3. Asks the students with the following questions:
 - Q: "Have you ever been to the Zoo?"
 - Q: "What animals can you see at the zoo?"
 - Q: What animals can you see on a farm?
 - Q: What animals can you see in a house?
4. Show the picture of cats and asks the students "Do you like cats?"
 - Yes, I do.
 - No, I don't.

The teacher change the picture and ask the students again.

5. The students learn more adjectives (big, small, long, fat ,tall, etc.) and learn how to describe animals.

Example

An elephant is big.

It has four legs.

A cat is small.

It lives in the house.

A snake is long.

It has no leg.

A pig is fat.

It is pink.

A giraffe is tall.

It likes to eat leaves.

Stage 3 Practice Stage Language focus (30 minutes)

1. The students practice to ask and answer questions about animals by using a student book. The students practice asking and answering with their friends.

Where do cows live?

Cows live on a farm.

2. The students match animals and foods that they eat. Then, make the sentences.

1. A cow likes to eat grass
2. A cat likes to eat fish
3. A dog likes to eat bone.....
4. A monkey likes to eat ... banana
5. A rabbit likes to eat ... carrot.....

3. The students play Guessing Game by having some students carry some picture cards and ask clues. Let the less of students in class guess the answer.

Example

It has four legs.

It is big.

It likes to eat sugar cane.

It lives in the zoo.

What is it?

Stage 4 Conclusion Stage (20 minutes)

1. The students describe about animals to their partner using worksheet.

Worksheet

Direction: Ask the clue to your partner.

1. It has no legs. It is long. It lives in the zoo.

What is it?

2. It has four legs. It is gray. It is big.

What is it?

3. It has four legs. It is pink. It is fat.

What is it?

4. It has two legs. It has two wings. It is small.

What is it?

5. It has four legs. It lives in the house. It likes fish.

What is it?

Stage 5 Application Stage (40 minutes)

1. The students talk about their favorite animal.

My favorite animal is a rabbit. It has four legs.

It has long ears. The rabbit is small.

It likes to eat carrot. It lives in the zoo.

I like it because it is lovely.

Evaluation

Pronunciation= 4 points Grammar = 4 points Vocabulary= 4 points

Fluency = 4 points Comprehension = 4 points

Total 20 points

(0-9 = poor, 10-14 = fair, 15-17 = good, 18-20 = very good)

1. The students do homework by making a guessing game card, describing the animal and writing sentences.

It has four legs. It is pink. It is fat. It lives on the farm.

What is it?

Unit 2

Lovely Animals

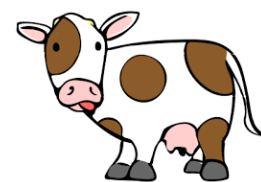
Unit 2 Lovely Animals

Activity 1

Let's Sing

Cup Song : Old McDonald

Old McDonald had a farm, E I E I O,
 And on his farm he had a cow, E I E I O.
 With a moo moo here and a moo moo there,
 Here a moo, there a moo, everywhere a moo moo.

Old McDonald had a farm, E I E I O.

Old McDonald had a farm, E I E I O,
 And on his farm he had a pig, E I E I O.
 With an oink oink here and an oink oink there,
 Here an oink, there an oink, everywhere an oink oink.

Old MacDonald had a farm, E I E I O.

Old MacDonald had a farm, E I E I O,
 And on his farm he had a duck, E I E I O.
 With a quack quack here and a quack quack there,
 Here a quack, there a quack, everywhere a quack quack.

Old McDonald had a farm, E I E I O.

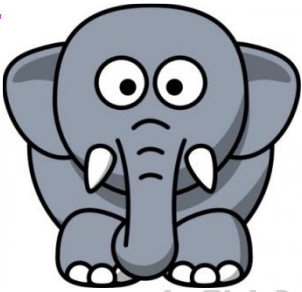

Old McDonald had a farm, E I E I O,
 And on his farm he had a chicken, E I E I O.
 With a cluck cluck here and a cluck cluck there,
 Here a cluck, there a cluck, everywhere a cluck cluck.

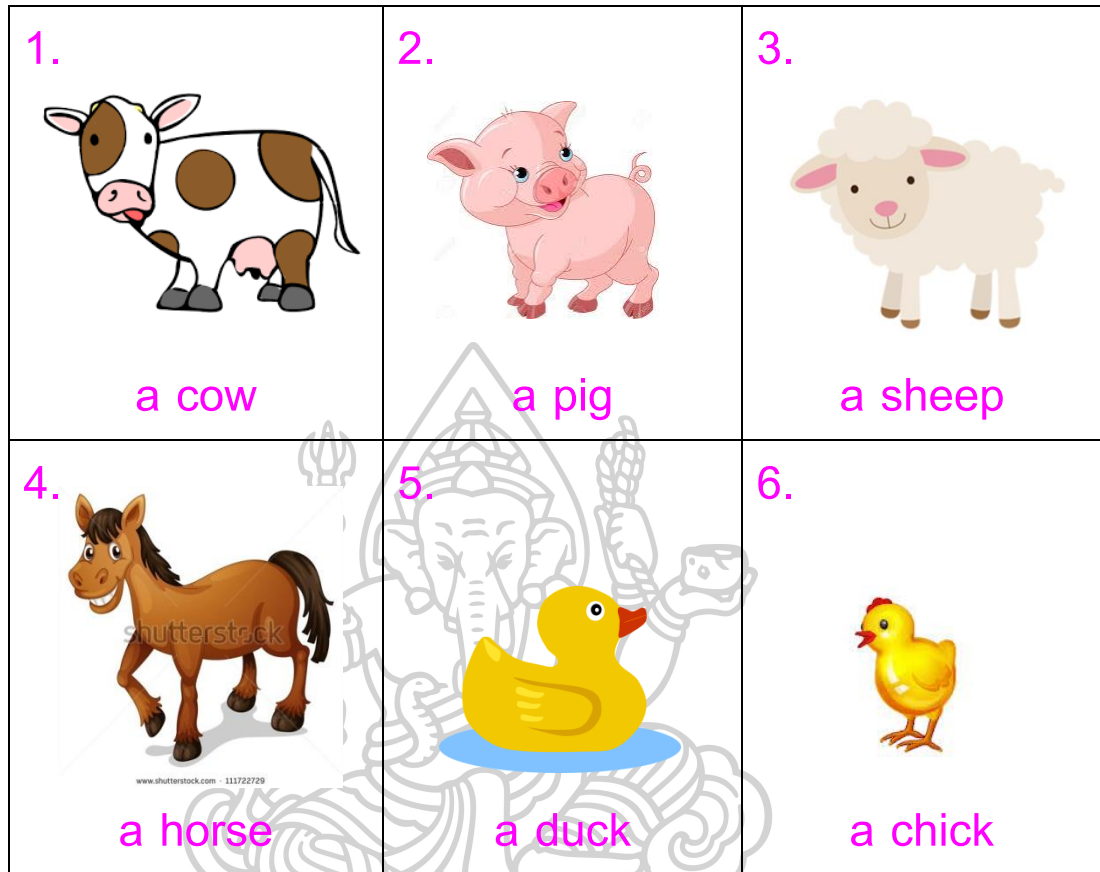
Old McDonald had a farm, E I E I O.

Activity 2 Listen, point and say.VocabularyAnimals at a zoo

1. an elephant	2. a lion	3. a rabbit
4. a giraffe	5. a snake	6. a monkey
7. a tiger	8. a bird	9. a bear

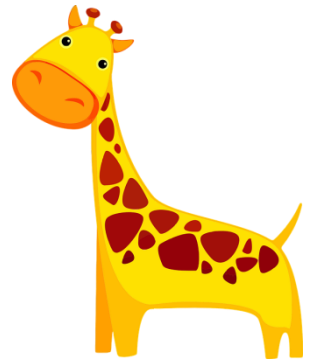
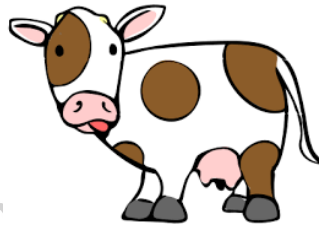
Animals on a farm

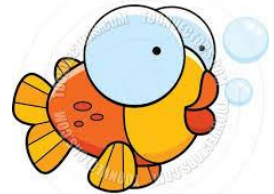
Animals in a house

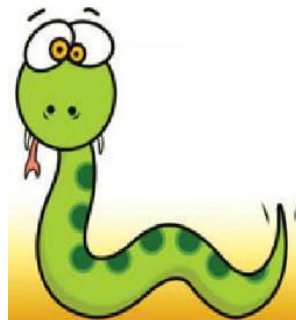
Activity 3 Learn more adjectives.

big

small

long

zoo

farm

house

Activity 4: Practice asking and answering questions.

Where does a cow live?

A cow lives on a farm.

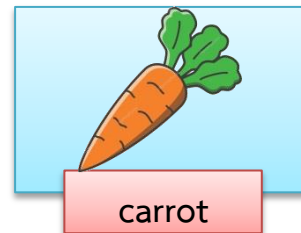

Activity 5 Matching animals and foods they eat.

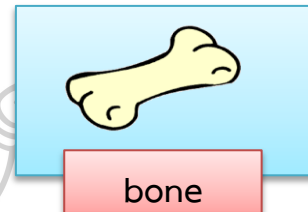
1. A cow likes to eat.....•

2. A dog likes to eat.....•

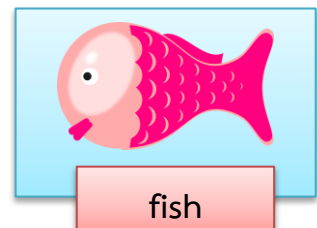
3. A cat likes to eat•

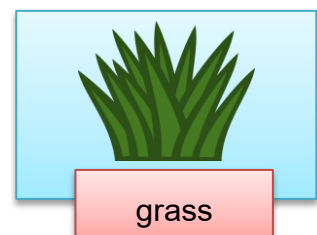
4. A monkey likes to eat•

5. A rabbit likes to eat•

6. A giraffe likes to eat•

Activity 6 Describing animals.

This is an elephant. It has four legs.

It has big ears. The elephant is big.

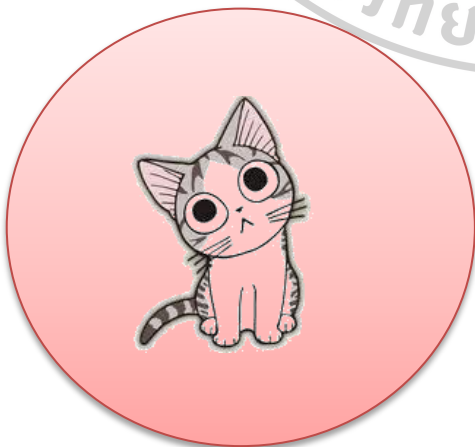
It likes to eat sugar cane. It lives in a zoo.

This is a cow. It has four legs.

It is white and brown. The cow is big.

It likes to eat grass. It lives on a farm.

This is a..... It has.....

It has..... The cat is

It likes to eat..... It lives.....

Activity 7 Talk about your favorite animal.

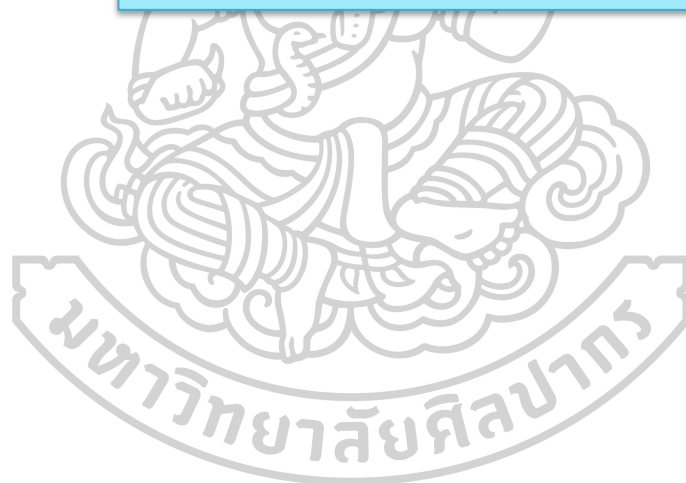

My favorite animal is a rabbit. It has four legs.

It has long ears. The rabbit is small.

It likes to eat carrot. It lives in the zoo.

I like it because it is lovely.

ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน-หลังเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา ภาษาอังกฤษ

รหัสวิชา อ 13101 จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน เวลา 60 นาที

Direction : Choose the best answer.

<p>1. What is your name?</p> <p>a. I am ten years old.</p> <p>b. I am Alisa.</p> <p>c. I am fine.</p> <p>d. I am a student.</p>	<p>5. What is your favorite animal?</p> <p>a. durian</p> <p>b. pizza</p> <p>c. dog</p> <p>d. carrot</p>
<p>2. How old are you?</p> <p>a. I am ten years old.</p> <p>b. I don't like mangoes.</p> <p>c. I love my mom.</p> <p>d. I am in Prathom three.</p>	<p>6. Do you like a panda?</p> <p>a. Yes, I don't.</p> <p>b. Yes, I do.</p> <p>c. No, I do.</p> <p>d. No, I don't.</p>
<p>3. What is your favorite sport?</p> <p>a. I like football.</p> <p>b. I like blue.</p> <p>c. I like hotdog.</p> <p>d. I like flowers.</p>	<p>7. What animal is big?</p> <p>a. an ant</p> <p>b. an elephant</p> <p>c. a cat</p> <p>d. a bird</p>
<p>4. What is your nickname?</p> <p>a. My name is Suda.</p> <p>b. My father's name is Somsak.</p> <p>c. You can call me Pam.</p> <p>d. My school is Watrasbamrung.</p>	<p>8. A cow lives..... .</p> <p>a. in a zoo</p> <p>b. in a farm</p> <p>c. in a house</p> <p>d. in a sky</p>

<p>9. A:</p> <p>B: I like apples.</p> <p>a. What colour do you like?</p> <p>b. What fruit do you like?</p> <p>c. What sport do you like?</p> <p>d. What animal do you like?</p>	<p>14. Which is correct?</p> <p>a. He is wearing a shirt and jeans.</p> <p>b. He is wearing a sweater and shoes.</p> <p>c. He is wearing a T-shirt and shorts.</p> <p>d. He is wearing a cap and a belt.</p>
<p>10. What colour is a banana?</p> <p>a. It is red.</p> <p>b. It is blue.</p> <p>c. It is yellow.</p> <p>d. It is purple.</p>	<p>15. What is the weather like?</p> <p>a. It is rainy.</p> <p>b. It is raining.</p> <p>c. It is rain.</p> <p>d. It is rainy season.</p>
<p>11. It is big.</p> <p>It is round.</p> <p>It is red and green.</p> <p>What is it?</p> <p>a. It is a mango.</p> <p>b. It is an orange.</p> <p>c. It is a coconut.</p> <p>d. It is a watermelon.</p>	<p>16. What season do you like?</p> <p>a. I like Winter.</p> <p>b. I like windy.</p> <p>c. I like to swim.</p> <p>d. I like snowy.</p>
<p>12. What is she wearing?</p> <p>a. She is wearing a dress.</p> <p>b. She is wearing a skirt.</p> <p>c. She is wearing a blouse.</p> <p>d. She is wearing jeans.</p> 	<p>17. It is.....in Summer?</p> <p>a. hot</p> <p>b. rain</p> <p>c. cold</p> <p>d. wet</p>
<p>13.A:.....</p> <p>B: He is wearing a cap.</p> <p>a. Is he wearing a cap ?</p> <p>b. Is she wearing a cap ?</p> <p>c. What is he wearing ?</p> <p>d. What is she wearing ?</p>	<p>18. I wear..... in Summer.</p> <p>a. a scarf</p> <p>b. a T-shirt</p> <p>c. a raincoat</p> <p>d. a sweater</p>

<p>19. What do you want to eat?</p> <ul style="list-style-type: none">a. I want to eat some milk.b. I want to drink some water.c. I want to go to a restaurant.d. I want to eat some pizza.	<p>24. The.....works in a hospital.</p> <ul style="list-style-type: none">a. doctorb. chefc. farmerd. soldier
<p>20. What do you want to drink?</p> <ul style="list-style-type: none">a. Tea please.b. Rice please.c. Noodles please.d. Pizza please.	<p>25. He is a chef. He..... .</p> <ul style="list-style-type: none">a. sells fruitsb. helps doctorsc. cooks some foodd. sends letters
<p>21. Do you like some coffee?</p> <ul style="list-style-type: none">a. Yes, I don't.b. Yes, I can drink some milk.c. No, I don't.d. Yes, I sell coffee.	<p>26. She is a farmer. She works..... .</p> <ul style="list-style-type: none">a. in a farmb. in a schoolc. in a hospitald. in a post office
<p>22. What food do you like?</p> <ul style="list-style-type: none">a. Egg and salad are food.b. I like hamburger.c. I don't like fish.d. I eat food every day.	<p>27. A:</p> <p>B: I am going to the market.</p> <ul style="list-style-type: none">a. Who are you?b. How old are you?c. Where are you from?d. Where are you going?
<p>23. She works at the school. She teaches students. Who is she?</p> <ul style="list-style-type: none">a. He is a teacher.b. She is a nurse.c. She is a teacher.d. He is a doctor.	<p>28.</p> <p>The image shows three separate illustrations. On the left is a traditional Thai temple with a white facade and a golden roof. In the middle is a school building with a red roof and a yellow bus in front. On the right is a police station with a blue sign that says 'POLICE' and a police car parked in front.</p> <ul style="list-style-type: none">a. The temple is between the school.b. The police station is behind the temple.c. The market is in front of the temple.d. The school is between the temple and the police station.

-4-

<p>29. The hospital isthe post office.</p> <p>a. between b. next to c. behind d. in front of</p> 	<p>30. He works in the police station. He is a..... .</p> <p>a. pilot b. postman c. policeman d. fruit seller</p>
--	---

*****Good Luck*****

แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบทางตรง (Pre-test / Post-test)

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (ใสวราษฎร์อุปลัมภ์) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

คำชี้แจง : แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบที่วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น จำนวน 8 หัวข้อ เพื่อให้นักเรียนพูดเกี่ยวกับหัวข้อที่สุ่มจับสลากได้

ขั้นตอนในการทดสอบ : นักเรียนมีหน้าที่ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนเลือกจับฉลากหัวข้อที่จะพูด 1 หัวข้อ จาก 8 หัวข้อ มีคะแนน 20 คะแนนนักเรียนมีเวลาในการเตรียมตัวพูด 1 นาที และใช้เวลาในการพูดไม่เกิน 3-5 นาที โดยมีหัวข้อให้เลือกดังนี้

1.1 Myself

Talk about yourself.

1.2 Lovely Animal

Talk about your favorite animal.

1.3 Fruit

Talk about your favorite fruit.

1.4 Beautiful clothes

Describe things people are wearing.

1.5 Season and weather

Talk about your favorite season.

1.6 Special Food and drink

Talk about your favorite food.

1.7 Occupation

Describe one occupation.

1.8 Wonderful city

Talk about your city

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน(BBL)

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อต้องการทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ในวิชาภาษาอังกฤษ (อ 13101) โดยมี 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ จึงขอความร่วมมือนักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจตามความเป็นจริง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น คำตอบของนักเรียนเป็นการแสดงความคิดเห็นไม่ถือว่าถูกหรือผิด

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ความหมายของระดับความพึงพอใจจะให้นักเรียนลงคะแนนตามสัญลักษณ์ ดังนี้

ความพึงพอใจในระดับมาก	☺	เท่ากับ	3
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง	☹	เท่ากับ	2
ความพึงพอใจในระดับน้อย	☹	เท่ากับ	1

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน(BBL)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่วงว่างขวามือเพียงช่องใดช่องหนึ่ง ตามความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ดังนี้

ความพึงพอใจในระดับมาก	☺	เท่ากับ	3
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง	☹	เท่ากับ	2
ความพึงพอใจในระดับน้อย	☹	เท่ากับ	1

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจของนักเรียน		
		☺	☹	☹
1	ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้			
1	นักเรียนมีความสนใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)			
2.	นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL)			
3	นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้			
4	นักเรียนอยากที่จะร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทุกครั้ง			
5	นักเรียนได้ทำงานกลุ่มและจับคู่ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน			
2	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
6	กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน(BBL)มีขั้นตอนง่ายๆ นักเรียนสามารถทำตามขั้นตอนได้เป็นอย่างดี			
7	นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายและได้เคลื่อนไหวในกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL)			
8	กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) มีกิจกรรมที่หลากหลายที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น			
9	กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL)มีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น			
10	กิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL)ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น			

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจของนักเรียน		
		😊	😐	😞
3	ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้			
11.	นักเรียนได้พัฒนาทางด้านสมองและฝึกการคิดวิเคราะห์			
12.	นักเรียนได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษ			
13.	นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆจากกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน (BBL)			
14.	นักเรียนจะนำความรู้ใหม่ๆจากการทำกิจกรรมการใช้สมองเป็นฐาน(BBL)ไปใช้ในชีวิตประจำวัน			
15.	นักเรียนรู้สึกดีต่อการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น			

ตอนที่ 2

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นางสาวรัตน์วิสาณ งามสม ผู้วิจัย

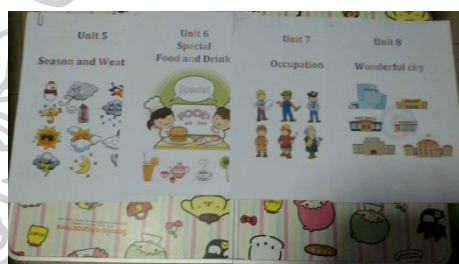
ภาพประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาการทักษะพูดภาษาอังกฤษ

ภาพประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาการทักษะพูดภาษาอังกฤษ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวรัตนวิสาณ งามสม
วัน เดือน ปี เกิด	20 กันยายน 2520
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2529 ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลำปาง(เขลางค์รัตน์ อนุสรณ์ พ.ศ. 2532 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ.2535 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ.2538 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ.2542 ศึกษาศาสตรบัณฑิต(การประถมศึกษา) เกียรตินิยมอันดับ2 มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2556 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบริหารศึกษาศา สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	186/37 หมู่บ้านนามอญ หมู่ 2 หมู่บ้านนามอญ ตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000
ผลงานตีพิมพ์	การนำเสนอในหัวข้อ "การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 " การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติและ นานาชาติครั้งที่ 8 "ประเทศไทย 4.0 นวัตกรรมสร้างสรรค์สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน" (The 8th National and International Graduate Study Conference) (Thailand 4.0 Creative Innovation for Sustainable Development)
รางวัลที่ได้รับ	พ.ศ. 2554 รางวัลครูสอนดี พ.ศ. 2558 รางวัลหนึ่งแสนครูดี